

ТОМАС ГАНДОУ

ИМПЕРИЯТА НА МУН

Предговор

През ноември 1994 г. отделът за външноцърковни отношения на Московската патриаршия на Руската православна църква проведе съвместен семинар с представители на Националния съвет на християнските църкви на Корея на тема “Сектантските движения от корейски произход в Русия”. На пръв поглед това извънредно специално църковно мероприятие, провеждащо се за тесен кръг заинтересовани лица, би могло да привлече вниманието на твърде малко хора. Представители на християнските църкви на две страни се срещат, за да обсъдят един от общите си проблеми и да изяснят отношението си към него - това е всичко.

Седмици преди началото на срещата обаче и двете страни започнали да получават писма от някаква си организация със странното название “Асоциация на светия дух за обединяване на християните от цял свят” с настойчивото изискване нейни представители да бъдат включени сред участниците в семинара. В случай на отказ към организаторите се отправяли заплахи.

А че тези заплахи не били голословни, било обяснено от корейските християни, които проявили мъжество и присъствали на срещата. Оказало се, че бащата на един от тях - дълбоко вярващ християнин, осмелил се да критикува в печата методите на действие на “асоциацията” на светия дух, бил убит от неин привърженик, който го нападнал с кама от засада... Ето значи с какви методи трябва да се обединяват християните от цял свят...

“Асоциацията на светия дух” има и друго название - “Църква на обединението”, или казано по-просто - “Църква на Мун”. Откъде произхожда това странно наименование?

В средата на 70-те години в американските средства за масова информация все по-често започнал да се появява неизвестният дотогава термин “мунисти” (moonies). Така наричали спретнатите и акуратно подстригани млади хора, които активно търгували по ъглите на улици и светофари с цветя, играчки, любителски рисунки,

сладкиши и други дребни стоки или пък просто просели. В печата се умножавали историите за юноши и девойки, попаднали в сектата на някой си кореец Мун, които след обработка започвали да му се подчиняват безприкословно. Уличните търговци действително правели странно впечатление. Било жалко да ги гледа човек: в студ и жег, в дъжд или сняг, от ранно утро до късна вечер те се натрапвали на минувачите и на шофьорите на спрелите автомобили по кръстовищата, като ги молели да си купят от тяхната обикновена стока или просто да пожертват пари. Предпочитали да не говорят за своята принадлежност към сектата и обикновено казвали, че събират помощи за гладуващите деца в Африка, за спасяване на тропическите гори в Южна Америка, за построяване на приюти за бездомните или за други хуманни цели. Само в отговор на пряк въпрос те си признавали, че са мунисти. Не искали да слушат никакви възражения, всяка критична информация за Мун преминавала покрай тях, без да докосва съзнанието им, а на поставените въпроси предпочитали да не отговарят. Те били в състояние единствено “да предават”. У тях работел т.нар “ефект на включения магнетофон” - натискаш копчето, записът се включва и независимо от всичко, си свири докрай. При мунистите човекът е напълно потопен в живота на малък колектив и само дотолкова има отношение към външния свят. Границите на личността вече не съществуват - има само общоколективен стереотип на поведение, който определя всичко. Това е изкуствено предизвикан колективен аутизъм.

В пресата постепенно станали обичайни съобщенията за безутешни родители, чиито деца ги напуснали и отишли при “единствените истински родители” - Мун и неговата жена; за осакатената съдба на хиляди юноши и девойки, за съвременните робовладения и лагери зад бодливата тел, където се намирили сектантските колонии и където влизат за “външни лица” (т.е. за родители и близки на сектантите) бил забранен.

Информацията за Мун се разпространявала. Станали общоизвестни неговата империя на милиони долъри, търговските му предприятия, връзките с Централното разузнавателно управление на Южна Корея (КЦРУ). В западните вестници преминало като сензация съобщението, че Мун накрая открито и недвусмислено се обявил за месия (по-рано в съобщенията за “външни” той се ограничавал само с намеци по този въпрос). След това една от главните теми на новините била посветена на процеса срещу Мун за неизплатени данъци и присъдата над него. Изглеждало, че звездата му безславно ще залезе. Но не това се случило...

Движението Мун преработило основно методите на своята дейност и станало още по-ефективно. Сега то работи под прикритието на постоянно разширяващи се мрежи от религиозни, политически, културни и икономически “фронтови” организации. Настоящите оценки за истинското разпространение на сектата могат да бъдат само приблизителни, защото мунистите държат в строга секретност цялата статистика, отнасяща се до членуването в тяхната организация. Официално те твърдят, че броят им надхвърля 3 милиона членове. В действителност това число е завишено поне 10 пъти.

Няколкото стотици хиляди членове на “семейството” Мун обаче представляват армия добре обучени и безприкословно подчиняващи се на “небесните родители” живи работи, по правило - млади, здрави, пълни със сили и енергия. Всеки от тях е готов при първия знак на своето началство да отдаде живота си за победата на мунизма в света, т.е. за установяване на всемирна теокрация начело с обожавания “истински отец на цялото човечество”.

Уви, днес мунизмът е реалност и в Русия. Вече и по руските улици мунисти събират пари, руските родители губят децата си и в руските училища се включва нов предмет - въведение в мунисткия катехизис под названието "Моят свят и аз". Все по-голям брой руски юноши и девойки всяка неделя, на всяко първо число от месеца и на всеки от мунистките празници извършват три пълни земни поклона пред престола с портрета на корейския предприемач и повтарят клетва за вяност към Бога, своя "истински" отец Мун и към "истинското" си отечество - Корея. Днес мунистите се чувстват пълноправни господари в Русия, която виждат отдавна в своите мечти като плацдарм за завоюването на света. А тази цел си заслужава всички разходи. Ето един далеч непълен списък на мероприятията, организирани от тях в страните от бившия Съветски съюз за последните няколко години:

През 1989 г. от мунистката Асоциация на средствата за масова информация били проведени и финансово осигурени редица пътувания на съветски журналисти в различни страни на Азия. В Южна Корея участниците на делегацията били приети от съпругеската двойка Мун. През 1990 г. съветски журналисти участвали в симпозиум, организиран от гореспоменатата асоциация в САЩ. Сред членовете на делегацията били главният редактор на "Известия" И. Глембиовский и главният редактор на "Московски новости" В. Лошак. Делегацията била приета от Мун.

През декември 1990 г. и април 1991 г. в САЩ била поканена група обществени и политически деятели, учени, писатели, в т. ч. и много депутати от парламента на Съюза и републиките. Всяка от групите била от около 200 човека. Разходите за твърде луксозното пребиваване на делегациите в САЩ били поети от "Църква на обединението".

На 11 април 1990 г. в Кремъл се провежда среща между президента на СССР М. Горбачов и Сан Мен Мун. След нея се полага началото на официалната дейност на Движението за обединение в СССР.

Паричните разходи за разпространяване учението на Мун в страните от ОНД са наистина впечатляващи. Само поканените в САЩ три хиляди студенти от Русия, Прибалтика и ОНД струват на хазната на Мун 6 милиона долара.

От юни до октомври 1993 г. Движението за обединение наело в Крим престижни санаториуми за настаняване на събраните от всички краища на ОНД участници в семинари - работещи в просветата, ректори на вузове, хора от средствата за масова информация и представители на женски организации. На всички участници бил заплатен пътят и в двете посоки, включително и със самолет. При завършването на семинарите в скъпи ресторанти се правели банкети, където били раздавани подаръци на тези, чиито рождени дни съвпадали с времето на форума. За провеждането на крупни акции движението Мун наема дворци на културата, спортни комплекси и дори Кремълския конгресен дворец.

За възстановяване на пострадалата от пожар сграда на в. "Московские новости" мунистите пожертвали 100 000 долара.

От януари 1993 г. се организират семинари за ръководители и сътрудници на трудововъзпитателните колонии, както и за възпитаниците и техните родители. В рамките на този проект е оказана значителна материална помощ на Ишканската ВТК (Подмосковieto). За този проект бил заснет филм, излъчен по централната телевизия. Всичко това трябвало да послужи най-вече като убедително доказателство за полезността на мисията на мунистите в Русия.

В края на март 1994 г. мунистката “Международна федерация за мир в целия свят” провежда в Сеул т.нар. “Втора всемирна конференция за мир в целия свят”, като в числото на почетните гости са: бившият президент на СССР М.С.Горбачов, бившият председател на Върховния съвет на Белорусия С.С.Шушкевич, премиерът на Киргизия А.Юмагалов и бившият кмет на Москва Г.Х.Попов.

Сред другите проекти, осъществявани от мунистките организации в страните на ОНД, могат да бъдат посочени:

“Междууниверситетската асоциация за изучаване на Принципа” (CARP) организира познавателни екскурзии в САЩ за студенти и преподаватели от руски вузове и ответни пътувания на американски студенти в Русия.

“Международният съвет по лидерство” провел стотици семинари, пропагандиращи идеите на “Църква на обединението”. По оценки на специалисти на тях присъствали повече от 60 000 (!) преподаватели от висши учебни заведения, учители, студенти, ученици и техните родители.

“Академията на професорите за мир в целия свят” провела конференции в Москва (януари 1991 г.) и в Киев (май 1991 г.), в които взели участие стотици служители от висшите училища на Русия и ОНД.

Съвместно с института по философия РАН през ноември 1992 г. била проведена международна конференция на тема “Религия и култура”. В 1993 г. “Академията на професорите” станала спонсор на програма за безплатно обучение на студенти от Русия в Бриджпортския университет (щата Кънектикът), където понастоящем се обучават 35 руски студенти.

На 21 ноември 1993 г. в Кремълския конгресен дворец било организирано изказване на жената на Мун - Хак Джа-Хан Мун, като лекцията била на тема “Истинските родители и ерата на завършения завет”. Изказали се и Роксана Сац-Карпова (зав. лит. част на Детския музикален театър Наталия Сац), поетът Валентин Берестов, артисти от московската филхармония и от балета на Държавния кремълски дворец. През ноември 1993 г. г-жа Мун имала аналогични лекции в Минск и Киев. На 6 март 1994 г. била проведена предварителна конференция на женските движения на Узбекистан в Ташкент. “Международната федерация на жените за мир в целия свят” на 24 април 1994 г. в гр. Елиста (Калмикия) провела международна конференция на женските организации на Русия и ОНД. По поръчка на “Международния религиозен фонд” през пролетта на 1994 г. бившият експерт на Върховния съвет на Русия С.А.Иваненко организира “кръгла маса” за представители на религиозни организации на тема “Религиозни концесии и прозелитизъм”.

През 1994 г. започват подготвителните работи по реализацията на програмите за други проекти. Сред тях са: “Международен фонд на помощта и дружбата”, “Международен културен фонд”, “Международна конференция за единство на науките”, “Асамблея на религиите на света”, “Религиозна младежка служба”, “Съвет на висше ниво за защита на мира в цял свят”, “Международна асоциация на дейците на изкуството”. От 4 до 7 октомври 1994 г. в бившия санаториум на ЦК край Москва се провежда I Международна конференция по лидерство, посветена на военната етика. Тя била организирана съвместно от мунисткия Международен фонд на образованието и Висшата хуманитарна академия на руските въоръжени сили. В числото на бившите дванадесет политръководители, взели участие в конференцията, били генералите А.Зюскевичус, Н.Чалдимов и капитан I ранг Ю.Носков. Последните двама участвали и

в мунистката “Втора всемирна конференция за мир в целия свят”. В изказването си ген. Чалдимов, зам-ректор на академията, помолил мунистите да подготвят учебник за духовното развитие на руския войник. Те се съгласили с удоволствие и поели задължението в най-кратък срок да подготвят нужната книга и да я издадат в масов тираж. Съгласувано било дори работното ѝ заглавие - “Вътрешният свят на войника”. Така че не е изключена възможността и руските войници в най-скоро време всяка неделя да се кънат във вярност на своя “истински отец” Мун и на “истинското си отечество” Корея.

Целият бивш Съветски съюз бил поделен на 10 мисионерски района, всеки от които бил оглавен от чуждестранен представител, задължен ежесечно да отчита изпълнението на плана за нарастването на организацията, за количеството нови членове, за проникването в структурите на властта.

“Петербургци са изключително умни и талантливи, - пише в мунистката многотиражка за вътрешно ползване новопосветената Нина Макарова, - би трябвало най-надарените от тях - добри, умни, отговорни, надарени не само в науката и изкуствата, но също и с талантливо сърце - да бъдат определени от съдбата за членове на семейството на Движението за обединение.” Ето такава бъдеще виждат за нас адептите на Мун. Ненапразно много високопоставени мунисти открито заявяват, че ерата на комунизма си е отишла за Русия и новата ера ще носи подобно название, само че без първите три букви: ера на мунизма.

Кой е Сан Мен Мун? Какво представлява неговата организация? Наистина ли е толкова опасен, както пишат за него вече трето десетилетие всички честни средства за масова информация? За това ще ви разкажем в тази книга. Тя е написана от забележителен човек - пастора от Германската лютеранска църква Томас Гандоу. Той е един от водещите специалисти в света по нови религиозни движения, секти и култове. Пастор Гандоу води безстрашна борба с мунистите, сциентолозите, кришнарите, със сектата “Семейство”, с антропософите, “Новоапостолската църква” и с още много представители на “болната религиозност”, които, уви, толкова победоносно шестват по света. Томас Гандоу разобличава последователно лъжците - лидери и ръководители на секти, манипулиращи съзнанието, и прави всичко възможно за оказване на помощ на техните жертви. Той е убеден и дълбоко вярващ християнин и неговото единствено оръжие са Правдата и Истината, явени на света в Христа. Поради това неговото име предизвиква страх и ненавист у всички лъжци и мошеници, прикриващи своите тъмни дела с псевдорелигиозна фразеология.

Пастор Гандоу е голям приятел на Русия и Руската православна църква. През май 1994 г. като гост на Отдела за религиозно образование и катехизация на Московската патриаршия взе активно участие в международния християнски семинар “Тоталитарните секти в Русия”, организиран от информационно-консултативния център “Свщнмчк Иринеј Лионски”. Без преувеличение може да се каже, че пастор Гандоу покори всички участници в семинара с изключителната си ерудиция, непоколебимостта си в Христа и трогателната си любов към всичко национално руско. През февруари 1995 г. той беше поканен на парламентарно четене “Свободата на съвестта и правата на човека в Руската федерация”.

В отговор на многобройните молби книгата на пастор Гандоу “Движението Мун” беше преведена от кандидата по богословие, доктор по философия, проф. в Руския православен университет Александър Дворкин. По-късно книгата беше допълнена с

изказванията на Томас Гандоу на семинара за тоталитарните секти и на четенията в Държавната Дума на РФ. В руски превод книгата получи ново заглавие - "Империята на Мун".

Въведение

"Възраждане" на човешкия род

"Московското чудо се осъществи като апотеоз на продължителните години на труд на нашето движение, ръководено от Мун... Като венец на всички исторически събития, като удар на милосърдието (удар, който доубива жертвата и прекратява нейните мъчения - бел. А.Д.), на 13 април в петък на Страстната седмица се състоя "маршът на Червения площад". Мун и г-жа Мун, а също Йо Ин Нима, Ен Ин Нима със съпругата си и Юн Ин Нима със съпругата си съпровождаха д-р и г-жа Пак Бо Хи, Квак Чон Ван и Петер Ким.

Явно случайна подробност: имаше лека мъгла; г-жа Мун беше в палто с качулка, а Мун - без палто. Те се поразходиха малко, а след това позираха за фотографите пред катедралната църква "Василий Блажени" и пред мавзолея на Ленин. Минувачите ги наблюдаваха. Телевизията всяка вечер предаваше подробни и благожелателни съобщения за конференцията или за особеностите на движението, така че лицето на Мун беше познато за всички. Няколко човека се приближиха, за да му пожелаят всичко хубаво.

След това преминаха моста и влязоха в Кремъл. Там имаше много войници, които ги гледаха. В Кремъл не може да се влиза без пропуск. Напрежението обхвана всички наоколо, но Мун знаеше какво точно трябва да се направи.

Малко встрани, в отделен ъгъл има стара църква. Групата мълчаливо влезе в прекрасно построения руски православен храм "Успение на Пресвета Богородица" и точно в 15.55 часа всички се струпаха около Мун.

Той се помоли, благодари на Бога за Неговото ръководство и любов при изпълнение на предвиденото. Той свидетелства за действието на Бога в предшестващите събития - развили се включително до този момент на примирение на Изтока със Запада, на Иаков и Исав - в присъствието на 500 журналисти и повече от 40 бивши държавни глави, които представят цялото човечество. Той благодари особено много за историческата среща и прегръдката с президента Михаил Горбачов и с г-жа Горбачова, които увенчаха московските събития.

Това беше Божие освобождение и изпълнение на пророчеството за московското шествие!"

А ето и още:

"Това беше възраждане на човешкия род, възстановяване на изначалния Божи идеал, примирението между Иаков и Исав, Каин и Авел. Сега родителите имат всемирния фундамент за победа и освобождение."

Що за движение е това, разглеждащо своята дейност като световноисторическо, носещо изцеление събитие? Какво се разбира под особено подчертавания “удар на милосърдието”? Кого са убили тук? И за какво московско шествие става дума?

Подразбира се споменаваният от Мун в много предишни речи “марш из Москва”:

“Целта е целият свят. Сега нашата цел е Москва, символът на комунизма. Дори самото име “Москва” е великолепно за слуха, не е ли така? Ако комунистите дойдат с автомати, за да разрушат Църквата на обединението, то ние също ще се сражаваме с автомати в ръце, не желаем да станем техни безпомощни жертви. Не мислите ли, че Бог ще спечели за нас тази битка? Когато настъпи времето на надделяването над сатанинските сили, аз незабавно ще стана главнокомандващ на небесната армия.”¹

Този марш из Москва, - “московското шествие”, трябвало да се превърне във връхна точка на твърдата антикомунистическа дейност. Доста често и подробно се говорело дори за “трета световна война”.

Би ли се отказало сега от своята войнственост движението, чийто вожд години наред изисквал от привържениците си “борба не на живот, а на смърт” в името на “марша из Москва”? Приминала ли е войнствеността в символични действия или е намерила нови цели?

“Целта е целият свят”, както вече беше казано. От това става ясно, че сегашното стълкновение с комунизма е едва временен етап от пътя на Мун и неговото движение към толкова желаното световно господство.

Но какво се крие зад лозунгите “Божие освобождение” и “Освобождение на човешкия род”? И какво още ще бъде построено върху “всемирния фундамент”?

В списанието на американското движение Мун един от неговите източни експерти прави изводи за съвременната ситуация и стига до заключението, че най-решаващ е “проблемът с кадрите”:

“Аз мисля, че ние сме изправени пред предизвикателство. Във времената на падане на Римската империя всички видове ръководящи постове били получени от християни благодарение на техния характер, морал, надеждност по паричните въпроси и в управленските дела.

Аз ясно чувствам, че ако нашите съратници успеят да развият в себе си достатъчно професионализъм, допълнен към нравствената им интеграция, постигната благодарение на това, че са последователи на Мун, то възможностите ни в Източна Европа са действително безгранични.

Някой ще наследи постове в рухващата комунистическа империя. Дефицитът тук е от вождове и ние трябва да се ориентираме към това в периода на 90-те години.”

И като следствие се организира широка мрежа от курсове и семинари на мунисткото движение в страните на ОНД - от езикови курсове и въстъпителни семинари до “Международни семинари на лидерите”. На тези семинари за разлика от това, което е било до този момент в САЩ и Западна Европа, в настояще време участниците се набират буквално с щурм. Така всички московски учители през юни 1992 г. получили покани за семинар в един от почивните домове. Шестдесет московчани се записали на последващите “седемдневни курсове” в Прибалтика. През 1990 г. на писмен конкурс 3000 студенти били подбрани за курсове в САЩ.

На 20 семинара през пролетта на 1992 г. в Крим (7250 участници, сред които 1000 учители) 300 руски студенти функционирали вече като членове на “групата”. Благодарение на значителното политическо влияние били обезпечени широки

възможности за работа и били създадени благоприятни шансове за привличане на нови последователи. Членовете на руската парламентарна комисия за свобода на съвестта още в декември 1990 г. били поканени от движението Мун в САЩ. Всички тези мероприятия били поддържани от руското Министерство на образованието, както и от съответните министерства на другите страни от ОНД. Въвличането на ученици и учители за последната година (1993 г. - бел. А.Д.) постоянно нараства. От 17 000 московски заявки било възможно да се удовлетворят само 2000.

Семинарите, очевидно разглеждани от съдействащите им учреждение като мероприятия за повишаване на квалификацията в интерес на модернизацията и запознаването със западния опит, позволявали на функционерите на Мун да използват простодушните и жадни за знание млади хора и техните учители. Ето какво се казва в едно от съобщенията:

“Аз работих на семинар в Крим, където се събраха 7200 ученици, учители и родители. Тук можеше да се видят групи млади хора, напълно открити и изпълнени с очаквания и надежди. Тяхното смирено съзнание беше готово да погълне всичко, на което го учат. Много от тях действително нищо не разбираха, но прилежно записваха всяка диаграма в тетрадките си.”

“В началото на лятото на 1992 г. в Русия имало 5000 членове на сектата Мун. Колко ще бъдат те след пет години?” - пита руската журналистка Наталия Бабасян в заключение на своя очерк, който в най-съществената си част потвърждава данните на пресата и на мунистките списания.

“Вярвате ли в идеали?”

Според написаното в един от вестниците срещите в близост до университета в Берлин стават така: “Към мен с усмивка се приближи млада жена. Изглеждаше “професионално”, с чанта през рамо, в която трябваше да има микрофон и записваща апаратура. В ръката - купчинка листа - навярно анкети. “Разрешавате ли да узная вашето мнение за процесите за обединението на Берлин?” Аз ѝ отговорих. Следващият въпрос - на близка тема. Тогава аз все пак поисках да си изясня с кого имам работа. “Ние сме студентско обединение, което сега анкетира хора по цяла Европа.” Нарича се CARP² - това узнах по-късно. Самата тя, както се разбра, е от Австрия.

След това нашият разговор стана по-интересен: „Какво мислите за живота след смъртта?“. Аз отговорих, че като начало смятам и земния живот достоен за подобрения. “Но Вие трябва да се заемете с тази тема. Елате днес вечерта на доклад в Западен Берлин. Ето адреса, но можете да дойдете и със специален автобус.” Тя се интересува особено от това, че в своята дейност аз много общувам с млади хора. В тази връзка мен трябвало да ме поканят през август месец в Париж.

Дамата побърза да направи срещата ни приятна за мен и започна да търси в своите бумажки съответните материали. Ярки проспекти, каквито могат да се видят на всеки конгрес - с едно изключение: портретът на един човек, който явно се наместваше в центъра на другите снимки. Аз го познах и моето желание да отговарям подробно на въпросите на младата жена се изпари. И заключителната молба за адреса (“Нужен ни е, за да поддържаме контакт”) естествено също не уважих. При все това тя ми даде още две издания, чиито съдържания оправдаха моите предположения...”

Тази среща е толкова типична, че може да бъде представена на мястото на много други, когато се питаш не си ли чел вече за това в книгите, не си ли го виждал на кино. Причината е в това, че цялата ситуация за привличане на нови членове е “предписана” съответно с ключовите въпроси почти като сценарий и се разучава отново и отново. Ето други техни основни въпроси: “Вярвате ли в Бог?”; “За обединението на Европа ли сте?”; “Смятате ли, че животът има смисъл?”

Понякога като в споменатия случай се създава впечатлението, че мунистите провеждат анкета. Но след кратък разговор ви канят на кафе, в грил-бара и т.н.

...или “Не бихте ли искали да заминете...”

Впрочем съществуват и други възможности за срещи с движението Мун: учени получават покани за конференции и конгреси на прекрасни места, свещеници са канени на междурелигиозни мероприятия, на срещи за диалог. Политиците са молени да напишат доклади за безопасността, мира, културата или да произнесат приветствено слово. При това самите активисти не са обезателно непосредствени участници в движението Мун. В такива случаи на повърхността изплуват организации като CAUSA, “Форум за религия и световно устройство” или дори “Международна конференция за единство на науките”.

Например американски християнски свещеници получили следното писмо:

“Поздравяваме Ви! Благодарение на Вашата репутацията на виден християнски водач бяхте избран за пътуване на ексклузивна конференция на CAUSA, като се поемат всички Ваши разходи. Най-добрата сред световните конференции от този род си поставя за цел задълбоченото изучаване на борбата на комунизма срещу свободата. Стойността на самата конференция е \$700.

Вие, бидейки пастор, обществен водач, сте задължен да присъствате на този междурелигиозен семинар, да призовете към това и своето обкръжение.

Американският отдел на CAUSA беше основан, за да информира хората на Църквата за ключовите проблеми в областта на световната свобода. Ако Вие все още нямате солидна информация за претенциите на комунистите и методите, с които се ползват за внедряване на своята идеология, как бихте могли да поучавате сериозно хората, грижата за които е възложена на вас?”³

Компенсация със силата Божия

Религиозното разклонение на движението Мун, или “Движение за обединение”, което в по-голямата си част действа открито - “Църква на обединението (на регистрираното общество)” - в Германия представлява по-скоро малка група.

Малкото число на настоящите членове на “религиозната организация” обаче не съответства на замаха в политико-икономическата дейност на движението Мун. В тази област то е създадо удивителни коалиции и може да оказва значително влияние. Така например само в три или четири непосредствено принадлежащи на движението Мун германски машиностроителни фирми сътрудниците са 10 пъти повече, отколкото привържениците на “Църква на обединението” в Германия.

Обикновеното увеличаване на числото от постоянни членове като количествен проблем никога не е било централен момент в дейността на мунистите.

Движението Мун е разбрало, и то отдавна, че не е по силите му твърдо да организира голямо количество хора. Затова за него е по-важно на първо място с всички средства да разширява влиянието и да утвърждава господството на Мун. То разчита на това, че като крупна кадрова организация заема ръководни позиции, оказва скрито влияние, разширява областта си на въздействие с помощта на организационни структури от фронтови тип и дори се занимава с подривна дейност.

“Само в Западна Германия има 60 милиона души. А ние имаме около стотина активни членове, което прави съотношение 600 000 : 1. От това е видно колко сме малко. А колкото сме по-малко, толкова по-здрава трябва да бъде съответно нашата вяра. Ако ние имахме толкова членове (колкото жители), би било просто да възродим тази нация. Това бихме могли да направим и без вяра. Но понеже сме толкова малочислени, трябва да си задаваме въпроса с какво да компенсирате това...”

И с какво иска да “компенсира” движението толкова явната си числена слабост?

“Ето отговорът: със сила Божия. Нужна ни е повече вяра, за да възприемем Божията сила. И следва да се работи по-напрегнато” - се казва в пресата “за вътрешна употреба”.

От намеренията и практиката, съгласно които малката група трябва да функционира като крупна религиозна общност или международна политическа партия със строга дисциплина⁴, или дори като всемирно правителство, произтичат гигантски изисквания и непосилна заетост за отделните немногочислени членове. Всеки, който може, е длъжен - докато се получава - да работи едновременно в няколко групи и организации с двойно или тройно натоварване.

Оттук идва и често срещаното погрешно външно впечатление, че навсякъде в света на “символични”, а често и на просто демонстративни прояви се хвърлят значителни сили.

Прекомерното натоварване на отделните членове, демонстративните и спекулативни действия невинаги са безполезни. Това е свързано със значителни финансови средства, които са на разположение на движението Мун отчасти благодарение на собствени фирми, но преди всичко в резултат на системната практика за групово събиране на средства (англ. fundraising). Така наречените “подвижни групи за събиране на средства” събират пари ежедневно по 15-20 часа и всеки събирач получава от 300 до 1000 DM. А от Япония и САЩ съобщават, че там “събирането на средства” може да продължи и до 20 часа в денонощието.

Във връзка с тази натовареност в групите има значително текучество и бързо изтощаване на членовете им. При все това нови млади хора, включително и в Германия, се увличат по различни канали в движението Мун.

Но какво мотивира младите адепти, когато те, често пъти още преди да станат пълноправни членове, отдават себе си на плановете за световно господство и за поправяне на света, разработени в движението Мун? Какво ги заставя да действат като “галерни роби на ХХ век”, както на шега се наричат самите членове на мунистките групи за събиране на средства? Та нали верните мунисти не получават никакви политически или материални резултати за своя труд, било то дори във вид на облекчение и подобрене на условията им за работа и живот. И едва на малка част от не-корейците се е удало да се изкачат на върха на ръководната пирамида. Мотивацията на мунистите и на цялото движение Мун за силата и способността за разпространение произлиза от религиозното и идеологическо учение на Мун и от религиозно-

идеологически обоснованите форми за въвличане и организиране на неговите последователи. “Империята се нуждае от религиозно разклонение - възможно дори второстепенно за нейните цели и предназначения, защото именно то е способно да ѝ доведе нови благодетели...”

Очевидно е, че религиозният и обществено-политически идеализъм на младите привърженици на Мун се храни от система, която сама по себе си е нежизнеспособна и непродуктивна. Тук е налице едностранно вливане на жизнени сили, удивителна разновидност на “крвопреливане”, възнаграждавано с обещания за “телесно” предаване на “истинския произход”.

Движението Мун, “Църква на обединението” и т.н.

“Сектата Мун на лов за хора” - така бил озаглавен един от телевизионните репортажи. Показано било как някаква студентка по богословие се присъединила към студентска организация с названието CARP. В полезрението на обектива попаднала организация, наричаща себе си “Църква на обединението”. Нейните членове обаче наричат обществото си “семейство”. Професори са канени от “Световната академия на професорите за мир”, свещеници - от “Новото вселенско изследователско обединение” или дори от “Общество за обединение на световното християнство”. Правителства сътрудничат със “Световната конференция на средствата за масова информация”, машиностроителни фирми - с “индустрията Тонг Ил”.

За обозначаване на това учение се употребяват и названията: “Обновено християнство”, “богизъм”, унификационизъм, “божествен комунизъм”, мунизъм или “идеология на крилатата глава”⁵.

Около движението, създадено от корееца Мун, кръжат множество организации с различни названия, но с едни и същи действащи лица и, разбира се, охарактеризирани от външните критици и наблюдатели с най-разнообразни епитети. Съподчинението на отделните организации се описва крайно противоречиво.

В настоящата работа ще бъдат използвани само следните “дефиниции”:

“Църква на обединението”

Този термин (кор. “тонг ил кьо”) обозначава само едно от разклоненията на всеобхватното движение на Мун в църковна или сектоподобна организация. Това е само, при това относително малка, “вътрешна” част от “Движението за обединение”. Немското движение на Мун констатира:

“За да се избегне неразбирането, трябва да се разясни различието между “Църква на обединението” и “Движението за обединение”. Членовете на “Църква на обединението” приемат съдържанието на “Божествения принцип” в неговата съвкупност и изхождайки от това, във висока степен признават авторитета на Мун.

Членовете на “Църква на обединението” могат да сътрудничат в органите на “Движение за обединение”, но далеч не всички членове на движението са членове на църквата.”

Съгласно това свидетелство “Църква на обединението” се разбира като своего рода кадрова организация, чиито членове са приели Мун като “месия” и като “истинския отец”.

Но названието “Църква на обединението” на Запад, например в САЩ и Германия, не съществува навсякъде. Първоначално тя фигурирала под друго име. През 1971 г. в САЩ станала промяна на името: вместо “Обединено семейство” (United Family) - “Църква на обединението или унификацията” (Unification Church):

“Сега нашето име е “Църква на обединението”. Причината за промяната е в това, че в края на краищата ние имаме нужда от влияние над обществените организации, а под това название се подразбират почтеност и стабилност.”

Сред стабилните фактори била отчетена и защитата на американското религиозно законодателство на идеологията и политиката на религиозните организации.⁶

По-късно ние ще си зададем въпроса, действително ли “Църква на обединението” може да се нарича църква в общоприетия смисъл на тази дума и от гледна точка на концесионалните критерии.

Движението Мун

В книгата “Движение Мун” е родово понятие за движението, основано през 1954 г. от корееца Сан Мен Мун под названието, преведено от корейски като “Спиритуалистично общество за обединение на всемирното християнство”⁷, с неговите многочислени суборганизации, от които най-известните в Германия са: “Църква на обединението”, CARP (организация, представлява се за обединение на студентите и университетите) и политическата организация CAUSA с “Форум за духовно лидерство”. Конгресът на САЩ дава следните определения на “организацията Мун”:

“Многочислени църкви, делови предприятия, комитети, фондове и други, свързани със Сан Мен Мун групи, проявяващи се като части на една световна организация под ръководството и контрола на Мун и неговия център. Тази организация започнала дейността си като малко движение по инициатива на Мун в Корея през 1954 г. По различните си функции и по своята основополагаща организационна структура в днешно време тя е сходна с международен концерн, въввлечен в производство, международна търговия, доставка на оръжия, финансови операции и друг род делова активност. Но тя излиза дори извън тези рамки и обхваща и религиозната и образователна сфера, културната, идеологическа и политическа дейност. В подготовката и използването на обикновените членове тя прилича на полувоенна организация, като в същото време в други отношения притежава признаци на международна политическа партия с желязна дисциплина.

Между множеството организации се осъществява постоянно и тясно сътрудничество, преди всичко в такава форма, при която персоналът се премества между организациите, финансовите средства се смесват, тази или онази нискостояща организация може да бъде използвана така, сякаш всички те са тъждествени; от само себе си се разбира, че всички тях ги обединява личността на самия Мун. Поради тясната връзка между различните организации подкомисията стигна до извода, че всички те трябва да бъдат характеризирани като обединение и в настоящия доклад разглежда тяхната съвкупност като “организация на Мун”.

По-долу отделните подразделения ще бъдат разглеждани с техните собствени названия, без “легализация” на тези свойства и черти, които се афишират в официалните им наименования (“академия”, “обединение на висшите училища”, “църква” и т.н.).

Сред самонаванията се използва също така “Движение за обединение” (“Unification Movement” или “движение Тонг Ил”). Официално употребяваното наименование за всички организации в САЩ е “Асоциация на Светия Дух - за унификация на всемирното християнство” (HSA-UWC)”. Нерядко и “църква на обединението” не се разглежда като нещо отделно.

“Членовете на “Движение за обединение” се идентифицират едва с няколко цели постановки на Мун, без да приемат изцяло неговото учение. Органите на “Движение за обединение” са напълно самостоятелни спрямо “църква на обединението” заради целите, на които са се посветили, но при това постоянно се има предвид, че техният изходен пункт, техният “дух-ръководител” е Мун”.

Следователно, ако “църква на обединението” е кадрова организация, то и другите суборганизации на движението Мун трябва да бъдат разглеждани като относително открити масови организации, които са задължени да привличат колкото си може повече хора - като минимум на лоялна позиция по отношение на Мун и “семейството”.

Цялата съвкупност тук се назовава на името на своя основател, носител на откровение, светец и бог⁸, едновременно с това и неограничен владетел - движение на Мун.⁹ Това помага да се разбере многоаспектният и доста динамичен характер на движението, което в крайна сметка е ръководено и организирано не по институционен път, а е ориентирано изключително към ръководна личност.

Използваното тук определение “движение Мун” и след смъртта на Мун ще съответства на неговата същност, защото заключава в себе си целта на движението, а именно - създаването на теократическо фамилно господство на семейство Мун.¹⁰

Семейството

В съответствие с това отделните суборганизации на движението днес вече се намират под ръководството на членове на семейство Мун или на “Клуба на баджанаците”, т.е. на тези, които са се сродили с това семейство. За принадлежащи към семейство Мун се считат и съпружеските двойки, осиновени от сем. Мун на “церемониите на благословието”. “Семейство” означава само ядрото на “Църква на обединението” и на движението Мун.

В широк аспект към семейството, а също и към сферата на неговото влияние принадлежат и всички тези, които се намират в отношение на лоялност или на зависимост.

Но “среда на своите” от семейството наричали и наричат кръга млади хора, които са “постоянни членове”. Мун и неговата жена обаче в съответствие с техните претенции трябва да бъдат считани за първите и единствени “истински родители”, а те, изхождайки от това, могат да наричат свое “семейство” всяка аудитория, включително населението на някоя страна или дори цялото човечество.

Сан Мен Мун и неговото “движение”

Движението Мун възниква след корейската война като спиритическо движение на новото откровение, групиращо се около Сан Мен Мун, пришелец от Северна Корея. На английски името му се изписва Sun Myung Moon.

Произход и легенди

Мун бил петото дете в селско семейство. Родил се на 25 февруари 1920 г. (по негови сегашни малко опоектизирани данни - на “6 януари по лунния календар”) в село Санса Тогон-Мион около Чонгю в провинцията Пхонган Пукто (северната част на провинция Пхонган). Като момче го наричали Йонг (“Дракон”) Мен Мун. Тази местност, принадлежаща днес към Северна Корея и разположена на северо-запад от столицата Пхенян, доста отдавна била напълно обходена от християнски мисионери. Неделните посещения в църквата били обичайни за повече от 40% от населението.¹¹ Но родителите на Мун дълго не влизали в нито една от християнските общности и продължавали да бъдат верни на духовете, корейска разновидност на шаманизма. Те станали християни едва в 1930 г., след като братът и сестрата на Мун, страдащи от епилепсия, били на лечение у местния свещеник и вероятно дори били излекувани.

За семейство Мун приемането на християнството не означавало разрыв с народните традиции и ориентиране към християнско възпитание и образование, макар че в Корея това се смята за един от най-действените допълнителни аргументи. До 1934 г. Мен Йонг Мун посещава традиционната (конфуцианска) школа. По този начин основното религиозно влияние над младия Мун било оказвано от коренното, недокоснато, традиционно корейско възпитание, проникнато от конфуцианство и шаманизъм. Той - както навярно и цялото му семейство - съвсем не бил пламенен неофит, скъсал с древните традиции, и това е видно от факта, че името си “Йонг” променил на “Сан” едва в 1946 г. Първоначалното име, обозначаващо дракон, говори за вдаването на неговите родители в традиционния шаманизъм¹² - името на дракона трябвало да защитава детето от злите духове.

Излаганото в жанра на легендата жизнеописание на Мун по традицията на движението (предлагат се твърде живописни, но невинаги съгласувани помежду си варианти на неговия жизнен път, като в същото време отсъства надежден фактически материал) рисува облика на човек с интензивни религиозни потребности, макар и белязани с обичайните за Корея и корейския шаманизъм черти на силно религиозно-емоционално разтърсване, като молитвена борба, потоци сълзи, самотни блуждания в планините, но едновременно ориентирани и към разбиране и усвояване на библейските традиции.

Пасхално видение

Издържаните в духа на житейските легенди съобщения за юношеските търсения на Мун се увенчават със специално видение за неговото призвание:

Когато бил на 17 г.¹³, Мун уж получил във великденската утрин видение при което Иисус му поръчал да завърши Неговата мисия, която претърпяла неуспех, както се съобщава по-късно за това.¹⁴ В Корея пасхалното утро е традиционното време за

кръщение. Може би и Мун е бил кръстен тогава, ако въобще е бил, подир обичайната годишна подготовка след завършване на традиционната школа.

На друго място обаче се говори: “Конфуций, Лаодзъ, Буда и другите изпълняват своите задачи чрез мен.” Значи и те един вид са дали на Мун своите поръчения, така че не е ясно имало ли е “призванието” на Мун изначално християнски характер или това е по-късна интерпретация.

Изложение от 1963 г.: “Когато г-н Мун бил на 17 г. в пасхалното утро му се явил Иисус Христос и му оповестил, че е избран за изпълнението на специална мисия, в която Иисус ще му помага. От този момент духовните качества на г-н Мун се разкрили напълно, така че той придобил способността да общува с върховните нива на духовния свят.”

Независимо от “видението за призванието” Мун продължил да се учи в школата. След това през Втората световна война бил в Япония (където като че ли изучавал електротехника в университета на Васед, но сведенията за това се размиват и не могат да бъдат проверени). Съобщава се за неговата дейност в антияпонската съпротива. Има и слухове, че е предавал участници от съпротивата.

Години на учение и странстване

През 1945 г. Мун се завръща в Пхенян. Приблизително година след освобождението на Корея от японците той започва да разпространява своето учение в столицата на Северна Корея, окупирана тогава от съветските войски. Жени се за Сон Гил Хо, с която се развеждат след 6 месеца.¹⁵ Изглежда, ставайки медиум, Мун по това време се занимава с предсказания за улов на риба.

След кратко сътрудничество в обществото “Светещо море” в Пхенян Мун пребивава половин година в т.нар. манастир Израил (в месианското тълкуване), ръководен от Ким Бек Мун, очакващ явяването на Месия и Спасител на света в Корея; манастирът е разположен в Янг (Южна Корея). Ким Бек Мун е ученик на Хван Гук Ю, привърженик на месианизма и езотеризма, основател на манастира, твърдящ, че си разменял с Христос главата, кръвта и сърцето.

Мун се обявил за очаквания Месия и променил името си, заменяйки Йонг със Сан.

Ким Бек Мун е и автор на книгата “Основни принципи на християнството” (Basic Principal Christianity, 1958 г.), където разкрива сходен с появилия се по-късно в обкръжението на Мун “Божествен принцип”.

След кратко членство в месианското движение Мун започва да събира собствена религиозна общност. Завръща се в Пхенян през февруари 1948 г., където е осъден на 100 дни по обвинение в сексуални отклонения като “нарушител на обществения ред”. През същата години той е официално изгонен от презвитерианската църква и това май е единственото доказателство за членството му в каквато и да била християнска църква.

След обвинение в двуженство¹⁶ (жени се за своята последователка Ким Йон Он), отправено от напуснатия ѝ съпруг, той е осъден на 5 години лагер, а госпожа Ким получила 10 месеца затвор.

В лагера Мун спечелва отличие за ударен труд.¹⁷ Освободен по време на корейската война, в края на 1950 г. с потока бежанци попада в Южна Корея. Днес в движението вярват, че цялата корейска война е станала само за да бъде освободен Мун.

Основава се нова религия

В Пусана, Южна Корея, Мун намира първите си ученици - вероятно от средата на севернокорейските военни бежанци. Тук той работи едновременно като пристанищен работник и като медиум, посредник на света на духовете. При него можело да се получат съветите на духовете за разрешаване на житейски проблеми. По-късно той става “медиум на отца” (това означавало, че чрез него говорел “Сам Бог”) и в края на краищата сам се посочва за предмет на новото откровение (“Аз съм отец”).

От септември 1953 г. център на зараждащото се движение става Сеул, столицата на Южна Корея, където на 24 декември 1953 г. към неголямата група се присъединява Ой Йо Вон, който по-късно става първият президент на организацията на Мун. Нямайки възможност поради болест да продължи обучението си по медицина, той съставя първата версия на “Божествения принцип” - възгледът на Мун. Ой Йо Вон бил от християнска среда, което му позволявало да изобрази учението на Мун като съотнасящо се към Библията; изглежда, той бил ръководител на църковна община, докато не се присъединил към Мун. В Корея и преди всичко при презвитерианците това било постоянна църковна длъжност, на която назначавали само след сериозно обучение и изпити, в това число и по библеистика.

На 15 май 1954 г. петима души основават тогава още малкото обединение, наречено официално Асоциация на Светия Дух за всемирно обединение на християнството (англ. Holy-Spirit-Association for the Unification of World Christianity).¹⁸ Групата съществувала преди всичко благодарение на продажбата на цветни картинки.

Мун отново бил арестуван и се изправил пред съда този път в Южна Корея, отначало по повод на “наказуеми сексуални действия”. Процесът, вече по обвинение в нарушаване закона за оръжието, завършил след три месеца с оправдаването на Мун. Негов фон бил нарастващият скандал с привличането на студентки от женския университет “Ехва”. Занимаващата се с разследването на този случай преподавателка Ким Йонг Он завършила своите проучвания с това, че се присъединила към групата. Няколко преподавателки и 14 студентки били изключени от този (християнски) университет, тъй като те влезли, както било казано, “в лъжецърква”. Сега Мун публично проповядвал новото откровение, в центъра на което се намирал сам той като третия Адам, като първия “истински човек”. През април 1960 г. в щаб-квартирата на групата в Сеул се състояла наречената по Новия завет “сватба на агнеца” (Откр. 19:7), четвърта сватба на Мун. След развода със своята трета жена, от която имал три деца, той се оженил за 17-годишната Хан Хак Я, дъщеря на слугинята му.¹⁹ По негови интерпретации така за първи път бил осъществен “съвършеният брак”, предвиден от Бог за Неговото творение и той бил основа за блажения свят на бъдещето. Започнала нова ера (“New age”), защото според възгледите на движението Мун в тази “сватба на агнеца” съвършеният мъж и съвършената жена чрез съединението си станали “субстанциални на Бога”. В тесен кръг Мун разказвал за своя брак с Хан Хак Я:

“14 години след началото на моята обществена дейност през 1960 г. аз празнувах свещения брак, “сватбата на агнеца”, за която пророчества Библията (Откр. 19:7). По този начин на земята беше създадено първото небесно семейство. По своето значение това напълно съответства на мига на Христовото разпятие... Аз удържах първата и най-важна победа - изпълних небесния план. Синът на небето слезе на земята и възприе

първата невеста на небето. От този ден на земята съществува реална база за продължение на Божия труд... Сега в нашето движение аз съм в състояние да възстановя както духовните, така и физическите основи на рая.”

Сега Мун и неговата жена са “истинските родители” за членовете на движението, а общността е тяхното “ново семейство”.

Антикомунистическа насоченост

В началото на 1960 г. едновременно с военния пуч на Пак Чжон Хи в Южна Корея учението на движението Мун също възприело антикомунистическа насоченост: сега Мун вижда света разделен на два лагера, при това свободната му демократична част начело със САЩ има шанс да постигне съвършения обществен ред, ако бъдат приети откритите от Мун “Божествени принципи”. На този лагер се противопоставя комунистическият блок, оръдие на сатаната, който трябва да бъде победен, понеже комунизмът в Северна Корея и в целия свят, обявен за сатанинско изкушение, се стреми да фалшифицира “царството Божие”. Сега комунизмът се разглежда като главния сатанински враг Божий. Размишлявайки за истинската причина, породила тази идея, човек си задава въпроса дали в нейната разработка не са взели участие някои политически кръгове - вероятно същите лица от обкръжението на Пак Чжон Хи, които по-късно основали в Корея тайната служба КЦРУ.

През 1959 г. Мун основава фирмата “Yeohwa Shotgun”, която първоначално произвеждала пневматични оръжия, а по-късно под наименованието “Tong Il Company Ltd” станала основа на индустриален концерн.

В 1961 г. била образувана първата военно-политическа организация - “Международна федерация за унификация и мир в целия свят” (IFWU).

Политическата активност на движението, желателна в очите на тогавашното корейско правителство, явно способствала за по-нататъшния разцвет. От време на време в пресата и литературата във връзка с тогавашните обстоятелства се заговорвало дори за редовна поддръжка и финансиране, правени от южнокорейската тайна полиция.

Съпротивата, оказана някога от министъра на образованието за официалното допускане на “движението” в образователните структури, вече можела да бъде преодоляна.

След регистрирането на “Движение за обединение” на 31 май 1963 г. в качеството му на “социална организация” в течение на десетилетия се сформирали негови различни разклонения към министерството на образованието на Южна Корея.

Мисии зад граница

През това време започнало развитието на задграничните мисии, отначало сред корейските емигранти в Япония и САЩ. Първият мисионер Чой Сан Ик се отправил в Япония още през 1958 г. Там успял да привлече членове - някои дори от ръководните среди - от местните нови религиозни организации. Сега най-силната част на движението Мун, както изглежда, е в Япония.

Ръководителката на мисионерската дейност в САЩ - специалист по богословие, намираща се под влияние на идеите на Сведенборг, Ким Йон Он, работи в Калифорния от 1959 г. В началото на 60-те години мисионерът Чой, постигнал успехи в Япония,

пребивавал в Сан Франциско, Дейвид С. Ким - в Ню Йорк, а Пак Бо Хи, член на движението Мун от 1957 г. станал военно аташе в южнокорейското посолство на Вашингтон, където едновременно агитирал за движението Мун и привличал членове.

През 1961 г. г-жа Ким издава на английски “Божественият принцип”, който и досега се печата в Корея като своего рода катехизис под заглавието “Пътеводител на учението”. С това се създава предпоставка за по-нататъшното разпространяване на мунизма в САЩ и другите страни. Благодарение на дейността си в междурелигиозна студентска организация г-жа Ким притежавала широк опит в общуването с чужденци и станала водещ представител на движението Мун в западния свят. На нейни разработки се основават първите текстове на движението Мун, публикувани на почти всички западни езици; тя се опитва да “впише” учението на Мун в християнското богословие.

През септември 1961 г. в Калифорния била основана първата мунистка организация, която била последвана от организации във всички щати, а също и от подчинени на тях организации.

Въпреки че било напълно възможно въвличените привърженици на Мун да набират членове в други страни, до 1971 г. развитието на движението ставало в скромни мащаби. В началото на 1971 г. названието му било променено на “Църква на унификацията (обединението)”. През декември 1971 г. Мун бил в САЩ на кратка визита (както в 1965 и 1968 г.). Започнала дейност за привличане на членове и събиране на средства, благодарение на което движението Мун станало известно, но от друга страна, придобило незавидната репутация на “култ”²⁰. В САЩ от чужбина и преди всичко от Япония били доставени (очевидно чрез нарушаване на закона за емигрантите) стотици млади мунисти с туристически или студентски входни визи, които образували групите за събиране на средства.

Движението Мун от самото начало се занимавало в САЩ и с политическа дейност. “Ние трябва да имаме двойна организация: от една страна, църковна, от друга - организация “Победа над комунизма”. Последната станала предшественичка на организацията CAUSA. В това време се появили и други “културни” и “мирни” организации и фондове. Първоначално всички те били призвани под този или онзи образ да представляват интересите на Южна Корея и на неотдавна укрепилата се там диктатура на Пак Чжон Хи, като я изобразявали в светли тонове и организирали нейната поддръжка. Едновременно с това се прилагало и съответното влияние върху южнокорейското правителство, за да се укрепи ролята на движението Мун в самата Южна Корея.

Предприетите от движението Мун действия в САЩ били дотолкова преждевременни и неуместни, че в резултат на това южнокорейското правителство - във всеки случай официално - се разграничило от тази дейност и в края на краищата от организацията на Мун в цялост. Като пример за тези действия могат да бъдат приведени преки доказателства за това, че те били спонсорирани от секретната служба на КЦРУ. Всичко това (както и движението Мун като цяло) било разгледано и изследвано в рамките на “Разследване на корейско-американските отношения”, предприето от Комисията по международна дейност на американския Конгрес.

Отношенията между американското общество и движението Мун продължавали да бъдат напрегнати. През юли 1982 г. Мун бил осъден в САЩ на 18 месеца затвор и на \$25 000 глоба по редица обвинения, в това число и за съставяне на фалшива данъчна декларация. Поради примерно поведение той бил освободен предсрочно. “Ако Мун

само е избегнал плащането на данъците, то той не би бил осъден като престъпник. Именно преднамерените и съзнателни противозаконни действия са направили съдебното преследване неизбежно.”

Движението Мун в Германия

Във ФРГ “движението” се появило за първи път в началото на 60-те години. Тогавашният му ръководител Петер Кох (умр. през 1984 г.) действал като мисионер на движението Мун в Германия от 1963 г. Той превел на немски “Божествените принципи”. През 1964 г. във Франкфурт била регистрирана група под названието “Общество за обединение на всемирното християнство”.

От 1973 г. започва нов етап от развитието на обществото в Германия. Немското движение Мун открило свой център в Есен. Резултатите от привличането на членове след първата година изисквали откриването на собствени домове за обучение за дву- и седемдневни курсове и за 21-дневен курс. Учредени били два учебни центъра. В Таунус, недалече от Франкфурт на Майн, наели стара мелница, която успели да приспособят за учебен център; след това купили мелница в Регелсмюле, близо до Алфелд в Горна Саксония.

През 1973-1974 г. новоизпечените мунисти - немци и австрийци, били използвани в САЩ за подсилване на крупна акция на “Международния кръстоносен поход за единен свят”. Вдъхновена от американските агресивни методи за вербовка, агитацията на движението Мун в Германия преживяла своя разцвет в средата на 70-те години, когато се увенчала с опита за участие в предизборната кампания на ХДС/ХСС през 1976 г. (“Свобода вместо социализъм”). Резултатите били твърдо и еднозначно политическо разграничаване на съответните партии и нарастваща критичност на общественото мнение.

От ноември 1992 г. немските мунисти са ръководени от четиридесетгодишния лекар Дитер Шмит, бивш функционер на CARP и CAUSA.

В Австрия движението Мун съществува под названието “Общество за обединение на всемирното християнство” от 1966 г.

През 1974 г. обществото било забранено. Основанието: религиозна дейност, която няма право да бъде провеждана в Австрия; наименование, което въвежда в заблуждение и “не съответства на реалната дейност”. “Обществото” обаче продължило да функционира под името “Нов център”, след забрана - като “Нова дейност” и “Международна федерация за победа над комунизма”.

В Швейцария движението Мун е представено като “Църква на обединението”.

Новото учение

Учението на Мун “Принцип” се разбира като ново завършващо откровение за Бога, смисъла на творението и вселената, а също и като отмяна на свещените книги на всички религии, включително и Библията, които загубили своето значение с появата на това откровение.

“Тези свещени писания могат да бъдат сравнени с лампи, които осветявали истината. В своята задача - да хвърлят даденото им количество светлина върху

истината - те всички са равни помежду си. Когато обаче се появи по-ярка светлина, задачата на старите лампи свършва. Всички религии на съвременността досега са проявили своята неспособност да изведат днешното поколение от тъмната долина на смъртта в сияещата светлина на живота. Следователно трябва да се появи нова истина, която да разпространява нова светлина.”

Новият учител

За самия носител на откровението, неговото учение и корени се говори в предговора на Ким Йон Он към второто издание на “Божествените принципи”, преведено от Урсула Шуман и Петер Кох:

“Съдържащата се в това съчинение вест е била разкрита от Бога на един-единствен човек, на господаря Сан Мен Мун, като му била съобщавана в продължение на седем години. Г-н Мун е философ и ръководител на религиозна група в Корея.”

В изложението на привърженичката на Мун Ким Йон Он откровението на Мун “от върховното ниво на духовния свят” се представя все още като почти обичайното за спиритистите “Ръководство за духовния свят”, каквото често се пише в началото на пособията за спиритическите кръгове с информация за скритите досега космически тайни:

“За разлика от обикновените спиритисти той (Мун) не се задоволява с демонстрация на духовни феномени. Напротив, той започнал да изследва скритите значения на притчите и символите в Библията и много въпроси, на които християнството и другите религии не дават отговор. Например: защо са създадени хората и целият свят? Управляван ли е този свят непосредствено от Бога? Ако светът се намира в непосредствената власт на Бог, защо тогава съществува толкова много зло, несправедливост, нищета и болка? Ако, напротив, светът се намира под властта на сатаната, кога и как е възникнал сатаната или злото и кога е започнало неговото господство?”

Съществуват варианти на спиритизма. “Докато във времето на първия стадий най-разпространеният сред спиритистите мотив е желанието за контакт с умрели родственици, то във втория вече се явяват знаменити покойници, в това число и основатели на религии, които трябва да съобщават на хората нови данни за своя живот и да дадат нови религиозни указания (при това “се запитват”, напр. Иисус, Буда, Лаодзь или св. Петър). В третата си фаза спиритизмът представлява самостоятелна “религия на откровението”. Медиумите се разглеждат като рупор на Бога или на Христа, или на “висшата същност”. Този вид спиритизъм може да бъде назован също и “пророчески спиритизъм”.

Мун явно не се задоволил с втория стадий. От медиум - посредник, слушащ и съобщаващ, той станал деятел. Във въведението към книгата Ким Йон Он отбелязва този перспективен поврат, ако не като исторически, то поне като значим:

“Във времето, когато човечеството и дори светът на духовете са погазени от сатаната и целият свят лежи в оковите на неговата власт, само г-н Мун осъзнал, че това състояние не е запланирано от Бога. Той решил да открие корена на тази универсална катастрофа.

Хората, владеещи духовните дарби (вж. 1Кор. 12), знаят, че Бог никога не дава пълен отговор или разяснения. Г-н Мун в продължение на седем години отчаяно се

опитвал да получи разяснение на този въпрос чрез молитви и винаги бил възпрепятстван от вмешателството на сатаната и на други враждебни духове. В течение на тези години на духовни търсения той открил няколко божествени принципа, съдържащи целия Божий промисъл за човечеството, както и скритото значение на човешката история, тайните причини и същината за падението на сатаната.

Познавайки космическия проблем, а именно тайната идентичност на сатаната, г-н Мун се борил с него повече от 20 години. Докато другите хора устройвали своя живот, той постел, коленичел на планинската скала и се молел за победа над космическия враг. Той се молел ден след ден, месец след месец и година след година. Ден и нощ проливал горчиви сълзи.

Мун открил божествените принципи, които Бог вложил при творението в човечеството и във вселената и с помощта на които Той ще ги възстанови. Но когато говорел за божествената истина, никой не искал да го слуша. Той възвестил пътя за съвършеното избавление, т.е. за космическото възстановяване, което човек не може да си представи дори насън. Заради провъзгласяването на тази истина много пъти и при различни режими го хвърляли в затвора, където претърпявал сурови мъчения. Неговият живот бил кървава борба, оросена със сълзи, неговият жизнен път е осеян с тръни.

По ирония на съдбата светът се подиграл над него, когато той се борел и страдал заради освобождаването на човечеството.”

Потвърждение от света на духовете

Както се говори в мунистките кръгове, “духовният свят”, или “светът на духовете”, също не се въдушевил веднага от търсенията и откритията на Мун, които, както и той самият, не се показали убедителни:

“След като той открил всички божествени принципи, трябвало да получи потвърждение от Бога и от духовния свят. Отначало ги предложил на духовно великите: Буда, Конфуций и Иисус. Никой от тях не потвърдил тези принципи. Тогава Мун ги показал на Бога, но дори Бог ги върнал, казвайки: “Това не е истина.” Постепенно духовният свят започнал да мърмори:”Мун е крадец на истината.” Мун се опитал още веднъж и отново бил отхвърлен. Едва на третия път Бог казал:”Да, това е истина”, и висшите духовни същества се преклонили пред него.”

От една страна, тук много ясно е изразено, че търсенията на Мун не били съвместими нито с конфуцианството, нито с будизма, нито с християнството (типично корейско подреждане на “духовно великите”). Техният паралелизъм вече показва до каква степен те са далече от християнството. Но възниква и още един странен упрек: Мун е “крадец на истината”. С определена степен достоверност може да се предположи, че тук са се отразили несъгласията във възгледите вътре в корейските спиритически и новорелигиозни течения, когато упрекнали Мун в това, че той представя за собствено откровение духовните достояния на различни секти и групи, от чието гостоприемство се е ползвал. На първо място това може да бъде защита от обвинението, че Мун частично или цялостно “преписал” своите откровения от книгата “Основни принципи на християнството”, принадлежаща на Ким Бек Мун.

Източници на откровението

Днес за движението Мун като източници на новото откровение служат продължаващите и досега откровения на Мун, наречени “Речи на учителя” или “Речи на отеча”. Общата панорама на неговото учение (и действия) сега се нарича “Принцип”.

При това следва да се обърне особено внимание, че Мун не само станал “медиум на Отца” (което означавало, че чрез него говорел Сам Бог), но в крайна сметка сам се превърнал в предмет на своето откровение (“аз съм отец”). Затова именно неговото съществуване, но в по-голяма степен неговите действия, отчасти символични, освен че съдържат в себе си откровението, придобиват и характер на богоявление. Нещо повече, сега може да се каже: “Господинът е наш отец, госпожата - наша майка; те са Божията плът и кръв на земята.”

Като други източници на учение за групата могат да служат речите, трактатите и изказванията на ръководни членове, разказващи за живота си с “отеца”, както и за частните аспекти на “принципа”, като например “Ръководство за небесната традиция”, съобщаващо за откровенията, изказвания на учителя и медиумни пояснения.

В по-широк аспект всички съчинения “за вътрешно ползване” като например справочникъа за 120-дневни упражнения или “Първа книга на традицията”, могат да претендират не само за предаване на традицията, но и за изобразяване на самия учител и по този начин - на “божествения принцип”.

Допълнителни спиритически изяснения

За укрепване на позициите се привличат допълнителните изказвания на други, в това число и не принадлежащи към групата, спиритисти медиуми, например Артур Форд. Днес особена ценност притежават “предаванията” от света на духовете на сина на Мун, Хонг Ин. След неговата смърт, породена от нещастен случай, той се счита от 1984 г. за небесен наместник. През 1987-1988 г. били приети негови послания, които сега се разпространяват и навън. В голямата си част те съдържат потвърждения на думите на Мун, призови за интензивност (напр. да се молят само със сълзи), в това число и за увеличаване на ентузиазма, подчертават божествеността на Мун и на неговата жена. По действащия принцип такива изяснения трябва да се определят и потвърждават от една от централните фигури на движението (срв. главата за култа към Хонг Ин).

Учебник: божествените принципи

В систематизиран вид това учение е изложено в различни издания. Корейският вариант бил написан първоначално от Ой Йо Вон. Сега обаче се говори, че Мун не само редовно възприемал като откровение и диктувал основните пунктове на “Принципът”, но и сам допълвал изложението по пътя на медитацията, молитвите и изследванията, създавайки оригинала на книгата още до 1951 г. Ала критиците твърдят, че тя е най-обикновено плагиатство на произведението, написано от Ким Бек Мун.

Наред с пълното издание на “Божествените принципи” съществуват съкратени учебни изложения и коментари. През 1963 г. излиза и немският превод на учебника.

Във всички издания и варианти обаче винаги се твърди следното:

“Описаните в тази книга божествени принципи са само първите откровения, получени от групата. Пълният план за възстановяване и живот в новата епоха се съдържа в следващия том.”

И във всички типове издания независимо от степента на подробност и дидактичност има обща черта - това не е Свещеното писание, а по-скоро сборник от догматите на Мун.

Принципът

Идеал

Според учението на “божествения принцип” Бог е вечна енергия, разделена на мъжко и женско начало. Основата за вечното му съществуване се образува от пулсиращ енергообмен, “взаимно отдаване и приемане”. Идеалът и целта на божествения принцип подобно на плана на творението били създаването на съвършено човешко семейство - обект на божествената любов, тъй като самият Творец попада под действието на принципа на отдаване и приемане и се нуждае от такъв обект, “за да може по този начин да възприеме своята собствена същност във взаимност”. Дори може да се каже: “Ние знаем, че човекът бил изначално сътворен, за да стане физическо тяло на Бога.”

За развитието на “божествения принцип” се изискват три последователни степени, обозначени в движението Мун като “три благословения”:

1. Изискване за единство между духа и тялото, от една страна, и свързаното с него цялостно отношение към Бога, а също и към принципа. Резултатът трябва да бъде благословение на личното съвършенство - предпоставка за следващото благословение.

2. Достигане на съвършено единство между съвършения мъж и съвършената жена в тяхното цялостно съотношение към Бога и към принципа. Резултатът - благословение на “истинското семейство”, а оттук - на истинския клан, истинския род, истинската нация, истинското световна семейство. То също така трябва да стане предпоставка за третото благословение.

3. Достигане на единство между съвършеното човечество и природата в тяхното цялостно съотношение към Бога и към принципа. Резултатът - благословение на истинското господство, на небесното царство.

Ако такова развитие се осъществи, то самият принцип би се изразявал във физическо творение, което не е нищо друго освен видимо въплъщение; ще се достигне единство между физическия и духовния свят и т.н.

Но “идеалът на творението” не подлежи на въплъщение. Първите хора паднали до достигане на лично усъвършенстване.

Екскурс: Синкретично християнство или християнизиран шаманизъм

При все това в повечето учебници на движението Мун тези представи за творението и космогонията се излагат с християнски и библейски термини. Но ние не следва да си представяме изначално християнски, “ортодоксален” изходен пункт,

тръгвайки от който, учението все повече и повече да се отдалечава от своите християнски корени. Толкова представимо е и обратното развитие, проследимо само от Мун.

На основата на даоиската космогония и на корейските (шамански) народни вярвания няколко малки групи в Корея достигнали да синкретична “шаманизирана”²¹ версия на християнското богословие на апостолата (в неговата разновидност “геология на освобождението”). Тази версия, особено в случая с движението Мун, е построена в “оригинална” концепция. Затова навярно е по-правилно движението Мун да бъде разглеждано от самите източници на своето историческо развитие като самостоятелна спиритическа религия на ново откровение с корейски корени и християнска надстройка, но не и като християнство с елементи на шаманизъм²². Като източници за религиозните идеи на Мун могат да бъдат посочени: 1. построенията на даоизма относно “ин” и “ян”, представени у Мун не само в обрисуването на Бога, но и в описанието на полярността на мъжете и жените и т.н.; 2. корейските хилястично - месиански²³ традиции и особено тези на Чун-Гам-Нок. Тази “творческа” книга между другото разпространява философията “ин” и “ян” и в областта на политиката. “В Чен-Кам-Нок (sic) се съдържа прорицанието, че “истинският човек” ще се появи от “южния океан”, т.е. от Корея. Самосъзнанието на Мун е свързано с тази традиция”; 3. елементи от християнското учение и практика или носещи следи от влиянието на християнски секти; 4. картина на света от практиката на корейската вяра в духове и шаманството; 5. и не на последно място все по-нарастващата “месианска” роля на самия Мун и съответстващата му ориентация на новото учение и откровение. Той самопроизволно употребява или заменя традиционни елементи както от християнството, така и от шаманството.

Фактът, че в изданието на “Принципът” се привеждат множество цитати от Библията (общо 880!) често се надценява. Това води до разбирането на книгата за “принципа” ако не напълно наивно като “откровение”, то все пак като коментар към Библията, изцяло свързан с християнската традиция. В действителност обаче става дума за места, излагани за илюстрация на собствената мисъл - например за намиране на “исторически паралели”.

Както защитниците, така и критиците на откровението на Мун твърдят, че в него става дума по-скоро за това, което в суперикуменическата богословска дискуссия се нарича “вкореняване на християнството в Азия и развитие на националните традиции”.

Библейските традиции като цяло се употребяват само илюстративно, извън същностната си съотнесеност, в изгода на “божествения принцип”. Ким Йон Он не скрива, че няколкото значителни препратки към други източници трябва само да обяснят самостоятелното, ново “пълно откровение”. Тя пише: “Материалът, приведен в тази книга, се опира на пълното откровение на Бога. Той е разработен от мен по-подробно, с посочване на информация, която се съдържа в други източници, за да може читателят по-добре да разбере фактите, представени в “откровението”.

По-нататък, в пълна последователност тя излага концепцията на “божествените принципи”, съотнасящи се с исляма и Корана. Другият, нерелигиозен вариант, който с философски термини представя и разяснява “принципа на унификацията”, като твърде оскъдно си служи с библейски аргументи, тя нарича “идея за унификация”.

Корейците, възпитани и образовани в християнство, разпространяват “откровението” на Мун в богословските термини на апостолата. Делото на живота на

Ким Ён Он се състои буквално в тази “преводаческа дейност”. Преводът на всички съществени трудове на движението Мун от английски на немски (и на други езици - бел. А.Д.) има като следствие “двойна конверсия”. В същото време, когато Мун изисква от най-близкото си обкръжение изучаването на корейски език за разбиране на “принципите”, във външната среда повече или по-малко съзнателно се предават и първоначалните грешки, и изопаченията на превода.

Например в Германия се употребява названието “Gemeinschaft vom Heiligen Geist fuer Vereinigung der Weltchristenheit” (“Общество на Светия Дух за обединение на всемирното християнство”)²⁴. Това може да се разглежда само като преднамерено въвеждане в заблуждение, още повече че “президентът на църквата” Давид Ким през 1974 г. констатирал недоразумението в едно от мунистките списания: “Светият Дух в традиционното християнство е Лице на Светата Троица, но в Корея така се обозначават свещена или спиритуалистична община. Аз не мога да намеря друго решение за превода на съответните китайски йероглифи.”

Използването на богословски понятия от иудео-християнската традиция в учението за “божествения принцип” - това, което критиците днес малко сурово наричат “маскарад” - не е нищо друго освен опит да се насадят далекоизточните вярвания на почвата на християнската традиция и на западната култура. Но това далече не е “вкореняване” на християнството в Азия.

Принципите, изразени по християнски, или творение и падение

Ето изложението на основната идея на “божествените принципи” в тяхната “християнска версия”. Като изходен пункт на аргументацията се взема Битие 1:28:

И благослови ги Бог, като им рече: плодете се и множете се, пълнете земята и обладайте я и господарувайте над морските риби (и над зверовете), над небесните птици (и над всякакъв добитък, над цялата земя) и над всякакви животни, които пълзят по земята.

На базата на този стих движението Мун констатира три последователно построяващи се “благословения”:

1. “Плодете се” не се отнася към плодовитостта в общоприетия смисъл на думата, а означава изискването за единство между духа и тялото, от една страна, и свързаното с това цялостно отношение към Бога. Резултатът е благословение на личното съвършенство, предпоставка за постигане на следващото благословение.

2. “Множете се, пълнете земята” означава единството между съвършения мъж и съвършената жена в цялостното отношение към Бога. Резултатът е благословение на истинското семейство, а оттук - на истинския клан, род, истинската нация, истинското световно семейство. Щом това бъде постигнато, се преминава към постигане на третото благословение.

3. “Обладайте я и господарувайте” означава достигането на единство между съвършеното човечество с природата в цялостното им отношение към Бога. Резултатът трябва да бъде благословение на истинското господство, на царството небесно.

По-нататък се говори, че Бог ще се самоизрази в творението, което още никога не е било негово възплъщение; че ще бъде достигнато единство между духовния и физическия свят и т.н., но че за съжаление “идеалът на творението” е недостижим.

“Да, да , Ева,... Ева...”

“Преводаческият труд” на движението Мун невинаги бил изпълняван от хора с богословско образование или със самостоятелно придобити знания за иудео-християнската традиция. Понякога се появяват разговори, задължени да принесат полза на Мун и неговите съратници - за “принципите”, грехопадението или за това как Мун подложил сатаната на кръстосан разпит:

“Някои от божествените принципи били съобщени на Мун от Бога, но по-голямата част той добил в борба със света на духовете. Нито Бог, нито Иисус разказали на Мун за грехопадението на хората; и на него му се наложило да потърси Луцифер, защото той знаел за всичко това в подробности. Тази борба била не само физическа, но и духовна и Мун проявил по-голяма духовна сила от Луцифер.

Те стояли лице в лице и се борели и Мун научавал всичко за грехопадението. Той попитал Луцифер: “Когато Ева беше млада, на 15 години, ти много я ухажваше, вие често се разхождахте хванати за ръце и прекарвахте много време заедно?” Луцифер замълчал, защото тези въпроси му били неприятни, а след това казал: “Да, да, Ева,... Ева...”

В историческите термини на творението това се описва така: сатаната въвел първите хора в сексуална съблазън. Адам претърпял поражение, защото Ева след връзка с падналия арахангел встъпила в нечисто сексуално отношение и с него. Авел бил убит от брат си, а в Каин била кръвта на Ева и сатаната. Затова всички хора живеят буквално със “сатанинска” кръв във вените си; всички праотци до движението Мун били сатанински праотци и се намирали във взаимна обмяна на “приемане и предаване” не с Бог, а със сатаната.

Възстановяване и усъвършенстване

Сега целта на божествените принципи в световен план е съвършеният човек да възпита жена до нивото на съвършената Ева, да родят съвършени, безгрешни деца и така да основат ново, свободно от сатаната и съвършено семейство като обект за приложение дейността на Бога. Според възгледите на Мун съвършеният мъж и съвършената жена в своето съединяване се превръщат в Бог в плът.

Мунистите смятат, че подобен опит е предприел и Иисус. Въпреки че Той достигнал телесно и личностно съвършенство, претърпял неуспех на нивото на семейството. Тъй като Той не бил женен, то не могъл да принесе физическото спасение. Затова възпитал само 12 духовни деца, ученици, и по този начин основал само духовно ново семейство, християнството, което едва по-късно трябвало да стане предпоставка за новото спасение.

Мун, напротив, достигнал богоподобно съвършенство. Но предпоставка за това между другото било познаваемото във външната сила и все по-увеличаващото се съвършенство, което е достижимо само чрез откупуване от сатаната и изпълняване на “условията”, а не по свободното деяние на Бога. “Бог не може да изпълни Своята воля сам.” “Бог предопределя Своята воля 100% и никакво изменение вече не е възможно.” Напротив, човекът е предопределен само в 95%, при което той е в състояние - и е длъжен - с всякакви средства да поеме върху себе си своя дял от отговорността.

Процесът, чието название от корейски се превежда като “откуп”, “изкупление”, означава постоянно задължение за плащане данък на сатаната и не само за себе си, но и за човечеството в цялост, за предците и за идните поколения.

Смята се, че сега Корея е произвела “истинския човек”, “третия Адам”, “господаря на Второто пришествие” и т.н., защото Мун се е откупил и на лично, и на семейно ниво, а също и на нивото на разделените чистоти заради народа и земята на Корея.

През март 1960 г. Мун се оженил за четвъртата си жена Хан Хак Я, която тогава била 17-годишна ученичка. Този брак бил изтълкуван като изкупление за изначално опорочения идеал, но и като “сватба на агнеца”, изкупление на Разпятието и т.н. По този начин уж било положено началото на физическото освобождаване на човечеството като цяло.

Тъй като Мун и неговата жена проявили божествения принцип на нивото на личното съвършенство (първо благословение) и на нивото на семейството (второ благословение), те вече станали “Бог в плът”.

Съществуването на тази “двойка истински родители” върнало възможността за очистване на кръвта на цялото човечество. Тази претенция на Мун, която отначало била приемана в съвсем буквален смисъл, сега се изразява в двойки за “масово осиновяване”. Децата, родени от мунистките двойки, се считат за деца на “истинските родители”, т.е. на Мун и неговата жена.

Всемирното признание на Мун и съединението на всички противоречия вече преминали в “духовния свят”, т.е. в света на духовете, и сега трябва само да се проявят на физическия и политическия път на построяването на “царството небесно” на земята, понеже то се явява предпоставка за разкриване на духовното царство небесно.

Вследствие на това Мун вече утвърдил своите синове за регенти на царството небесно в духовния свят, а също и за “централни фигури” на следващото поколение.

Така при Мун става въпрос не за това, както нееднократно и безапелационно се е твърдяло, да се смята за “месия в слава”, за претендент за месианство и в известна степен само донякъде последователен продължител на Иисус, но за това, че вече е спечелил успех като “месия”, дори нещо повече - той е “истинският отец” не само на своето семейство и своята общност, но и на цялото човечество. Изхождайки от “идеала за съвършеното семейство”, движението Мун си поставя целта да създаде ново семейство за човечеството. При това се подразбира буквално отново родено посредством “чистата кръв” на новото човечество, състоящо се от кръвно родствени семейства, родове, племена и нации.²⁵

Към това се свеждат и всички претенции за проникване в политиката, културата и религиозната сфера, както и съвременното култивирания и религиозно мотивиран антикомунизъм на движението.

И така цялата дейност на движението е подчинена на идеята за “възстановяване” или за “достигане на трите благословения” и представлява опит за нейното символично или фактическо възплъщаване. Затова и практиката на мунистките групи ще бъде описана съгласно тази схема.

Първо благословение: истинските родители

Пътят към “благословието на личното съвършенство” за хората отсега се състои в това стъпка след стъпка да се запознаят с истинската традиция, да я усвояват и накрая да се сродят с “истинските хора”, “истинските родители”, като ги следват.

Това се реализира чрез постоянно въвличане на новите членове, а също и по пътя на привличане към дейността на движението на тези, които остават извън него.

Как идват в “семейството”

Вече беше приведен пример за това как може да протече първият контакт. При акциите за набиране понякога членове на движението от различни националности работят в страни, чийто език или знаят повърхностно, или съвсем не знаят. В такива случаи те се ползват от издадения от движението речник, в който наред с няколко важни думи на съответния език се съдържа многоезично ръководство за разговор. Тук са посочени въпросите и изразите, с помощта на които запитваните могат да бъдат доведени на посещение в местния център на движението Мун. Тези “разговорници” твърде ясно демонстрират съдържанието на подобни беседи. Ето как е построена немската версия:

1. Добър ден, казвам се... аз съм от...
2. Говорите ли английски или френски?
3. Аз съм член на международния кръстоносен поход за световно единство (International One World Crusade).
4. Кръстоносният поход за световно единство е международно движение за обединение.
5. Ние сме младежи от много националности и с разнообразни убеждения.
6. Бих искал да ви поканя на доклад.
7. Нашият център е на няколко минути път оттук.
8. Имате ли половин час на разположение?
9. Не бихте ли искали да вземете участие в дискусия?
10. Интересуват ли ви световните проблеми?
11. Вие намерихте съвършено ново решение.
12. Мога ли да ви поканя на чашка кафе?
13. При нас в центъра се провеждат лекции с филми и беседи.
14. Моля, нека отидем в нашия младежки дом.
15. При нас се срещат хора от цял свят, за да намерят общия път.
16. Чували ли сте вече за принципите на обединението?
17. Ние мислим, че всички хора имат общи идеали и желания.
18. Ако се разбираме помежду си със сърцето, ние можем да си сътрудничим.
19. По този път ще бъдат преодолені всички трудности.

При това целта е обезателно да се завържат нови “контакти”. Разговарят с хората на улицата и накрая ги канят на някакво мероприятие в центъра. Това може да бъде беседа на чашка чай, уводна лекция за принципите и дори вечеринка с грил. Когато гостът и мунистът пристигнат в центъра, там биват посрещнати от дежурните членове. Приетата в тези случаи стратегия се нарича - при това не само от външните критици на движението, но и от неговите привърженици - “бомбардировка с любов”²⁶. Целта на едно такова отнасяне с госта е да бъде разпитан, но преди всичко у него трябва да

възникне чувството, че са чакали именно него, че той е нещо изключително, че се обръщат само към него...

Предлагат се чай или кафе. След известно време на госта се предоставя възможността да чуе лекция за творението или смисъла на живота, която или случайно трябва да се състои точно в това време, или се устройва специално за него. Много често се случва така, че в течение на целия ден той нито веднъж не чува нищо нито за Мун, нито за “Църква на обединението”.

Това първо посещение може да продължи почти през целия ден или цялата вечер. Важното обаче е това, че в края на краищата посетителят оставя в “книгата за гости” своето име, адрес и телефон и че с него е възможно веднага да се уговорят за следваща среща, например канят го на вечеря или на семинар, провеждащ се в уикенда. Сега постоянно ще му звънят; отсега контактите не бива да се прекъсват. Според обстоятелствата могат да му предложат да замине с тях за следващата среща.

По-късно, когато гостът е изслушал “въстъпителните лекции”, вече е съзрял за повикване на “двудневен семинар”, но понякога приятната покана и пътуването за този семинар се осъществяват още при първия контакт.

Дву-тридневен семинар

В Германия такива семинари се организират по възможност всяка седмица. Те започват вечерта в петък и продължават до следобедните часова на неделята, макар че се правят опити да бъдат продължени с още едно денонощие. Сутрин се провеждат две лекции. След обяда - съвместна почивка, след кафето - още една лекция. Вечерта се излъчват филми или се организират дискусии, продължаващи най-късно до единадесет и половина. “Това е време за бомбардировка на нашите гости с любов”, както писал някой, - време да затвърдим решението на този, който би искал да посети седемдневния семинар, прекрасна възможност да подбудим нерешителните гости като минимум да останат още и на третия, “семеен” ден.“

Организацията и ходът на цялото мероприятие са стандартизирани и протичат по схема. Обикновено към новодошлия назначават двама вече опитни членове, които по време на семинара усилено се грижат за него. Препоръчаната процедура се нарича “сандвич”; при нея гостът винаги се намира в обкръжението на двама мунисти, задължени с цялото си старание да “сътрудничат” с него и да го вълечат. Наред с контактите с пълноправните членове, които прилагат към новака тактиката на “бомбардиране с любов”, голямо значение имат и лекциите. В тях в общи черти се разказва за съдържанието на божествените принципи и на госта многозначително се съобщава, че “месията” се е явил.

На третия ден този, който е взел решение да участва в семинара и трябва да си вземе нещо от къщи, по възможност се съпровожда (от своите “духовни родители”), за да не може вече да им избяга.²⁷

Седемдневен семинар

На седемдневните семинари, които в учебните центрове на Германия трябва да се провеждат по възможност всеки месец, лекциите за принципите стават по-подробни. Между другите занятия гостите се вълечат - чрез дребна домашна работа - в “живота

на семейството”. Провежда се пълна “религиозна” програма: преди закуска в 7.00 - утринна молитва, вечерта завършва в 22.00 с вечерна молитва. През седмицата гостите се молят в предлаганите рамки. Докато в началото на семинара молитвите завършват така, както е прието в англоезичните страни с думите “молим в името на Исус Христос. Амин”, към края на седмицата те вече завършват с мунистката формула “в името на истинските родители. Амин”.

Що се отнася до съдържателната страна на делото, то вече се говори (почти) за всичко: кои са “истинските родители” (т. нар. последно съчетание), че движението Мун е организация за всемирно спасение и че сега е настъпило времето да се решат да се присъединят към нея. Фактически към края на този седемдневен семинар повечето поканени решават да станат ли членове или не. Тези, които още не могат да се решат, но и не отхвърлят напълно контактите, се канят на други срещи, за да бъдат създадени нови възможности за тяхното привличане.

21-дневен семинар

Този последен семинар преди встъпването в т.нар. пълноправно или щатно членство, се провежда най-рядко всяка година, а при възможност и 4-5 пъти в годината. Канят се тези, които са преминали седемдневния курс. Тези семинари са своего рода “тренировки” за мунистите. Утринната молитва сега започва в 6.15 часа, а всяка неделя - в 5 часа, както е прието в движението Мун. При това вече се произнасят “обети” към Мун.

След седмица, посветена на лекции за принципите, но също и за движението с подчинените му организации (такива като CARP, CAUSA и т.н.), следва примерно седмица за “събиране на средства” и седмица за “привличане на членове и свидетелство”. При това новодошлият е обучаван на всичко, което му е нужно като “мунист”. Той може да стане щатен член. Често непосредствено след този семинар следва встъпване в “семейството” - или постъпване в центъра, защото връщането въкъщи “може да бъде само отклонение от пътя”. На новопостъпилия се говори, че в противен случай “сатаната отново ще го завладее”.

Встъпване

Целта на трите подготвителни курса се свежда до това примаменият да “приеме” Мун и неговата жена като “истинските родители”. Щом като това стане, вече е възможна пълната принадлежност към “семейството”. Първоначално тя се реализира като членство в общежитието на общността; тук човек става “член на семейството”. В началото на този етап го наричат “сикку”, което на корейски означава “член на семейството”.

За да може човек да премине трите курса, при по-трудни обстоятелства изминават два - три месеца, но съществува и възможност да се стане “щатен” много бързо, понякога дори след двудневен курс.

Служене

Пълноправното членство в “семейството” постепенно се превръща за новопривлечените в задължение да служат, но съвсем не в семейни отношения. Според преподадения от Мун модел отначало трябва да бъдат слуги и едва след това (а именно след “благословението”) в качеството на син или дъщеря се полагат предпоставките за по-нататъшни благословения.

Събиране на средства

Една от основните видове дейност в движението Мун е събирането на средства, определяна от мунистите като една от “формите за медитация”. Това събиране на средства може да се осъществява и в легализирани прояви на улиците, и в забранена улична просяка. Продажбата по домовете или улиците на картички, вестници, продукти от женшен, сламени изделия и други художествени дребни предмети също води до събиране на средства. Тук “религиозната” дейност на движението Мун еднозначно преминава в сферата на икономическата активност. Изглежда, събирането на средства в най-широкия смисъл на думата се явява един от главните източници за постъпления в движението. В много страни то се организира редовно и за дълги срокове, като играе важна роля в привличането на нови членове, които прекарват половината от първите седем години в членството на “подвижните групи за събиране на средства.”²⁸

Една такава група се състои от 7 (понякога 10) души, както “братя”, така и “сестри”. Един от тях е ръководител, в САЩ, Корея и Япония го наричат “капитан”. Тези групи имат три основни задачи:

- да събират пари за Мун ;
- да бъдат път за изкупление на единиците, но при това
- да служат за по-нататъшното разпространяване на влиянието и обучението, тъй като в правилата на групата е зафиксирано време за изучаване на “божествените принципи” под формата на съвместно четене, лекции, въпроси и отговори.

Групите пътуват из страната с микробуси и са постоянно на път. Само в големите градове се задържат по-дълго, например за 21 дена, а след това продължават нататък. Спят в автобуса, ако успеят - в местния център на движението. От САЩ съобщават, че в хотелите се регистрират един - двама човека, а останалите се разполагат на пода в спални чували. Сутринта ръководителят разпределя членовете на групата из града - по двама, но по-често по един; след това те се събират и отиват да работят на други участъци. Вечер обхождат баровете и ресторантите.

Работният ден на групата започва от 8 часа сутринта и продължава до нощта, а ако установената норма за събраните средства не е попълнена, то продължава и след полунощ. При това ежедневно от човек се изисква (и се получава) сума между 300 и 1000 германски марки.

На своите “клиенти” за целта на събирането разказват всичко, което е изгодно (т.е. всичко, което е действено в момента): особено обичат да говорят за борбата с наркотиците, младежките центрове, програми за помощ на третия свят и т.н. В Берлин в годината на юбилея на Лутер се е случвало да събират и за “мисията на Витенберг”.

Дисциплината в групите задължително е много сурова. В САЩ се прилагали редовни наказания, лишаване от храна и дори побои за тези, които не изпълняват нормите. При все това общата отговорност сплотява тясно групата, така че надали

някой някога “ще отпадне”, защото такъв човек би почувствал, че изоставя другарите си в беда.

“Мисия и свидетелство”

След три и половина години събиране на средства мунистът е длъжен още толкова да се занимава с привличане на нови членове (в Германия тази дейност се нарича “мисия”).

Не постоянно, а само от време на време от специални компании се създават “повдигни групи от мисионери”. Във връзка със строгата ориентация на кампанията срокът за мисионерстване невинаги се съблюдава, във всеки квартал обаче се провежда най-малко една четиридесетдневна акция, когато членовете на движението излизат от центровете, за да “свидетелстват”. Дневният режим в центъра изглежда приблизително така:

6.00 сутринта - утринна молитва, след закуска - време за изучаване на принципите, от 9.00 до 19.00 “мисионерство”, вечеря (по възможност - с “гости”), вечерна програма (разработка на контактите, изучаване речите на Мун, лична кореспонденция).

Религиозният живот в “семейството”

Движението Мун както никое от съвременните религиозни движения е разработило собствени “традиции” и ритуали, пронизващи и определящи както всекидневния живот на своите последователи, така и главните моменти от живота на движението. Към тях се отнасят ритуали и действия, заимствани от корейските народни вярвания (от даоизма и конфуцианството). Отбелязват се празници, сходни с богослуженията, в тесен кръг се получават откровения от спиритически характер и се провеждат религиозни церемонии в рамките на собствения празничен цикъл. В качеството на “истински родители” се почита представляващата Бога съпругеска двойка Мун, както и вече функциониращия като “небесен владика” син на Мун Хонг Ин, а също и фигуриращият във физическия свят като “централна личност на второто поколение” син на Мун Йон Ин (род. на 3.12.1961г.).

Неделни празници

В Германия общността и досега твърде рядко провежда открити богослужения или моления, най-често във връзка с конгреси и семинари, а от време на време - в местните центрове и общини за съвместно живеене. В Корея и САЩ обаче в 11 часа предиобед редовно се провеждат неделни богослужения. Моделът на програмата (“формата”) на тези неделни празници служи за утвърждаването на Мун.

На тези богослужения задължително присъстват дори тези членове, които не живеят в центъра. От всяко благословено семейство трябва да има минимум един човек. Освен това във всеки център, във всяка група и семейство е установено време за всекидневни молитви и медитации, предимно - утринни и вечерни молитвени служби.

Молитвени помещения

В центровете и общините с общежития на движението Мун са оборудвани помещения за молитви. Те са с просто обзавеждане, отчасти в източноазиатски стил. Тук се молят не само в определеното време, но и ако е възможно, при всяко излизане или завръщане в центъра. Помещението е украсено задължително със свитъци с текста на обета (на корейски език) и символи на движението Мун.

На олтарна маса, очистена и осветена със свещена сол (по възможност в северната част на стаята), стоят портретите на “двойката истински родители” или на “истинското семейство”, както и свежи цветя, свещ, съд със специална осветена сол, която не се използва всеки ден. На олтара може да стои и портретът на Мун Хонг Ин. Молещите се обръщат към портретите и им се кланят.

В свещените дни на олтара се построява “жертвеник” с фруктиери, орехи, сладкиши и т.н.

Молитвени събрания

Важна роля играят редовните молитвени събрания, които както и всичко в движението Мун са много организирани. Всеки влизащ извършва поклон пред изображението на “истинските родители” и покойния син на Мун Хонг Ин, поставени на олтара, и веднага сяда на пода.

В началото се пеят три “свещени песни”. Поредният ръководител на събранието го открива с “показателна молитва”, която може да продължи от 10 минути до половин час и в която се съобщава всичко, което става в групата. Молитвата може да съдържа четене и разясняване на божествените принципи или прошения за Мун, макар че в своята цялост тя, всъщност е адресирана към самия него.

“Тъй като ние нямаме така често възможността физически да се приближим към истинските родители, трябва да се опираме на нашата спиритуалистическа връзка. Започвайте молитвите си с истинските родители, продължавайте ги с истинските родители и ги завършвайте с истинските родители. Молитвата към Бога има смисъл само ако е отправена за месията, сина на Бога. Ние признаваме, че истинските родители са пълното проявление на Бога. Сега ние физически и спиритуално можем да го срещнем лице в лице, това е велико чудо.”

След това цялата група започва “обединена молитва”, всички се молят едновременно и на глас. Тази шумна многогласна молитва с крясъци, тропане, понякога с биене на главите по пода, плач и т.н. може да бъде прекъсната от следващите “показателни” молитви на различните оратори. Накрая ръководителят на молитвеното събрание произнася заключителна “показателна молитва” и събранието завършва с пеене на една от трите “свещени песни”. След поклона пред портретите на “истинските родители” и Хонг Ин, намиращи се на олтара, молещите се напускат помещението.

Обет

“Постоянното членство” е период на служба и задължения. Послушанието пред задълженията се изразява в даването на обет, който се повтаря всяка неделя в 5 часа сутринта, а също в дните на мунистките празници и в първия ден на всеки месец. На неделната церемония мунистите се събират пред олтара с портретите на “истинските

родители” и на Хонг Ин. След три “пълни” поклона се произнася обет, който започва с корейските думи “Моят обет”:

1. Бидейки център на космоса, аз желая да изпълня волята на нашия отец, целта на творението, като възлагам върху себе си отговорността, която той ми препоръча, за да достигна съвършенство. Аз искам да стана верен син (вярна дъщеря) и чадо на благо, за да пребивавам във вечността в готовност близо до него в съвършения свят на творението, създавайки за него слава и радост. Обещавам.

2. Желая напълно да бъда във волята на бога, който ми предава в наследство цялото творение. Той ми даде словото, неговата личност и неговото сърце извикват мен, умрелия, за нов живот, в който той ме прави единен със себе си и ме възвисява до свое истинно чадо. За да достигне това, нашият отец 6000 години вървял без отклонения по жертвения път на кръста. Обещавам.

3. Бидейки верен син (вярна дъщеря), желая да следвам примера на нашия отец и мъжествено да шурмувам лагера на враговете, докато не ги поразя с всички оръжия, с които той през цялата история побеждавал врага, сатаната, сеейки своята пот на земята, сълзите си за хората и кръвта си за небето; аз ще бъда слуга, но със сърцето на отца заради възстановяването на вселената, паднала от сатаната. Обещавам.

4. Човекът, семейството, обществото, нацията, светът и космосът са готови да служат на нашия отец, източник на мира, щастieto, свободата и на всички идеали, да създадат съвършения свят на единното сърце в единно тяло, възстановявайки нашата изначална природа. За да стане това, аз ще бъда верен син (вярна дъщеря) и ще донеса на нашия отец радост и удовлетворение и като представител на нашия отец, ще принеса на цялото творение мир, щастие, свобода и всички идеали на света на сърцето. Обещавам.

5. Аз съм горд с властта, горд с народа, с езика и културата, в центъра на които е бог. Аз съм горд, че станах дете на истинските родители; горд със семейството, наследило традицията; горд с това, че участвам като работник в построяването на света на сърцето.

Аз ще се боря, влагайки в това целия си живот. Аз отговарям за изпълняването на своя дълг и своята мисия. Обещавам и се кълна. Обещавам и се кълна.

Ако е възможно, целият обет и най-вече петата точка трябва да се произнася на корейски, поне в свещените дни.

Празници

Движението Мун отбелязва всяка година редица празници в рамките на собствен годишен цикъл, съпроводени от щателно разработени церемонии, обреди и жертвоприношения. Ето шест от най-важните:

“Ден на Бога” - 1 януари,

“Ден на детето” - 1 октомври,

“Ден на всички вещи” - 1 май,

“Ден на родителите” - 1 март, а също и

“Рожден ден на родителите” - 6 януари.

В последно време особено значение придоби

“Ден на победа на любовта” - 3 януари.

Това е този ден, в който “истинските родители принесоха в жертва по примера на Авел своя син Хонг Ин, който проявявал голяма синовна преданост и вяност”.

Този ден се смята за най-значителният за движението, “защото Хонг Ин умря за всички нас и отвори вратата, така че отсега всеки може да разчита на привилегията на любовта”.

Тук могат да бъдат причислени и другите многочислени малки празници и юбилеи, провеждани без особени церемонии и празненства.

“Ние празнуваме Рождество в деня, отбелязван и от мнозинството християни - 25 декември, въпреки че това не е точната дата на рождението на Иисус.”

Тъй като всички родители са смятат за представители на “истинските родители”, много обреди и ритуали се извършват в рамките на семейните богослужения и при тези съпрузи, които вече са получили “второто благословение”.²⁹

Очищение и встъпване в права

Всяко действие в движението Мун се определя от идеята за очищението на света и човека и от обещанието хората да бъдат въведени в права с помощта на семейство Мун. Не се пестят сили за “откупването от сатаната” не само себе си, но и цялото човечество, на предците и идните поколения и дори на всекидневните покупки... Откупването от сатаната (както и постите, и молитвите) се осъществява с помощта на специални действия и жертви, а също и чрез очистване, свещи, свещена сол или издухване, благодарение на което предметите винаги или поне временно излизат от сферата на влияние на сатаната, който вече не може да претендира за тях.

“Свещена” сол

“За да очисти околността и всички предмети, истинският отец направил свещената сол.”

“Използвайки свещената сол, ние водим борба със сатаната.” Свещената сол може да се размножава чрез умножение и деление.

“Свещена” земя

В Берлин, Франкфурт и Есен има места, устроени от Мун през 1965 г., които се наричат “свещена земя”. Там се провеждат специални молитвени събрания и празници на обетите. За да придобие по-голямо значение, празникът за произнасяне на обети се провежда в първото число на всеки месец. На тези вече “възстановени” места Бог отсега е “свободен да чуе нашите молитви”. И тъй като молитвите тук притежават по-голяма ефективност, мунистите се и молят колкото се може по-често.

Между другото съществуват повече от 120 площадки свещена земя, оборудвани от Мун през 1965 г., сред тях първите 8 - в Япония, 5 - в САЩ и Канада, 5 - в Латинска Америка, 20 в европейски столици, а също и в Алпите, Рим и Ватикана; 15 - в Азия (4 от тях - в Йордания, една - на планината близо да Витлеем, а останалите - в Корея).

Функционери на движението Мун създали в Германия и други участъци от “свещена земя”. За нейното устрояване са нужни свещена сол, а също и земя, и камъни

от вече функционираща свещена земя, по възможност такава, която е учредена от самия Мун. При това някой от лидерите трябва да чете следната молитва:

“В името на свещения отец, свещения син и свещения дух, в името на истинските родители съратниците, събрали се тук, желаят да се устрои свещена земя.

Съответно с победоносните действия на истинските родители сега тази земя по своите условия е твоя свещена основа, представляваща символично център на всички земи, за които ние претендираме като за твое владение.

Макар че сме решили, че сега тази специална област по условия се явява твоя свещена земя, ние обещаваме с цялата си решимост, че с нашия упорит труд ще превърнем цялата страна в твоя свещена земя.”

Тази толкова категорично провъзгласена решимост да се превърне цялата страна в свещена земя ще бъде разгледана още веднъж от нас във връзка с дейността на Мун за завоюване на световно господство.

Предвидено е и устройването на “временна свещена земя”. Специален ритуал позволява да бъде учредена свещена земя и извън приемствеността на тези, които са устроени от Мун.

“Домашна църква”

Така се нарича това направление от дейността на Мун, в чиито рамки всеки пълноправен член на движението отговаря за 360 домове или семейства, обезпечавайки техния контакт с движението. За да ги извадят от лапите на сатаната, членовете на движението разсипват в “своя” район сол, посещават домовете, организират празнуването на рождените дни на децата или правят покупки за съседите. Правят се опити да се встъпи в отношения с хората и чрез събиране на средства. По този начин може да се стигне дотам добродушни хора да бъдат причислени към мунисткото движение като съчувстващи или пожертвователи.

Курсове за 40, 70 и 120 дни

Накрая съществуват още един вид курсове, които извеждат слушателите далече зад тези хоризонти, с които се задоволяват обикновените членове. Те са създадени за обучението на лидери, за по-нататъшното им възпитаване в преданост към Мун, за посвещаването им в специално учение и в специфични практики на движението.

Така курсът на обучение, продължаващ например 120 дни, открива на муниста, че той е длъжен буквално да се принесе в жертва на Мун и неговата борба.

- Ние сме родени от истинските родители. Родителите са първични, децата - вторични. Могат ли децата да се раждат без родители?

- Ето и отново никой не може да се роди без родители. А с родители всеки може да се роди отново. Истинските родители могат да възродят всеки от нас. Е, кое е по-ценно, животът на родителите или вашият собствен живот?

- Животът на родителите.

- А кое следва да бъде пожертвано - животът на отца или вашият собствен живот?

- Моят живот.

- Ти готов ли си за това?

- Да.

- Ако родителите ще живеят с цената на моя собствен живот, цялото човечество ще може отново да се възроди. Но ако аз живея, а животът на родителите се прекъсне, никой няма да бъде спасен.

В такъв случай животът на родителите трябва да бъде много по-ценен от живота на децата. Родителите чувстват, че могат да спасят живота на децата с цената на собствения си живот. Но без родителите няма деца.

Затова животът на родителите е значително по-ценен от живота на децата. Ти готов ли си?

- Да.

- Вярно ли е това?

- Да.

- Истина ли е това?

- Да.

- Това е лесно да се каже, но не трябва да остава само на думи.

Ако това стане реалност, Америка и целият свят ще могат да бъдат спасени. Отецът ми е дал живот, промъквайки се през трудности и усложнения. Само за да ме спаси. Сега е мой ред - да отдам живота си за отца.

- Аз мога да отдам живота си за отца. В случай на опасност ще помоля да вземат отначало моя живот.

- Ако могат да бъдат спасени само ти и семейството на майката и отца, аз съм готов да умра. Нека само отецът да успее да изпълни своята мисия и всички около него да станат щастливи, тогава и аз ще бъда щастлив, наблюдавайки от света на духовете щастието на човечеството около истинските родители. Ти можеш ли да чувстваш по този начин?

Ако това е така, ако отецът притежава 300-400 такива хора, то аз вярвам, че в такъв случай той ще може да спаси света. Ние ще станем радостна жертва на олтара на света. Ако ти действително усещаш, че да умреш за отца е щастие, ако не са просто празни приказки, а истина, то това е чудесно. Тогава съществува истинско родство с отца. Истинските родители и аз. Това е Църквата на обединението. Ти вярваш ли в себе си? Ти вярваш ли в себе си?

- Да.

Второ благословение:

Чиста кръв

Особеност на движението Мун са устройваните “благословения” под формата на т. нар. масови сватби. Изхождайки от “идеала на съвършеното семейство”, движението Мун иска да създаде ново общочовешко семейство. При “благословението”, неправилно приемано от обществеността като “ритуал на бракосъчетание”, съпрузи от различни националности по двойки се приемат в семейството на Мун чрез осиновление.³⁰

По този начин накрая се постига пълно членство в семейството - нещо, което се предшества от дълго време на приготвяне в движението Мун. Членството се получава в ритуала на осиновлението по двойки. Това е кръвен ритуал, длъжен да осигури “физическата” връзка с “потомците”.

Традиция на благословието. “Подбор”

Предполага се, че Мун притежава способността да узнава това, което в спиритизма се нарича “дуал”, т.е. двойка - родствени души. Той съчетава прозорливо в брак неженени мунисти, които до този момент не са си виждали очите (това се нарича подбор, на англ. matching), съединявайки ги за “благословение” по двойки.

Церемония на свещеното вино

Специалният таен кръвен ритуал (“церемония на свещеното вино”) е призван да обезпечи публичното “осиновление” и “физическата” взаимовръзка по низходяща линия. В началните времена в Корея ритуалната “обмяна на кръв” означавало общение с новия Адам.

Този пълен с възможности за инфекции и трудно изпълним в масови условия ритуал, изглежда, сега се заменя с “церемонията на свещеното вино”, при която партньорите взаимно се черпят с напитка, приготвена по алхимически предписания и съдържаща кръв от Мун и неговата жена:

“При винната церемония ние употребяваме особено вино, съдържащо 21 компонента, в това число и кръв от отца и майката (на англ. actual blood)”.

“Церемонията протича по следния начин: мъжът и жената стоят един срещу друг, но отначало отецът заема мястото на съпруга и дава от специалното вино на съпругата. Като приемаш това свещено вино от отца, ти се възстановяваш, отначало се възстановяват жените, а след това ти възстановяваш своя мъж - ето пътя, по който произтича всичко.”

Следователно същността на този ритуал, който трябва да обезпечи физическата кръвна връзка по низходяща линия, се състои в това да се положи физическа основа на желаното съединение (англ. foundation of substance). Благодарение на това, че жените обменят кръв с “истинския мъж”, те стават негови невести. Накрая - след тригодишно чакане и в първите две нощи на “тридневната церемония” - те са длъжни да станат “майки” на своите партньори, след което вече ги правят и свои мъже и партньори. Те предават на съпрузите си “кръвта”, дават им и “вино”.

Практикуваните от мунистите ритуали не са символични действия, а създаване на материална основа за духовно съединение. Това става ясно от приетия в кръга на старите последователи ритуал на “обмяна на мляко”, който трябва да способства мунистът действително да стане дете на “истинската майка”:

“За нас би било невъзможно да станем истински деца, ако не бъдем при това истински деца на истинските родители. Ние възпроизведохме специални “условия”, при които бащата и майката получават първото дете. Децата растат благодарение на това, че се хранят с млякото на майката; затова всички съратници, когато се роди Е-Ин Ним, получиха малко майчино мляко. Разбира се, млякото не би стигнало за всички, затова ние го преумножихме, разреждайки го с краве.”

Тъй както Мун при масовите благословения също не е в състояние да предложи чаша на всяка жена, то сега “представителка” на невестите получава чашата от самия Мун и с нейна помощ се извършва “възстановяването”.

“Благословение”

На следващия ден след церемонията с виното се провежда благословието по двойки на приеманите от Мун членове на организацията. Мун и неговата жена се появяват в бели дрехи и златни корони и пръскат участниците с течност, която определят ту като масло, ту като вода. При това четири пъти се задават въпроси за обещания, от което следва, че става въпрос не за церемония на обручение, а за съюз между Мун (съотв. “истинските родители”) и съпружеските двойки:

“Обещавате ли като изначален мъж и изначална жена да следвате небесния закон, а ако се откажете от него, обещавате ли да понесете отговорността за това?

Обещавате ли като идеалния съпруг и идеалната съпруга да образувате вечното семейство, което ще направи Бог щастлив?

Обещавате ли да наследите небесната традиция и да възпитавате своите деца като вечни родители на доброто, да станете образци, еталони в очите на семействата и света?

Обещавате ли, стоейки на основата на идеалното семейство, да бъдете център на любов в очите на обществото, нацията, света и космоса?”

Ритуално наказание

След публичното празненство се извършва ритуал на наказание, при който партньорите ритуално се изтезават един другия. Сега в по-голямата си част той се осъществява в групи, в които няма наблюдатели, а преди - най-често в присъствието на Мун, а понякога дори с негова помощ. Партньорите силно се налагат с бамбукови пръчки (в Америка с бейзболни бухалки) по седалището. С това не само трябва да бъдат изгонени сатаната или злите духове, но тези удари са едновременно и откупване от сатаната.

Тригодишен период

Само след тригодишен период на очакване (правилото е три години, но за по-възрастните другари по понятни причини срокът може да бъде съкратен) на двойките се разрешава сексуално общуване. Това условие не е загубило сила, то е било потвърдено и при “масовите сватби” от по-късен период.³¹

Тридневна церемония

“Три нощи поред вие трябва да преминавате през определени процедури... Вие ще получите специална инструкция как трябва да проведете тридневната церемония.”

Според данни от Корея съпружеските отношения в течение на трите нощи до голяма степен са ритуални. (Няма да навлизаме в тези подробности).

Съпрузите са длъжни при общението да си представят Мун и съответно неговата жена Хан Хак Я. Смисълът на съпружеското общение е да се заченат деца на “истинските родители”. В резултат децата, които се раждат от мунистите, се разглеждат като физически деца на “истинските родители”, т.е. на Мун и неговата жена.

За да засели земята със своето ново семейство и с ново човечество, Мун трябва да привлече към това по възможност повече млади неженени хора, за да могат те чрез него да станат “съвършени родители” в низходяща от него линия и да произведат потомство за света. По този път във всеки човешки род постепенно трябва да бъде изместена наследената от Каин и Ева сатанинска кръвна линия. Обясняваната по този начин настойчива вербовка за “пълно членство” на почти изключително млади и неженени хора превърна движението Мун в Германия в типично младежка религия. Младите хора се призовават към пълна саможертва. Отначало са служители, а след това - произвеждат на света “деца на Мун” (физическо заместване на кръвното родство!). Но от младите хора очакват още повече.

Живот под “благословение”.

Най-скъпоценната жертва - децата

През последните години отново и отново се говори, че в движението младите съпруги непосредствено след раждането предават децата си на други съпруги - възрастни или бездетни, заемащи по-високо положение. Изхождайки от това, че всички майки при мунистите са “сурогатни майки”, че родителите са само съсъд за децата на “истинските родители”, такава процедура не изглежда немислима; известни са и имената на хора, засегнати от нея. За такова предаване на децата съществува дори официална инструкция.

В едно от списанията за “благословените семейства” главният идеолог на движението Квак Чон Ван под формата на отговори на въпроси на читатели дава сведения за “ръководната линия”:

“Най-добре е да се осинови благословено дете от собствената тринитарна група (тройна група при благословието). Ако това е невъзможно да стане, тогава детето може да се вземе от собственото ниво на благословение, ако и това е невъзможно, то е приемлив и договорът с някоя друга благословена двойка... От вътрешна гледна точка да дадеш детето, означава да разделиш най-дълбоката съпругеска любов. От външна - не е лесно за майките или съпрузите да компенсират девет месеца бременност и родилните мъки. Затова ви съветваме като начало да добиете, макар и едно, собствено дете. То ще дарява утеха на сърцата ви, когато ще принасяте тази най-скъпоценна жертва. Затова е по-умно да се пожертва детето колкото може по-рано - дори в началото на кърменето. Това обаче не е необходимо условие.

Още веднъж: най-идеалният вариант е да пожертвате дете за бездетна двойка във вашата тринитарна група или във вашето ниво на благословение. Вие сами можете да намерите подходящи съпрузи или да информирате вашия ръководител или отдела за благословени семейства, че искате да извършите това и да се уговорите чрез тях.”

Небесните закони

Статусът на “благословените двойки” в движението Мун е висок. Съпрузите се считат за истински членове на семейството на Мун, но имат специални задължения, сред които - редовно присъствие поне на един от съпрузите от благословеното семейство на религиозните мероприятия в някой от центровете. А това води след себе

си все нови кампании и задачи, така че те често се разделят за дълго. Задачите могат да са свързани с мисионерство, събиране на средства или разпространение например на разхладителни напитки. При това от благословената двойка се очаква особено активна дейност в “домашната църква”.

В “небесния закон” между другото има условие: след благословието никога да не се подава ръка на чужд. Но тъй като на Запад без това не може да се мине, “опетнената” ръка трябва да бъде очистена със свещена сол или най-малкото - с издухване. “В строг смисъл очистването трябва да бъде ежедневно и ежеминутно.”

Семеен обет

В “благословените семейства” като допълнение към обичайните “обети” се произнася и “семеен обет”.

“Ние, семейство, център на космоса, съединени по вертикалата като братя и сестри и бидейки плът и кръв на истинските родители пред лицето на новото небе, се кланяме пред истинските родители и обещаваме да бъдем достойни за обладаването на победната слава, съхранявайки нашата позиция с отговорни дела и придържайки се към законите на семейството и традициите, установени от небето. Обещавам. Обещавам. Обещавам.”

От 1984 г. финалът на този ежедневно повтарящ се обет е разширен:

“Обещавам да пазя това решение и волеизявление в духа на благородната жертва на Иисус Христос и Хонг Ин Ним.”

Изменения при благословието

Когато се благославят 30 000 двойки, е съмнително дали всички се подлагат еднакво на строгия ритуал на благословието и не става ли действително дума за “масови сватби”. На практика условията за участниците трябва да бъдат облекчени. По данни от Япония обаче всеки японски участник бил длъжен да заплати на Мун около \$ 8000 във вид на своего рода сватбена вноска. Мун изисква от всеки от своите последователи да приведе под благословение минимум три двойки, които биха се съгласили да приемат участие в церемонията - все едно дали са сътрудници на движението или (още) не.

Ясно е, че в крайна сметка летвата не се снижава за тези двойки, които вече принадлежат към движението: сега всяка от тях трябва да произведе 12 деца в плът и да има в сметката си 12 “духовни деца”, т.е. самостоятелно привлечени членове, а също и цели “120 благословени духовни деца”, т.е. 60 двойки. Съдейки по предприеманите усилия за набиране на последователи, в дневния ред е масово благословение на 360 000 двойки.

Трето благословение: Съвършено господство

Идеал на господството

Признаването на Мун за “господар на вселената” на световно ниво и обединяването на всички противоречия, вече преминали в “света на духовете”, и сега трябвало да се проявят на физическо и политическо ниво. Затова волята на Мун трябвало да стане всеобщ закон за физическия свят, който бил длъжен да се “обедини” под властта на Мун и неговото семейство. Крайната цел е единство на света, осъществено чрез създаването на “Чонгук”, земното царство небесно, което на свой ред създава предпоставка за разкриването на “небесното царство на духовете”³². Коренящото се в месианско-хилиастичното³³ корейско традиционно учение за “царството небесно на земята” и за “единството на религия и политика”³⁴ довело движението Мун до претендиране за абсолютно проникване в областите на политиката, културата и религията. Множеството организации, фирми, групи и обединения с неутрални и твърде неясно звучащи названия образуват мрежеста структура, която функционира благодарение на лични връзки. Ето каква е нейната самохарактеристика:

“Общо казано, движението за обединение обхваща всички крупни религиозни традиции и практически всички сфери на човешката дейност.”

По този начин се премахват различията между политиката и религията, икономиката и културата, а също така и между икономиката и религията. Фактически общата цел на различните подчинени организации “във всички сфери” е създаването на управляван от Корея обединен свят под властта на семейство Мун. Отчасти тези организации - във всеки случай поне на хартия - са снабдени вече с някои от предпоставките за това като филиали за управление на световното правителство.

Устройство и структура на движението Мун

В качеството си на религиозен вожд “учителят” или “отецът” Мун притежава абсолютен авторитет. Но принципът на лидерството действа и на всички нива в движението като цяло, във всяка от съставляващите го организации. Всеки лидер играе ролята на “централна фигура” и изисква абсолютно подчинение.

Редом с Мун в настоящото време в структурата на лидерите фигурира и неговата жена, преди всичко във връзка с пропагандирането на “Женската федерация за мир в целия свят” - навярно, защото най-големият син на Мун, Мун Йон Ин, посочван досега като “централна фигура на второто поколение”, както изглежда, още не е дораснал напълно за изпълнението на тази задача. Лидерите на движението не оставят място за съмнение в това, че и след смъртта на Мун ръководството ще остане в ръцете именно на семейство Мун.

“Клуб на баджанаците” и “36 двойки”

Този, който е свързан със семейство Мун, влиза в “клуба на баджанаците”. Следователно идеята за единно човечество, преминаваща през расовите граници, няма покритие на върха на движението Мун. Мъжете от кръга на 36 двойки се поставят за ръководители на всички организации с изключение на CARP, която се ръководи от Мун Йон Ин, “централната фигура на второто поколение”. “Църковните организации” в редица страни също попадат под ръководството на отдела за всемирна мисия, управляван също от “36-те”. При ръководителите на някои “регионални” църкви често

се намира някой от корейците в правото на истински лидер; ако той не е от числото на 36-те, то поне е от тези, които са получили благословение доста рано, т.е. с високо ниво на благословение. В Европа например националните организации са подчинени на ръководителя Ким Йон Хи.

Понякога в градските “центрове” има отговорен ръководител, представляващ авторитет за общежитийната община; наред с центъра функционират например “подвижни групи за събиране на средства”, често пъти ръководени от японец или кореец.

Паралелно с църковните организации в отделните страни съществуват и независими от тях филиали на “фронтни” организации и стопански предприятия, подчиняващи се на международно ръководство. На самия връх те се управляват отново от някой от старите корейски членове на движението или от собственото семейство на Мун. Така “индустрията Тон Ил” е ръководена от Мун Сун Кюн, племенник на самия Мун.

Членство

Движението обявява вече редица години, че “църквата” наброява 2 милиона членове. При това не се наблюдава съществен растеж. Критично настроените наблюдатели обаче преброяват максимум 200 000 твърди последователи. Числото на “членовете на църквата” в Корея (около 20 000 души) е било и си остава поразително малко. По-голям успех се приписва на движението в Япония, САЩ и Латинска Америка, макар в САЩ числото на членовете да е застигнало на 10 000 души при 55 регионални центъра.

Членството в Германия. В същото време, когато “Справочник на религиозните общества” за 1985 г. приписва на “църква на обединението” в Германия от 1200 до 1800 активни членове, в публикации за вътрешно разпространение в движението се говори за “приблизително стотина активни членове”.

Макар че през 1993 г. самото движение Мун издаде “външна” информация за това, че “Църква на обединението” в Германия наброява 2500 членове, фактически организацията през 1993 г. можела да претендира едва за 1/10, т.е. примерно за 250 членове. Но дори 2500 души биха били жалък резултат от тридесетгодишната активна дейност за привличане на последователи и това следвало да се обясни с факта, че мнозинството немци мунисти живеят зад граница.

По собствени данни на движението през ноември 1992 г. общините на “Църква на обединението” съществували в 11 градове на Германия; през 1993 г. се основали общини в още 6 града; освен това съществуват и домашни кръжоци.

Градация на въвеждането в права

Ако дейността на организацията се оценява от гледна точка на броя на членовете на “религиозната” ѝ част, то идеологията на Мун ще се прояви като твърде неубедителна. Поради това постоянно се предприемат нови кампании за набиране на привърженици и крайно натоварените редови членове носят допълнително изтощаващата тежест по вербовката. Но за движението - при постоянното изтичане от тази сфера - винаги се намират нови “събирачи на средства”. В Германия обаче дълго

време не се получавали трайни резултати. Новите мунисти немци в по-голямата си част били привлечени в чужбина - Англия и САЩ. Ситуацията, така както се представя, се изменила едва след обединението. В “новите федерални земи” се оказало възможно движението да бъдат привлечени както “събирачи на средства” за кратковременна работа, така и “щатни” членове.

Наистина за целите на империята на Мун многократното нарастване на религиозните разклонения е нежелателно и неудобно, но трудностите, свързани с привличането на нови членове за по-дълго време, никак не възпрепятстват движението в стремежа му за по-голямо политическо и икономическо влияние.

Движението се стреми преди всичко не към нарастване числото на членовете в основите на пирамидата, а в укрепване на влиянието във върховете, в управляващите кръгове, за да могат не само да използват за себе си всичко в страната, но и прилагайки съгласувани мерки, пряко или косвено да владеят тази страна.

Привличането на членове, т.е. “уличната мисия” и поканите за дву-, седем- или 21-дневни курсове с прилагането на свръхнатрапчивост (“бомбардиране с любов”)³⁵, събирането на средства, съпроводено с лъжлива информация (“небесна лъжа”, т.е. вместо “небесна” - за Мун - се обявява друга цел), привличането на влиятелни привърженици на “научни конференции” с високи парични заплащания и дори развитието на индустриалната система се разглеждат като средства за освобождаване от сатаната, за очистване и постигане на господството.

Въвеждане в право на земя: свещената земя

“Свещените земи”, участъците земя, сега вече са освободени напълно от властта на противодействащите сили и принадлежат на Бога. Те се разполагат обикновено около дървета, често в обществени градинки, които обаче някога трябва да бъдат закупени, и представляват началото на усилието на Бога за възвръщане на цялата земя. По този начин отново ще се възстанови божественото право за собственост върху земята. Оттук властта на Бога ще се разпространи над целия народ, а след това - над целия свят.³⁶

Ако в края на краищата по този начин се придобие цялата страна, ще трябва да се натоварят на самолет тонове свещена сол и да се “осоли” територията ѝ, за да се “възстанови” народът.

“Защо работим ние? Ние работим за света, в който церемонията на свещената сол ще стане ненужна... Ето философията на “Църква на обединението”: “Ние работим дни без почивка, за да върнем повече земя на Бог. Всеки ден ние разширяваме владението на Бога.”³⁷

По пресмятания недвижимата собственост на Мун в целия свят, както и инвестициите на движението днес се оценяват като “възможност да бъдат вложени минимум 5 милиарда долара. Ясно е, че годишният оборот съществено превишава тази сума.”

“Ние купуваме повече земя, откупуваме все повече и повече от сатанинския свят и по този начин го преобразуваме в небесен свят.”

“Възстановената” индустрия на Мун

Още от самото начало на своето движение Мун не се ограничавал само в сферата на религията, политиката и културата и купувал не само недвижима собственост, но организирал и стопански предприятия. Още през декември 1959 г., т.е. 4 години преди регистрацията и разрешението за дейност на “Св. спиритическо общество за обединяване на всемирното християнство”, Мун основал фирма, която отначало произвеждала пневматично оръжие, а след това се превърнала в ядро на индустриален концерн.

Сега фирмата действа с повече от 200 милиона долара оборот и с 5500 сътрудници, а започнала като предприятие в задния двор на движението, където мунистите майсторели пневматично оръжие. Сега едва 5 % от сътрудниците или дори по-малко принадлежат на движението Мун. Предприятието станало най-крупният доставчик на металообработващо оборудване в Корея. Фирмата осъществява доставки за автомобилната промишленост и сътрудничи с производителите на оръжие. Президентът на фирмата “Тонг Ил” е Мун Сун Кюн - племенник на Мун. Повече от 30 % от фирмата принадлежат на религиозния фонд „Тонг Ил“, чийто ръководител е Мун Сонг Йонг - също така родственик на Мун.

“Делата обаче пребивават обгърнати в секретност и една от най-загадъчните тайни се отнася до източниците за бързия прираст, защото във времето, когато печалбата дълги години била ниска или съвсем отсъствала, новите капитали не преставали да се вливат в концерната.”

Наблюдателите нееднократно посочват постъпленията от “събирането на средства” като източник на капитал за фирмата. Немските фирми, свързани с индустрията „Тонг Ил“, между другото се превърнали в по-крупни доставчици на оборудване, отколкото корейския център на фирмата. Например от 1981 г. според съобщения на пресата концернът „Тонг Ил“ закупил три бързо развиващи се машиностроителни предприятия в Германия. Там се произвеждат автоматични конвейери. Във фирмите, контролирани от Мун в Германия (това може да се проследи и докаже), има вече много повече сътрудници в сравнение с немските последователи на Мун.

Други, работещи в Корея, САЩ и Германия фирми произвеждат женшенев чай и оръжие. Съществува индустрия за риболовно и рибообработващо оборудване, химическо чистене и типография. Рекламата казва: „Ил Ва“ - фирма, работеща в областта на здравеопазването, нейната продукция се грижи за здравето, тя включва и лекарствени средства.” Тук става въпрос за продукти, съдържащи жен-шен (гинсенг), в това число и напитката Gienseng-Up, и течността, наричана Mc Col. В продажбата на тези напитки в Корея участват и “благословени жени”.

Религията като мотивация на заместването

Според личните указания на Мун при продажбата на тези сладки напитки те трябва да твърдят, че покупката ще послужи и за обединяването на Корея. За последствията от потреблението на напитките за здравето на купувателя не е нужно да се говори, съветва Мун, който винаги сам се занимава с обучението на продаващите и с разработката на мотивацията:

“Вчера бях в нашето общество „Ил Ва“, произвеждащо напитката Ms Col. Тя е получена от нас от Бога. Ако започнеш да я пиеш, винаги ще я пиеш. С тази напитка ние ще спасим народа. Ще я продаваме навсякъде, а получените пари ще даваме на хората от Северна Корея. Хората все едно харчат пари за напитки, но ако им кажем, че могат да дадат своя принос за спасяване на нацията, купувайки си Ms Col, те ще я изберат. Тъй като мъжете естествено не се вслушват в жените си, вземи три бутилки, отиди с тях при господарката на дома и ѝ ги дай. На нея ще ѝ хареса и тя ще даде и на децата. Тогава, разбира се, ще дойде ред и на мъжа. Новината ще се разпространи из селото: ти, ще си кажат, си много любезна, тъй като раздаваш напитките даром, и хората ще започнат да те канят. В този момент ти си длъжна да ги повикаш на беседа и да им обясниш защо правиш това. Трябва да им кажеш колко важно е сега времето и че ти си оставила всички, мъжа си, децата, заради работата. Разкажи им нещо за обединението на Северна и Южна Корея. Обясни им колко е полезна Ms Col, която е направена от ечемик и че ние я продаваме, за да получим пари за проектите си. При тази напитка има само един проблем: тъй като тя е ечемичена, способства за бързото нарастване на тъканите, човек изпитва постоянен глад, така че му се налага да яде повече, което води към затлъстяване.”

Религията като чадър

Малките “оригинални” религиозни организации и миросгледната страна на фирмената идеология отчасти се използват за защита от критичните въпроси и за скриване размаха на икономическата, политическата дейност и финансовите споразумения с препратки към “свободата на религията и миросгледението”. Така търговският директор на едно от предприятията от империята на Мун писал дори не без заплахи за автора на книга, в която той изследвал в критичен аспект дейността на Мун в немското машиностроене:

“Вече от няколко месеца съм отговорен търговски директор на машиностроителния завод в Хайлигенщед (Хисен), който от 1985 г. принадлежи на корейското АО „Тонг Ил“.

Основавайки се на броя на “Франкфуртер Рундшау” от 28 февруари 1987 г. и на редица други публикации, аз с пълно основание достигнах до извода, че Евангелистката църква съвършено открито и по най-лошия начин потъпква основния закон на нашата държава, позволявайки си да коментира миросгледните моменти, като ги извращава и по този начин поставя под заплаха хиляди работни места в съответната немска фирма. С цялата си вежливост, но и с пълна яснота бих искал да Ви съобщя, че ние няма да търпим това.”

Когато Мун през 1983 г. развил бурна покупателна дейност върху територията на Саксен-Анхалт, привържениците на продажбите лицемерно обявили всички критики, отправени към империята на Мун за засягащи “свободата на религията”. Дори министърът на икономиката на една от федералните земи горещо защити “Църквата на обединението” (във връзка с планирана от нея покупка на завод) като “разрешена религиозна организация”.

“Възстановяване” чрез събиране на средства

Основният източник за постъпления и натрупване на капитали очевидно е било и си остава преди всичко събирането на средства. Събирачите отново и отново биват мотивирани за безпределно напрегната работа:

“Този път нашият девиз за всеки от групата на събирачите ще бъде събирането на 12 000 долара месечно - висока цел. Човек лесно може да събере 300 долара, следователно, ако аз призова 3000 души, какво ще бъде месечното ни постъпление? (900 000 долара). Но ако призова хиляда души, всеки от които ще събере 3 000 долара на месец, то ние ще заработим 3 милиона долара на месец - сума, с която вече може да се захванем за нещо. Аз ще обуча групи от събирачи, които добиват 3000 на месец, и ако мобилизирам 10 000 души, то това ще ни даде 30 милиона всеки месец. Тогава ще можем да закупим авиокомпанията “Пан Американ” и Емпайер Стейт Билдинг. Ще купим автомобилната компания Форд, без да говорим вече за Емпайер Стейт Билдинг. Това е възможно.”

За събирането на средства, оценявано в движението Мун като “форма на медитация” и “възможност за среща с Бога”, се разказва подробно в раздел икономика на “Франкфуртер Алгемайне Цайтунг”³⁸. То се разглежда като област от икономическата дейност на Мун.

“Тези “вярващи”, които сектата на Мун разглежда като способни за делова активност, след подробни инструкции по правило са изпращани на четири месеца обикновена външна служба. Става дума основно за продажби на цветя и обикновени непотребителски стоки (най-вече текстил и керамика), осъществявани от групите, които търгуват по улиците, пазарите и домовете.”

Процесите в Япония, на които хора, напуснали движението Мун, го обвиняват в това, че са ги обучавали и принуждавали да продават на селското население скъпи амулети с уж свръхестествени свойства или да провеждат събиране по улиците “в полза на бежанците”, показват, че дейността на събирачите е минавала и минава за съмнително явление.

“Възстановяване на хората”.

Привличане на членове

Днес привличането на членове в “църква на обединението” и други второстепенни организации на движението Мун се осъществява основно от CARP, която действа в институтите и университетите като “фронтна организация”, предлагаща програма за работа с този, който още не е член, и която на пръв поглед изглежда като всяко друго студентско обединение. Активистите обаче обикновено не са студенти, а тези, които учат, често биват откъсвани от учебните занятия и премествани тук и там. Членовете на CARP в основата си са “шатни” мунисти, най-често - още не получили “благословение”. Тяхната мисионерска активност е отправена към студентите и сътрудниците на университети, които в първия период на въвличане се използват изключително за събиране на средства. Дори перспективни студенти, почти завършили своето учение, биват откъсвани от университетския живот и научната кариера.

В едно от писмата, в което загрижени родители от Лайпциг пишат до политици и консултанти, се казва:

“Нашата дъщеря, която е на 24 г., преди месец получи диплома. Както казваха в университета, след две години би могла да получи научна степен. От 1991 г. тя стана член на CARP. Тези хора я доведоха дотам, че тя прекъсна учението си. Но ние, родителите, се опасяваме, че нашата дъщеря съвсем ще го изостави. Свързахме се с ръководителя на CARP в Берлин, г-н К.К., и бяхме принудени да констатираме, че въпреки че на нашата дъщеря не ѝ е забранено да продължава да учи, едновременно с това ѝ е препоръчано да изучава “божествените принципи”. На нашия въпрос, не трябва ли тези принципи да се овладяват във вечерно време, отново и отново ни беше отговаряно, че ѝ е препоръчано да посвети половин година изключително на това занятие. На въпроса ни защо тя да не може да работи по специалността си като дипломиран биолог, беше отговорено, че не би стигнало времето едновременно да се работи и да се изучават божествените принципи. Членовете на групата CARP работят само от време на време, когато нямат пари. Нашата дъщеря получила лиценз за продажба на картички. От 1 септември 1991 г. тя не си плаща нито медицинската, нито пенсионната застраховка, нито вноските във фонд заетост. Обяснили ѝ, че това е нейна лична работа. Доколкото знаем, тя няма никакви доходи, защото печалбата от продажбите се предоставя на разпореждане на групата. На края на нашата визита в Берлин ние поискахме да видим стаята, в която живее дъщеря ни. Събеседникът ни, ръководителят на групата, не ни допусна... След посещението ни в тази група за нас е ясно, че ние вече не сме в състояние да убедим своята дъщеря. В последно време тя се промени напълно. Загуби всякакво чувство за реалност.

Нейното най-голямо желание винаги е било да се учи... Сега, когато това е възможно, тя не използва този шанс и предпочита да продава картички за тази секта. Поради липса на средства тя вероятно ще попадне в низините на обществото. Та тя е дори без медицинска застраховка. За нас, нейните родители, не е по силите да гледаме безгрижно всичко това.”³⁹

В Европа мнозинството членове на CARP, които преди това са учили, след известно време могат да продължат учението, но най-често там, където определи организацията. В Америка учението като правило се прекъсва - като минимум за неопределено време.

Днес CARP е “твърдо ядро”, “организация на второто поколение” и авангард за набиране на нови последователи на движението Мун.

Обслужване на мунисткото семейство

Събраните вече средства позволяват да се оказва влияние, което се осъществява чрез организиране на заседания и конференции. На участниците в мунистките конференции предварително бива разяснявано, че всички разходи са заплатени. Наблюдателите постоянно изтъкват, че този, чиито разходи се поемат от канещата го страна, надали може да ѝ противостои като независим участник. В учебния център Теритаун Мун сам разказва за това как той оценява тези конференции и как се финансират те:

“Един добър пример - научна конференция, на която присъстват стотици видни учени. Те са пристигнали с чувството, че трябва да ни бъдат приятни. Но сега знаят цената на това, което аз правя, и са загрижени какво ще стане с тях, ако съм принуден да прекратя конференцията. Те ме приветстват.

Как мислиш, трябва ли да продължавам да организирам тези научни конференции? Дори ако те струват милиони долари? Чувствал ли си някога, събирайки пари, че именно ти сега внасяш своя малък дял в научните конференции? Много от техните участници са достатъчно влиятелни, за да въздействат в своята собствена страна на големи хора, включително на държавни глави.

Никой освен мен не се грижи за парите, за средствата. Аз сам съм длъжен да се справям с всички наши световни проекти, да плащам за всички. Знам, че след няколко години вие ще имате деца с много повече благословения и се грижа за това как ще ги възпитаваме. Вие може да не мислите за това какво ще бъде след десет години, а аз винаги трябва да планирам всичко далече напред.”

“Възстановяване” на сенатори

Идва ред за “възстановяване” и на американските сенатори. За да придобие влияние, Мун още в началото на 70-те години се опитал да завърже “дружески отношения” със сенатори от Съединените щати посредством специални групи.

“Към всеки сенатор учителят ще прикрепи три млади жени... За да бъдат възстановени сенаторите, вие трябва първо да правите услуги на негови приятели, особено на секретарите.”

По-късно за момичетата, наричани “сестри PR” (от public relations, “обществени връзки”) се говори още по-открито:

“На учителя са необходими добре изглеждащи девойки, 300 на брой. Той ще прикрепи по три момичета към всеки сенатор - това означава, че са ни нужни триста. Нека те да завържат с тях добри отношения. Едната - за изборите, другата трябва да бъде дипломат, третата - за вечеринките. Ако вие, момичета, успеете да убедите сенаторите в различните области, тогава ще можете просто да ги предадете на нашите съратници.”

Влияние: фронтови организации

Благодарение на фронтовите организации движението днес притежава милиони последователи, отчасти и неволни. Поддържането на движението, а също и развиването на неговата тайна активна дейност може да има глобални политически последствия. Основните райони на действие на движението през 1993 г. са Япония, САЩ, Латинска Америка, Южна Корея и Източна Европа.

Различните низови организации на Мун могат да бъдат разделени на три категории:

- организации за привличане на нови членове (напр. CARP, IOWC);
- “фронтови организации”, т.е. организации, служещи за разширяване сферите на влияние в областите на културата, науката и политиката (напр. “Little Angels”, FRW, ICUS, CAUSA), и към тях - печатни органи и други средства за масова информация, чиято цел не е печалбата, а формирането на обществено мнение;

- организации и предприятия от деловия свят (напр. индустрията „Тонг Ил“, „църква на океана“, ресторанти).

За редовия член няма голяма разлика към каква организация са го причислили, защото по всяко време между тях е възможно осъществяването на обмен.

По-долу се описват (групирани по вида на дейността си) тези организации, които са представени в Европа.⁴⁰

Религиозни фронтови организации

AWR: “Assembly World Religions” (“Асамблея на световните религии”), основана в САЩ през 1985 г. Нейният така наречен “спонсор” - “International Religions Foundation” (IRF, Международен религиозен фонд) също е основан от Мун. AWR се сформирала на четири ежегодни конференции на IRF, които първоначално се провеждали в рамките на “New ERA” (Ecumenical Research Association, Нова вселенска изследователска асоциация). В речта си на откриването Мун призовал световните религиозни лидери да се съгласят и “да оживят” религията с “движението за очищение”.

CARP: вече спомената като организация за привличане на последователи и “организация на второто поколение” в движението Мун. Основана е през 1962 г. и се извява по следните начини:

- Като “нормална” студентска организация и тогава нейното название се разшифрова като “Collegiale Association for the Research of Principle” (Колегиална асоциация за изучаване на Принципа). Пред външни хора се дава вид, че това уж е студентска учебна група, открита за всеки. Съществува интересно разработена семестриална програма, програма за международен обмен и т.н.

- Като разновидност на студентската общност на “църква на обединението”. При това също така се подразбира обединение в името на “божествения принцип”, а не заради няколко фундаментални изследвания.

- CARP при това може да бъде охарактеризиран като младежки филиал на CAUSA (вж. по-долу).

CWR: “Council for the World’s Religions (Съвет на световните религии), както и AWR, това са формирани през 1984 г. учреждения на основания от Мун “Международен религиозен фонд” (IRF), които организират конференции и периодически съвещания, за да “доведат до съгласие религиозните лидери”. Патрон на CWR е епископ Мар Павел Григорий, който е бил един от шестте президенти на Всемирния съвет на църквите. Мар Павел Григорий (със светско име Пол Вергезе) от време на време бивал толкова “ляв” и критичен, че се отказвал да вземе участие в заседанието на ВСЦ, провеждащо се в Израел; сега вече поради незнание, но съвсем безкритично и напълно осъзнато принася в жертва на движението Мун своята репутация на един от президентите на ВСЦ.

FRW: Forum Religion und Weltgestaltung (Форум “Религия и мироустройство”), учреден през 1984 г. по проект на IRF като общество на богослови и ръководители, интересувани се от религия; в Германия действа най-вече в източна част (периодически съвещания).

HARP: така се нарича движението на горните класове (“Highschool Association for the Research of Principle”, асоциация на горните класове за изучаване на Принципа),

както съобщава британското движение на Мун. 12-16 -годишни юноши - ето целта на тази организация. Както се представя, на първо място тя обхваща децата на тези, които влизат в движението и му симпатизират.

IOWC: основаният през 1972 г. като мисионерска организация на "Църква на обединението" "Международен кръстоносен поход за световно единство" (International One World Crusade) е с интернационален състав на участниците в кампании за набиране на последователи на различни места.

IRF, вече споменатият Международен религиозен фонд, основан през 1963 г. като конференция на религиозните лидери. Под това прикритие очевидно се осъществява координацията на различните видове междурелигиозна и икуменическа дейност на "Църква на обединението".

New ERA трябва да означава Нова вселенска изследователска асоциация (вж. по-горе). Основана е през 1980 г. за привличането на християнски свещеници и богослови.

RYS: Youth Seminar on World religions (Младежки семинар на световните религии) кани студенти да пътуват по света за сметка на движението Мун, "за да се запознаят с други религии и да се научат на търпимост". Критиците виждат в това опит отрано да се уловят бъдещи духовни лица и катехизатори в мрежите на Мун.

Културни организации

ICF: основаният в Япония през 1968 г. Международен културен фонд ("International Cultural Foundation") е носител на културно - политическата активност на движението. Целта на ICF е създаването на "съвършено нова световна култура", която трябва да бъде "ориентирана към Бога".

Little Angels, "Ангелчетата" - финансирана от ICF балетна група, която по-рано беше представяна за официална група на корейския държавен национален балет.

New York City Symphony Orchestra (Нюйоркски градски симфоничен оркестър), основан от движението Мун в 1972 г. като очевидно, названието на известния оркестър с богати традиции е било купено.

Вонхва-до, "пътят на хармонията" - мунистката версия на карате със следното самоопределение:

"Вонхва-до съчетава принципа на унификацията (обединението) с физическата и духовната тренировка на силовия спорт. По думите на неговия основател д-р Сук Юн Хо благодарение на вонхва-до ние ще можем да станем "синове и дъщери на Бога по синовство и по закон: силни, мъжествени, но и смирени борци за делото на небето". Бойните движения ("форми"), използвани във вонхва-до, имат религиозно, спиритуално значение: всяко движение и всяка серия от движения съответстват на някой от метафизичните принципи или на исторически период (в смисъл на мунистките "периоди на възстановяване"). Вонхва-до е религиозно действие, медитация или дори богослужение, изпълнени в усърдна, но отмерена дейност. Например "движението победа на небето" е наречено така в чест на победата на небето, провъзгласена на 4 октомври 1976 г. Съществуват 10 серии настъпателни движения, означаващи месец октомври, и четири отбранителни - символизиращи четвъртия ден на месеца. Всичко това като цяло се състои от 76 движения, представляващи 1976 г. ..."

Следователно вербовката в групите на вонхва-до е както обикновено в спортните групи - "небесна лъжа". Възниква въпросът могат ли обществените помещения

безотговорно да се предоставят за “религиозни действия, медитация и дори богослужение” и не е ли по-добре спортните общества и любителите на спорта да се обръщат към тези негови видове, които са лишени от идеологическа основа.

“Научни” фронтови организации

ICUS: International Conference on the Unity of Sciences (Международна конференция за единство на науките) събира последователи и симпатизанти от сферите на науката и политиката, чиито разходи и солидни хонорари на конференции се заплащат от движението Мун. Първоначално на конференциите на ICUS успявали да поканят дори нобелови лауреати, но сега сред участниците се срещат най-вече учени с невисока степен, които иначе трудно биха получили покана за международна конференция. Сред участниците са и възрастни учени, които навярно интересуват организаторите поради своите връзки. На ICUS, както и на PWPA, финансиран от движението Мун, сътрудничат и видни учени от Германия и дори професори по богословие.

PWPA: основаната през 1973 г. “Всемирна професорска академия на мира” (Professors World Peace Academy) включва също и немски професори (в това число и богослови), обединявайки ги с някои по-твърди основания, отколкото само като симпатизанти на Мун.

Политически фронтови организации

CAUSA: основаната през 1980 г. “Конференция на асоциациите за единно общество на двете Америки” (Confederation of Associations for the Societies of the Americas) днес е активна световна политическа организация, призвана да запълни идеологическия вакуум в борбата на “мунизма” (а също и на “богизма”) с комунистическата идеология. В нея привличането на последователи се провежда на семинари и делови срещи, провеждани в най-добрите хотели. При това голяма роля играе т.нар. идеология на богизма. На наивния наблюдател тя бива представяна като най-малкото общо кратко на теизма. Всъщност това е само другото название на мунизма.

CAUSA в Германия: През ноември 1987 г. неин представител описва в писмо своята организация по следния начин:

“Духовно-политическо движение, действащо примерно в 40 страни, наброяващо повече от 15 милиона членове от цял свят, което, макар и основано от Мун през 1980 г., не е религиозно движение, а преследва една-единствена цел: духовно-политическо преодоляване на световния комунизъм.

CAUSA може да си постави такава еднозначна цел, защото тя, както и световното комунистическо движение, е построена на интернационален принцип, има ясна програма - глобален отпор на опитите за световна революция, и разполага с колосални финансови средства, за да приеме тази битка. На разположение на организацията е световна икономическа империя - индустриални концерни, банки, застрахователни фирми и т.н. Международната CAUSA е представена от две дюзини подчинени организации, като World Media Association (Световна асоциация за информация),

International Security Council (Международен съвет за безопасност), международната студентска организация CARP и др. (Ръководни представители от духовния елит - моят приятел проф. Рормозер, проф. Хорнунг, проф. Льов - сътрудничат с CAUSA, Германия, като, разбира се, никой от нас не принадлежи към "Църква на обединението". Никой и не очаква това от нас).

Впрочем тази "църква на обединението", с чиято дейност аз успях да се запозная, няма нищо общо с тъмните мистични секти. В противен случай CAUSA не би могла да се задържи на изискванията на световното ниво."

FGF: "Forum fur Geistige Fuhung" (Форум за духовно лидерство), създаден по инициатива на CAUSA в Германия, призван да събира политически сили, "осъзнаващи отговорността". Конрад Адам описва саркастично във "Франкфуртер алгемайне цайтунг" неговите сътрудници и участници:

"Поканените оратори са едни и същи - политологът Конрад Льов, бившият генерал Гюнтер Кислинг, Алфред Шикел от Инглощад и Гюнтер Рормозер, най-универсалният от всички, който проповядва в католическите академии, на юбилея на "Даймлер - Бенц"⁴¹, а ето сега и пред мунистите... Всички те уверяват, че истината за мунизма им е непозната, а дори да е позната, то се казва, че тя не играе никаква роля, а ако все пак играе, то се поставя следната уговорка: на такива неща не бива да се обръща внимание. Но тъй като в поканите, в програмите и в приветствията "учителят", на когото трябва да се служи, се назовава съвършено открито, то такава форма на самозащита предполага, че нито написаното, нито казаното слово се приема насериозно. При това те се обрисуват като хора, които не четат това, което им изпращат вкъщи, не слушат това, което говорят другите, и не вярват в това, което са чули или са могли да прочетат."

FFW: Frauen-Federation fur Weitfreunden - "Федерация на жените за мир в целия свят". Тази организация е основана в Германия по време на околосветското пътешествие на г-жа Хан Хак Я, жената на Мун, за когото все още е в сила забраната за посещаване на ФРГ. Съгласно концепцията на движението Мун жените са длъжни да принесат себе си в жертва на неговия основател.

IFVC: основана през 1968 г. за засилване на антикомунистическата дейност отначало под названието International Federation for Extermination of Communism ("Международна федерация за унищожаване на комунизма", IFEC), а сега - International Federation for Victory over Communism ("Международна федерация за победа над комунизма"). В учредителното обръщение се казва, че не може да има вечен мир, докато комунизмът съществува.

ISC: International Security Council ("Международен съвет за безопасност"), който също се отнася към CAUSA и в който периодично заседават известни политици и военни. В числото на докладчиците и на тези, които подписват документите, са между другото и бившият генерален секретар на НАТО Й. Лунс, членът на Европарламента граф Ф. Л. Щауфенберг, бившият министър на отбраната на ФРГ К. У. фон Хасел и сър Патрик Уол, майор и член на британския парламент.

ISR са периодично учредени от CAUSA заседания на известни политици и военни, които до този момент предупреждаваха за опасността, която представлява СССР за свободния свят, а в бъдеще ще предупреждават за следващата опасност, която ще забележат на хоризонта на Мун.

SCWP: Summit Council for World Peace (“Консултативни срещи за мир в целия свят”) - конференция на “бившите правителствени и държавни глави”. Организацията изигра известна роля на мунистката конференция през 1990 г. в Москва.

Пресата на мунисткото движение

Ако на правителството не му харесва народът, нека си избере друг - посъветвал диктаторите писателят. Ако на империята не ѝ харесва нейното осветляване в пресата, тя чисто и просто учредява свои собствени вестници. В САЩ принадлежащият на Мун “Вашингтон таймс” се асоциира с либералния “Вашингтон пост” и по този начин създава в столицата поддръжка на политиката на Мун като уж консервативна. (Авторът посочва и редица други вестници на империята Мун в Северна и Южна Америка.)

Движението Мун като политика

За това, че в учението на Мун става въпрос не само за “истинското, прекрасно добро”, всеки може да прочете в “Божественият принцип”, който по-скоро твърди как в последната битка трябва да се отвоюва от сатанинската страна всичко, което тя е завладяла несправедливо, и по този начин отново да се обедини светът.

Световни войни

Говори се, че целта на това възстановяване ще послужи провиденциално при световни войни. Но последната решителна битка тепърва предстои.

За това стълкновение “Божествените принципи” говорят следното:

“Става дума за трета световна война, която обезателно трябва да избухне, но може да завърши двояко. Първо, съществува възможност сатанинската страна да бъде победена със силата на оръжието и тогава обединението ще може да се осъществи. Но тъй като идеалният свят, носещ радост, не може да бъде достигнат, ако врагът е победен само на външно ниво, с употребата на оръжие, то след тази външна победа трябва да последва и вътрешна, вследствие на която всички хора ще могат да се радват до дълбините на душата си.

Втората възможност е поражение на света на сатаната на идеологическо ниво, т.е. изключително по пътя на вътрешната борба без никаква употреба на външно оръжие, с последващо обединение. Тъй като хората притежават способността да мислят, напълно обединеният свят би могъл да възникне само тогава, когато врагът бъде разбит, а обединението бъде достигнато на нивото на разума.

Какъв ще бъде ходът на войната заради постигането на единството на света, зависи от това дали човечеството ще поеме своя дял отговорност или не.”

Постоянно се изтъква възможността за мащабно физическо, в това число и военно стълкновение:

“Ако сега у нас в Америка има такава сила и единство, то последният враг е Съветска Русия и нашият девиз ще бъде “Марш из Москва”. Днес е началото на ново войнство... Ние ще се сражаваме, без да щадим живота си, за да постигнем окончателна победа.”

Това, че не става въпрос за символични действия, се изяснява на друго място в речта:

“...ние трябва да встъпим в тази битка и сме длъжни да постигнем физическата победа. Погледнете днешната ситуация в света - нима не чувствате такава необходимост?”

Войните в Камбоджа, Никарагуа, Афганистан и Южна Африка били оценени като такова физическо стълкновение. Обаче след “московското шествие” “третата световна” (вече) се счита за завършена. Сега се работи за осъществяването и на вътрешното обединение на света.

***Политическа цел:
“божествен социализъм”***

В съответствие с “божествените принципи” движението Мун се стреми да замени представителните партийни демокрации на страните със “свещен” елит:

“... така и функциите на политическите партии в идеалното общество трябва да станат свещени...”

В крайна сметка движението Мун се бори за “органически” и “теократичен” държавен модел, в който Мун (“Аз съм вашият мозък”) ще се ползва с неограничена власт:

“Така както органите на човешкото тяло действат по заповед на мозъка, всички организации на идеалния свят трябва да следват само заповедите на Бога.”

Често се разсъждава дали обществената концепция на движението Мун се вмести в схемата на десните или на левите. Но в “Божественият принцип” се говори по този повод:

“Следователно крайната цел е социалистическа обществена форма с бог в центъра.”

Комунизмът трябвало да бъде заменен с идеология, наричана “мунизъм”, “богизъм” или “унификационизъм”.

Съединяването на противоположностите “отляво и отдясно” се отнася към стратегическите концепции на движението Мун. Основната цел е преди всичко с помощта на CAUSA (по-рано - организация за “победа над комунизма”) да се разпространява “новата ориентация” и идеологията на “богизма”, “за да бъде преустроено комунистическото общество, както и да се затруднят опасните тенденции в развитието на Запада”.

При това движението желае да установи “трети път”, “богизъм” и “гражданско движение Headwing”, както и “да усвои политическите концепции на левите и десните. Обединението на Европа също изисква “снабдяване с фундаменталните ценности ... за да не би в икономическо или политическо отношение да затъне на половината път”, се казва в един от документите на движението Мун.

Движението Мун и КЦРУ

Първоначално при търсенето на политически корени и стимули за идеологията на движението Мун размишлявали дали самият Мун да не се обучи на тоталитарна идеология в комунистическа Северна Корея. След 1960 г. в движението се утвърждава противоположната позиция: антикомунистическата идеология на Мун се разглежда като развитие или “антитезис”, основан на твърде мъчителния собствен опит в Северна Корея. Съществува обаче убедително доказателство за това, че движението Мун е получило своята политическа окраска едва по-късно в Южна Корея във връзка с подготовката и провеждането на държавния преврат от 1961 г. и закрепване на установения тогава режим на генерал Пак Чжон Хи.

В края на 50-те години “вестта” на Мун била благосклонно приета от четирима млади, говорещи английски език корейски армейски офицери и всички те по-късно, след 1961 г., осигурявали важните връзки с корейското правителство. Един от тях бил Пак Бо Хи, постъпил през 1950 г. в т. нар. РОК армия. Хан Сак Кок, последовател на Мун от края на 50-те години, бил личен помощник на Ким Йон Пил, духовен глава на държавния преврат от 1961 г. и основател на КЦРУ... По време на преврата Ким Йон Пил основал КЦРУ и ръководел полагането на политическия базис на новия режим. Неизползваният доклад на СИА от февруари 1963 г. доказва, че Ким Йон Пил е организиран “Църква на обединението”, бидейки директор на КЦРУ, и я е използвал като “политически инструмент.” Думата “организиран” е употребена неточно в доклада, като еднозначна с “основал” и това доказва че Ким Йон Пил извикал към живот движението Мун.

Във всеки случай съществуват сигурни доказателства за това, че ръководството или влиянието на корейските тайни служби КЦРУ върху движението Мун продължило чак до 70-те години.⁴²

Вътрешна динамика на движението Мун

Възможно е това ръководство и влияние да е продължило известно време. Сред източниците обаче стимулиращи движението Мун, наред с автохтонните корейски “хилиастично-месиански” традиции и с убедеността на Мун в неговата роля на “господар на вселената”, която отново и отново се изразява от него, трябва да се разглеждат и чисто земната жажда на Мун за власт, а също и вътрешната динамика на неговия световен концерт, достигнал междувременно гигантски размери. На практика за Мун цялото дело е в световната система, в чийто център са той и неговото семейство, и за него е все едно как ще бъде организирано обществото в другите си отношения. Затова сега за движението не представлява никаква трудност необходимостта да поддържа безразлично какви (наистина най-вече десни, но при определени обстоятелства също и леви) организации, като по този начин увеличават собственото си влияние. (Авторът изрежда функционери на движението Мун в Германия, които рязко променят политическата си ориентация.)

Десен екстремизъм

Немските последователи на Мун не са сами в политическия си екстремизъм. Пиер Сейрак, „привърженик“ на Мун и генерален секретар на CAUSA в Европа, през март 1986 г. е избран във френския парламент с листата на крайно десния Национален

фронт... В началото на 70-те година той се присъединил към френската “Църква на обединението”, бил е ръководител на “Центъра в Лион”, след това - лектор на “курсовете” на движението, докато накрая не станал генерален секретар на CAUSA в Европа... Един от близките помощници на мунистите, г-н Густав Продя, румънец по рождение, приел през 1983 г. френско поданство, на изборите за Европарламента беше на четвърто място в листата на Лео Пен (Национален фронт)... Мунистите са много полезни за политически кампании. Те могат да надписват пликове, да разлепят без почивка плакати, да печатат листовки на собствената си размножителна апаратура, да ходят по домовете, да играят ролята на телохранители - и всичко това - безплатно. “Навярно Франция е първата страна, където мунистки лидер беше избран в парламента”, се казва в съобщение от Франция.

Движението Мун в японския парламент

На изборите в Япония през 1993 г. движението успя с помощта на нова политическа партия и там да прокара един депутат в парламента. При това движението Мун стана първата от “младежките религии”, която, влизайки в управляваща коалиция, взема участие в управлението на една от крупните индустриални страни. Освен това трима кандидати от движението са представени на муниципалните избори в Токио.

Големият план: марш из Москва

За марша из Москва Мун говори отдавна: “Ако у нас в Америка сега има такава сила, то последният враг е Съветска Русия и нашият девиз ще стане “Марш из Москва”. Днес се слага началото на ново войнство. Ние ще се сражаваме, без да щадим живота си, за да постигнем окончателна победа.”

Към това намерение се добавя: “Нашата цел е целият свят. Сега нашата цел е Москва, символът на комунизма. Не е ли истина, че самото име Москва звучи великолепно?”

“Нашата цел е целият свят”; това вече достатъчно ясно показва, че предполагаемото преодоляване на комунизма е само междинен етап от пътя към “божествения социализъм”, към световното господство на Мун и неговото движение.

Приготовления

Движението отдавна прави опити да завърже контакти в страните от Източния блок. Немското движение също винаги целенасочено се е обръщало към преселващите се в ГДР и към известни бежанци оттам, за да установи чрез тях контакти в страната; правени са опити да се влияе на Изтока и с помощта на многочислени демонстрации и символични акции.

Например на 1 май 1984 г. CARP започва специална акция, в която 12 нейни членове носели в Източен Берлин книги за “божествените принципи” - интелектуалното съкровище на Мун. Те ги раздавали на този, който на въпроса вярвал в Бог, отговарял с “да”.

В същото време CARP устроила в Западен и Източен Берлин, както и на седем места по дължината на стената участъци от “свещена земя”, територии, които

благодарение на специален ритуал били отнемани от сатаната и попадали под господството на Мун, за да се събират мунистите редовно там на молитва.

Към символичните действия се отнася и проявата на 17 юни 1985 г. на Бернауер щрасе, когато представители на 21 нации крещели от обзорната кула, всеки на своя език под проливния дъжд: “Братя и сестри на Изтока! Ние никога няма да ви забравим!”

През 1987 г. в Берлин се състоял конгрес на мунистката организация CARP, по време на който се провеждали демонстрации, отправили се към стената под звуците на корейски барабан. Сега решаващата роля за падането на Берлинската стена се приписва на “молитвата със сълзи” на сина и наследника на Мун, Ен Ин.

След 9 ноември 1989 г. Дитер Шмит, вицепрезидент на CAUSA, лично се заел да установява контакти в Източен Берлин с “Нов форум” и посетил неговата “щаб-квартира”. Приемът обаче не се оказал особено сърдечен. “Аз и моите спътници бяхме посрещнати скептично.”

Източна Европа

Квак Чон Ван, председател на мунистките организации ICF (Международен културен фонд) и IRF (Международен религиозен фонд), се отправил през есента на 1989 г. към Източна Европа. През месец ноември посетил Полша, където по собствените му думи се добрал до Лех Валенса. Организацията RWPA⁴³ била разрешена в Полша още от месец юни. Всички мероприятия трябвало отначало да се проведат под това невинно звучащо прикритие, но между другото се удало непосредствено и открито да се разгърне цялата палитра на мунистката организация и започнала съответната дейност.

На конференция, проведена на 8-11 декември 1989 г., се събрали мунистки лидери от цяла Източна Европа, “нелегални дейци”, които сега получили академични звания и някои вече станали професори. В Унгария движението Мун също организирано конференция по проблемите на възпитанието в Европа. В нея взел участие дори генералният секретар на унгарския Съвет на църквите.

Привличане на членове с помощта на карате

В Съветския съюз движението Мун се разпространява с помощта на клубове по вонхва-до (вж. по-горе); отчасти движението преобразувало вече съществуващи клубове по карате. Първите изпити се положили пред лидера на CARP и изобретател на вонхва-до Юн Хо Сук. Така се установявала първа степен. В един от рапортите се казва:

“Всеки изпитван трябва да обясни значението на тази степен и да я назове по корейски... Беше вълнуващо да се слуша как тези хора изразяват аспектите на божествения принцип на корейски и при това с такава сила. Съветските граждани първо произнасяха думите за единството на духа и тялото, единството на мъжете и жените и за основните четири позиции. За инструкторите това беше увлекателно и приятно...”

Аудиенция при митрополит Филарет

Първият успех от набелязания марш из Москва била конференцията на мунисткия “Съвет на световните религии” (CWR), проведена в Москва от 28 октомври до 1 ноември 1989 г. в Свето-Даниловския манастир на тема “Троичните основания на християнското единство”. Посланикът на Мун Квак Чон Ван успял да попадне в страната само благодарение на специалната покана на Руската Православна Църква, която била един от организаторите на конференцията, тъй като до това време не съществували никакви отношения между СССР и Южна Корея. Той бил удостоен с аудиенция при митрополит Филарет (Вахромеев). Квак го помолил за поддръжка на движението Мун. Филарет отговорил преди всичко внимателно:

“Светът е пълен със секти. Но една от задачите на Руската Православна Църква винаги е била да сътрудничи с истинските религии и да ги поддържа. Така гледам на възможността да приветствам труда на “Църква на обединението” в руското общество.”

В съобщението се казва: “Квак поблагодари и ние тръгнахме.”

Не след дълго Филарет, ставайки между другото Мински и Гродненски митрополит, както и екзарх на Беларусия, приел покана за заседание на AWR от 15-21 август 1990 г. в САЩ и се фотографирал с Мун и неговата съпруга.

Мун се среща с Горбачов

Всичко това обаче било надминато в очите на привържениците на Мун с появяването на техния вожд и някогашен “пламенен антикомунист” на платената от тях световна конференция на средствата за масова информация на 4-12 април 1990 г. в Москва. Епизодично участие в конференцията взел и Горбачов, а след това Мун попаднал на половинчасов прием при него.

Тази акция Мун подготвил със своето интервю в руския вестник “За рубежом”, публикувано на 17 ноември 1989 г. То било препечатано в мунистките вестници и послужило за подготовката на последователите за значителната промяна на курса:

“Аз приветствам президента Горбачов... той е човек с голямо мъжество и голяма убеденост... Аз ценя мъжеството и идеите на президента Горбачов. Бих искал с всички достъпни средства да поддържа неговата програма, за да има тя успех... Аз не съм враг на СССР...”

Аз предсказвам, че благодарение на президента Горбачов истинската демокрация и същинската свобода в Съветския съюз не само ще догонят Запада, но и ще го задминат... Искрено се надявам, че скоро ще имам възможност да посетя вашата прекрасна родина...”

Според корейски мунистки вестник на конференция на бившите политици Горбачов многократно благодарил на Мун.”

“Аз съм ви благодарен и за духовната и морална поддръжка, която ми оказвахте до този момент... Бих искал особено да ви благодаря за това, че журналисти от цял свят (на световната конференция) получиха възможност да ликвидират преразсъдаците си относно Съветския съюз... От все сърце ви благодаря, че създадохте условия за това... Повече от всичко друго аз се надявам на това, че благодарение на икономическата основа на “Организация на Обединението” вие ще можете да използвате своята

всемирна организация в много страни, за да внесете пряко и косвено своя дял в развитието на Съветския съюз. Надявам се, че ще направите това.”

Наблюдателите стигат толкова далече, че свързват с името на Мун упреците към бившето руско правителство по адрес на “Фонд Горбачов” за това, че той “получил приход от незаконни постъпления в размер на стотици хиляди долари”.

В специално издание на американския “Юнификейшън нюз” се казва: “Маршът из Москва беше триумфът на четиридесетгодишното обществено служение на Мун.” Присъствали редица известни политици, сред които бивши премиер министри: Г. Сингх (Индия), Л. Ечеверрия (Мексико), А. Жемаел (Ливан), Р. Карасо (Коста Рика), Р. Инеш (Португалия), Б. Ечевит (Турция), Й. Лунс (бивш ген. секретар на НАТО). Първоначалният списък предполагал и присъствието на един от видните немски политици.

В хода на конференцията някои от изявените членове от обкръжението на Горбачов получили мунистки орден:

“Големият кръст на латиноамериканския орден “За свобода и единство” беше връчен на лица от Съветския съюз за техния принос в прогреса на либерализацията в СССР. Сред тях са:

г-н Яковлев, член на Политбюро и на Президентския съвет;

г-н Ю. Осипян, вицепрезидент на АН на СССР и член на Президентския съвет;

г-н Флоров, главен редактор на в-к “Правда” и секретар на ЦК на КПСС.”

Направената по време на конференцията разходка на Мун и неговото семейство по Червения площад с посещението на Успенската катедрала по данни на движението се превърнала в “предсказания марш из Москва”, “Божие освобождение”, “възраждане на човешкия род”.

Източна стратегия

Един от експертите на движението по източните въпроси се радвал на това, че Източна Европа предоставя действително безгранични възможности:

“А лидерите тук са дефицитни. Към това и трябва да се ориентираме през 90-те години.”

Движението последователно се концентрира в провеждане на т.нар. международни семинари за лидери. Това, което руските инстанции считат за своего рода обучение в западен мениджмънт и демократична “идеология” - са чисто и просто въведителни семинари на Мун, които продължават два, три или двадесет дена.⁴⁴

Марш из Пхенян

Но целта на Мун е и „обединението на родината“ (Корея).

“Северна Корея разстила червен килим, приемайки Мун” - така съобщават японските вестници от 2 декември 1991 г. “Джапан таймс” изказва предположението, че банкрутираният сталинистки режим на Северна Корея е “поканил Мун като крупен бизнесмен, за да се обсъдят проблемите за чуждата помощ, от която се нуждае Пхенян за закрепване на агонизиращата си икономика”.

Ким Ир Сен, последният сталинистки “велик вожд” от последната сталинистка държава и при това както на север, така и на юг в Корея титулован с красивите и важни

- “слънце на нацията” и “любим и почитан баща”, изпратил специален самолет в Пекин, за да достави оттам своя колега Сан Мен Мун, чакащ със съпругата и свитата си разрешение за пътуване в Северна Корея и който сам е “любим и почитан истински баща”.

Председателят на севернокорейския “Комитет за помощ на сънародниците в чужбина” Юн Ки Бок почитал Мун като “широко известен в родината и в чужбина човек, който винаги се грижи за съдбата на нацията и за обединяването на Корея”.

Антикомунизъм и мунизъм

Наблюдателите и преди са посочвали, че антикомунизмът не е основна цел и централна точка във вероучението на движението Мун, дори ако години наред е представлявал смисловото съсредоточаване на това движение. На практика то разглежда комунизма отчасти като образец, а отчасти - като препятствие на своя път към тотално световно господство. От речта на Мун през декември 1980 г. става ясно, че т.нар. борба с комунизма се използва като тактическо средство при мунистката стратегия:

“Мнозина от вас се удивляват защо се боря с комунистите. Нашата цел е да обединим всички свободни нации и всички религии. Ние можем да я постигнем, като се борим с комунизма.”

На друго място в същата реч още по-ясно и цинично се казва:

“Москва означава “напред!” и каквото и да правиш, дори да ядеш или спиш, ти трябва да мислиш за това “напред!” Сега ти знаеш каква е епохата. Затова подчертавам момента на борбата с комунизма заради установяването на единството на религиите и свободните нации в света. С помощта на това единство ние с лекота ще унищожим комунизма.

А след това сатаната ще каже на Бог: “Без комунизма, който беше на моя страна, Църквата на обединението никога не би постигнала единството на религиите.” Тогава Бог трябва да му отвърне: “Затова ти получаваш точка в своя полза” - и да прости на сатаната и комунистите.”

Достигнатото сега състояние Мун интерпретира така:

“Сега благодарение на естественото подчинение на Ким Ир Сен, бащата напълно - физически и духовно - се намира в позицията на големия син...”

Сега отецът победоносно осъществи възстановяването на правата на големия син, правата на истинските родители и правата на царството... Сега отецът е всепобедоносен борец на световно ниво и във вселенски, и в космически мащаб. Затова всички вие сте длъжни абсолютно и послушно да следвате отца.”

Освобождение света на духовете

Създаването на “небесното царство на земята” на “хоризонтално ниво” има в историята на спасението и значение на така нареченото вертикално ниво, тъй като само благодарение на него може да се открие “духовното небесно царство”, т.е. “небесното царство на духовете”.

Работат е там, че духовете на всички умрели досега се намират само на ниски степени от света на духовете, на степенната на духовните форми (“формообразуващата степен”, духовете на умрелите от Авраам до Иисус), или например в християнския рай (“степенната на израстването”, духовете на умрелите християни между Иисус и “господаря на второто пришествие”). Според степенната на израстването в света на духовете има и съответни места за привържениците на другите религии.

Но само тези хора, които служат на “истинския човек”, на “господаря на второто пришествие” и т.н., достигат качествата, позволяващи им да възкръснат на завършващата съвършена степен, в небесното царство на духовния свят.

Тъй като “истинският човек” Мун, бидейки съвършено въплъщение на “принципа”, в хода на своето усъвършенстване е посетил и преодолел и тези области на света на духовете, той вече господства над духовните същества. Сега те действат от света на духовете, за да доведат към Мун хората, които се придържат към каквито и да било религиозни традиции, при това не без изгода за себе си, защото на духовете хората (корейско мистично понятие) са им нужни живи.

“Нашите предци в света на духовете трябва да се явяват и да участват в това разширяване на съзнанието... Ние знаем, че те отново действат на земята чрез хората, за да могат да се възродят за завършването на своя недовършен път.”

Ако живите изберат верния път, на земята ще възникне физическото “царство небесно” като предпоставка за “небесното царство” на духовете. Това може да избави духовете от техните скърби и от тяхната привързаност към някакво място и към предишни традиции. От света на “духовните форми”, както и от света на “рая”, като своего рода зала за очакване за добрите духове на “степен на израстване”, те накрая ще могат да бъдат допуснати в “небесното царство на духовете”, на небето, ако намерят човека, който ще ги вземе със себе си, когато премине непосредствено от физическото “небесно царство” в “небесното царство на духовете.” В такъв случай духовете на умрелите по-рано се въздигат заедно със своя физически партньор, който служи като “кука за духовете”, от степенната на израстване към степенната на съвършенство.

Мун Хонг Ин, повелител на небесата

Макар че по-рано вярвали, че “небесното царство на духовете” ще се отвори едва с възвръщането на основателя в “света на духовете”, от 1984 г. Мун учи, че синът му Мун Хонг Ин, загинал при катастрофа, бил принесен от него в жертва, за да може още сега “небесното царство” да се отвори за умиращите членове на движението.⁴⁶

За гибелта на своя син Мун казал:

“Смъртта на Хонг Ин Ним не е обичайна смърт. Тя се преобрази в победа на любовта... Хонг Ин Ним е като отворена врата. Той победи смъртта.”

Вследствие на това в движението Мун се развива оформен култ към Хонг Ин. На стените и олтарите неговото изображение стои наред с изображението на “истинските родители”.

Много от членовете на движението свидетелстват за това, че получават послания от Хонг Ин. Англичанката Тейт Джоунс в своята група е смятана за медиум на Иисус, Бог Отец и Хонг Ин.

През 1988 г. някакъв млад африканец, който бил специален медиум на Хонг Ин, предавайки информация от небесния управник, съобщил, че представлява едва ли не

ново въплъщение на нещастния син на Мун. На тест от пет въпроса той уж дал на Мун правилните отговори, които можел да знае само истинският му син. Ето какво казал чрез него Хонг Ин:

“Аз наистина владея този брат и контролирам напълно неговото тяло. Неговият собствен дух не е тук, както вие бихте могли да се изразите.”

Заедно с активно осъществяваните послания обаче възниквали и проблеми, ако те не се съгласували с учението в този вид, в който било зафиксирано от семейство Мун и от назначените ръководители. Европейският лидер Ким Юн Хи подчертавал, че е необходимо да се следва направлението на сега действащата “непосредствено централна фигура”, а не направлението на света на духовете.

“Ние можем да различаваме (“добрите духове” от “лошите”). Ние трябва да спираме глупавите съобщения. Но ако медиумът не се подчинява, когато се опитваме да го спрем, той може напълно да бъде овладян от сатаната. Имаше един брат в Мюнхен, който започна да приема откровения, добър по природа, но не достатъчно силен и не много добре приемащ божествения принцип. Отначало той беше наред, но след това попадна под нечие влияние. И намирайки се под това лошо влияние, започна да приема глупави послания. Аз му казах, че трябва да прекрати този контакт, но той не ме послуша. А в действителност е по-важно да бъде слушан аз, отколкото света на духовете. Той замина по своя път и аз не знам къде е сега.”

Между другото, както изглежда, спектакълът с “новите медиуми”⁴⁶ в движението Мун отново поутихна и всичко се ограничи с времето на особена активност след смъртта на Хонг Ин, наричана “Нова Петдесетница” и периода 1987-1988 г., който сега се назовава “времето на неговото възвръщане” и е отбелязан с “паметна лента.”

За да се избегнат по-нататъшни трудности с “диви” медиуми и послания във от собственото семейство, сега се говори, че “медиатор” на Хонг Ин е станала жената, получила благословието да бъде негова съпруга след смъртта му, Паак Хун Сук, дъщеря на Пак Бо Хи. Между другото Хонг Ин станал повелител на небесата. Той взел от рая Исус като свой слуга и го издигнал в “небесното царство”, за което Той уж му бил твърде благодарен. Днес движението Мун разпространява медиумни послания, в които се споменава Исус, Който уж накрая благодарение на “своя господар” Хонг Ин познал Своята задача: да направлява към Мун тези, които са останали християни:

“Искам да свидетелствам, че господарят на всички господари и царят на всички царе и цар на славата е нашият скъп господар Сан Мен Мун и неговата възлюбена невеста Хан Хак Я. Те властват като цар и царица над цялата вселена. Аз, Исус от Назарет, известен като Христос, смирено се кланям пред имената на истинските родители. Аз се прекланям пред тях. Всеки, който иска да Ме следва, трябва да направи същото. Аз се кланям пред имената на истинските родители. Аз се прекланям пред нашите скъпоценни господари, нашите истински родители Сан Мен Мун и Хан Хак Я.”

Сега Мун представя дори света на духовете като копие на своята земна империя, а Хонг Ин - като свой заместник:

“Светът на духовете е напълно организиран около Хонг Ин, който е негов център. Една напълно организирана верига на управление.”

Развитие на движението Мун след 1990 г.

Изход отвън

През 1993 г. движението Мун преминава в нова фаза на своето развитие. Мунистите започват да твърдят, че движението е призвано да стане “третата религия” след юдаизма и християнството. Сам Мун все по-често започва да се провъзгласява за “месия”. Наистина такива заявления трябва или частично да бъдат свързани с миналото, или да бъдат разбирани относително благодарение на твърде колебливите тълкувания на понятието “месия.” Но сега отново започват да се публикуват самооткровенията на Мун от рода на:

“Моята жена, президент на WFWP Хан (Хак) Я, и аз сме истинските родители на цялото човечество. Аз обясних, че ние с нея сме спасител, господар на второто пришествие, месия.”

Мощният спиритически компонент в учението на Мун, който действал досега, също донякъде е приглушен. В печатната продукция, предназначена за външно ползване, за него се споменава само косвено и трябва да се прилагат интерпретаторски способности, за да се разбере, че под “духовно открити хора” в движението се разбират тези, които се интересуват от спиритизъм. Между другото двете особености на движението престанали да бъдат тайна. Новият поврат означава отказ от предишната маскировка и публичност на заявленията. Например в официалния списък на литературата на движението днес са включени трудове за “обявяването на месията”⁴⁷ и придобитите от различни медиуми послания от задгробния владетел Хонг Ин - и всичко това се разпраща дори на критиците.

Но едновременно (и отчасти паралелно) продължава, поне в Германия, играта на криеница. В относително неотдавнашна публикация, която сега се разпространява от участниците в движението и се използва при привличането на последователи и автохарактеристика, двама немски богослови, захванали се отново за квадратурата на кръга, претендират, че могат да докажат, че движението Мун и неговият възглед са християнски или най-малкото са съвместими с основите на християнския мироглед.

Нова ориентация след краха на комунизма

Още на своята конференция през 1990 г. Мун пророчества:

“Аз ясно предвиждам за Съветския съюз нравствено и икономическо възраждане, което по драматичен начин ще повлияе на целия свят. Аз ще правя всичко, за да съдействам за това възраждане и да го поддържам... Вярвам, че Съветският съюз ще изиграе ключова роля в божествения план за постигането на траен мир... Бог да благослови Съветския съюз и неговото население.”

Мун явно прозрял стремителните промени в страните от Източния блок, както и изчезването на Съветския съюз и неговите структури.

И макар че, от една страна, да бил налице успех в дейността на движението в бившите страни от Източния блок, отново не се състояли очакваните световни исторически промени и “възстановяването на небесното царство на земята” с Мун в

качеството му на световен лидер, както това не станало и през 1967 г. (“седемлетка”) и през 1981 г. (“три седемлетки”).

Мун продължава да развива мисълта, че в малка страна може да бъде въведен “унификационизмът” като държавна религия. Той напълно сериозно твърди, че “Русия е страна, която сериозно се е замислила за това”.

И едновременно с това се разкриват някои волеизявления, отнасящи се за бъдещото направление:

- Проблемът за обединението на християнството и исляма; нали ислямът според Мун е религия на Каин.

“Разпятието на Иисус създадо разделение на дясно и ляво крило, на ислям и християнство, така както Варнава, избягвайки кръста, представлява исляма, борещ се с християнството.”

Както се представя, това противопоставяне изместило в съзнанието на Мун старото противопоставяне между Изтока и Запада и представлява “последният план на сатаната... неговото последно нападение, отправено да унищожи човешкия род”.

А когато и този конфликт бъде преодолян, трябва да настъпи царството Божие. Затова сега Мун се труди над примирението между исляма и християнството:

- намерението бързо да се обедини целият свят по “истинокръвна” линия и отделни членове на движението да се назначат за “истински родоначалници”, трябва да доведе до “масовото благословение” на 360 000 двойки през 1995-1996 г. По тази причина всеки съратник е длъжен да има 120 “благословени” деца;

- нова концепция за разпространението на собствена литература:

“Истинският баща разработи мисионерска стратегия: купи книги за божествените принципи, разпространи ги, а след това събери хора с хубава, отговорна позиция и създай учебна група. Чети с тях “Божественият принцип” и им обяснявай неговото значение. Истинският баща смята, че в бъдеще това ще стане всемирно разпространен мисионерски метод.”

Тази концепция силно напомня новата система за привличане на последователи на “Свидетели на Иехова”, която се базира именно на това, че членовете на организацията сами закупуват литературата и след това я разпространяват.

Позиции

Християнска секта или движение на спиритисти?

Ако движението Мун бъде разглеждано от гледна точка на своята история, по никакъв начин не може да бъде определено като християнско, както и “Църква на обединението” не е секта в смисъла, който се придава на това понятие като “направление, школа или партия”, възникнала вътре в християнството или пък произлязла от него. Дори нейното обозначаване като “църква” било добавено по-късно. Първоначално движението Мун било разбирано като организация, която се основава на спиритизма и която е способна да придаде завършеност на всички църкви и религии.

Членуването в други църкви и религиозни общини често се запазва от тактически съображения (влияние, подриване, внедряване). Това ясно характеризира мунизма като движение.

Съмнително е дали в самото движение Мун някога са били убедени, че то е “християнско” - твърде явно се изразяват претенциите за интегриране на всички религиозни разклонения.

Ето какво се говори в една от ранните автохарактеристики на движението:

“Един от най-ярките признаци е фактът, че в групата се съвместяват много концесии. Някои от нейните членове бяха доведени тук непосредствено чрез духовния свят. Например една католичка слуша лекции за божествените принципи, защото така я посъветвала Мария, майката на Иисус. Духът на Конфуций доведе в групата няколко души, а други се присъединиха към движението по настояване на Буда. Тук вече има представители на повече от 25 християнски концесии и секти, но има и такива, които почитат философията на Конфуций, учението на Буда или други религии. При това тази група се състои не само от привърженици на християнските църкви, но и от адепти на много нехристиянски учения.”

“Благословените” църкви

Бидейки по своя оценка единствената истинска и действена религозна организация днес, движението Мун “очиства”, “отлъчва от сатаната” и с помощта на ритуали взема под свое “владение” и християнски църковни здания. Тейт Джоунс, спиритистка, медиум на движението, споменавана във връзка с култа към Хонг Ин, обикаля с тази цел из Европа и осъществява различни ритуали, в които употребява специалната “свещена сол” за “благословение на църкви”, вземайки в “духовно владение” на движението Мун църковни здания в Германия и по-далече, чак до Москва. Тези самоволни и самонадеяни култови действия в чуждите църкви, за които не молят и не информират нито местните общини, нито епископите, показват позицията на движението Мун по отношение на другите църкви: те са обекти за “възстановяване”, а не партньори за диалог.

Движението Мун и религията: сътрудничество или подкопаване?

С течение на времето движението Мун все повече придобива черти на самостоятелна религия. В днешните “откровения” християнството, както и всички други религии, се подлага на релативизъм и се разглежда като обект за вземане на духовни данни. Иисус, както и Буда, и Мохамед, и т.н., е само слуга на сина на Мун Хонг Ин и трябва да направлява към Мун своите последователи.

Изхождайки от собствените претенции на движението, че Мун се е превърнал в изпълнител на всички религиозни очаквания, би трябвало да не е трудно той да застане на позицията за “световно взаимоотношение на множествеността в единство”.

Но тъй като движението Мун като организация, имаща членство, до този момент обхваща относително малко хора, то съзнателно се съхранява и характеристиката “движение” - заради по-голямата възможност за “коопериране.”

Целта, която движението преследва с различните “спонсорирани”, т.е. финансирани от тях организации, в това число и “междурелигиозни”, не е набирането на нови членове, а влияние по върховете на други религии и организации, за да бъдат привлечени ръководни лица.

При това съвсем не се изисква привлечените към движението хора да си дават ясна сметка за неговите стремежи. Така например пропагандираният от мунистите “богизъм” лековато (и неправилно) се разбира от мнозина външни лица като своего рода “остатъчен теизъм”, или най-малкото общо кратно на всички религии и вярвания. И тази ощетена вяра в Бога е призвана да спаси човечеството от унищожение от атеистичния комунизъм и западния материализъм! На въпроса какво е това “богизъм”, е по-лесно да се отговори така:

“I. Мунизмът това е богизъм. II. <...> III. Богизъм (унификационизъм). С помоща на богизма ние се каним да постигнем сътворяването на нашето Отечество. Целта е обединението (букв. унификацията) на света.”

Движението Мун като младежка религия

В началото на 70-те години в пресата, по радиото и телевизията многократно и непрекъснато се съобщава за дейността на мунистите и за нейните негативни последици. Млади хора са принуждавани да напуснат своите професии или да прекъснат образованието си и да се “разтворят” в новото общество. Безспорно движението Мун преди всичко ако се имат предвид “религиозните” разклонения на CARP и на “Църква на обединението”, е образцов пример за една от загадъчните “младежки религии”. В речника младежките религии се описват по следния начин:

“Младежки религии: 1. Понятие. 2. Движение в младежките религии (М.р.). 3. Разпространение. 4. Въздействие.

1.1. Пръв немският богослов Ф. В. Хаак през 1974 г. определил като М.р. такива религиозни и околорелигиозни движения, появили се в края на 60-те години в Европа, които по своята дейност и привличане на членове се обръщат преди всичко към млади хора между 18 и 35 г., а в учението и практиката изхождат от инфантилната регресия на своите последователи. Непосредствената насоченост на привличането на членове сред младежите в движението Мун дори е предвидена концептуално.

1.2. Притегателната сила на М.р. за младите последователи се крепи на задължителното изискване за пълно самоотдаване, а също и на произтичащото от него самоусещане за съратници - борци за нов свят. Освен това М.р. предлагат достъпно “спасено семейство” с негов “свят ръководител”, който притежава абсолютен, божествен авторитет и който с помощта на “спасителна рецепта” е способен да разреши всички индивидуални и универсални проблеми и дори противоречието - “всичко или нищо.” За М.р. е характерна и “езотеричната пропаст” между вътрешните цели и убеждения и тези, които се пропагандират навън. Така някои от групите действат като медицински или религиозни “реформистки движения” и в същото време вътрешно се разглеждат като групи, завършващи новото откровение, или дори като корен на всички религии.

“Традиционните” религии се разглеждат като превъзможни или подлежащи на преодоляване отломки от старите времена, които в най-добрия случай могат да бъдат използвани като област за убеждаване на нови последователи.

1.3. У привържениците на М.р. се наблюдава поразително бърза промяна на личността, включително неприемането на всякаква критика и състоянието на тотална въвлеченост. Значителните личностни изменения и кардинално новите морално-етични ориентации водят до конфликт със законите, до социални и семейни проблеми. Понятието “деструктивен култ” характеризира негативните последици за младите привърженици на М.р.

2. <...>

3. Ако за някои М.р. е важно да структурират елита, то други се опитват да обхванат колкото се може повече хора в курсовете, способстващи разрастването. Други форми за възможно въздействие се предоставят благодарение на обществената работа в средствата за масова информация и в областта на културата. Заради това се различават и изискванията към количеството членове, които за немскоезичните страни се колебаят от няколко стотици до много хиляди последователи <...>

4. М.р. са особено сложна област от световното явление “нови религиозни движения”, към които се отнасят както околоцърковни, така и нехристиянски религиозни новообразования. За разлика от класическите секти дейността на М.р. не се явява като реакция на християнското благовестие и на дейността на църквата. М.р. се проявяват във всички индустриални високоразвити страни, включително и в нехристиянска Япония. Те са налице и в т.нар. страни от Източния блок. За църквата те означават проблема за осъществяване на възстановителна религиозна практика в съвременното общество, а също и за социалните задачи по отношение на младежта.”⁴⁸

Движението Мун съответства на класическия модел на младежките религии. “Всемирният фундамент” на движението, за който говори Мун, а веднъж и Горбачов, е привличането на неженени младежи, които учат или още не са получили квалификация, работоспособни и готови беззаветно да следват своя вожд. Всички други концепции и автохарактеристики остават извън полезрението, защото без младите си последователи, доставящи пари и осъществяващи замислените акции, движението Мун не би могло да оказва никакво влияние на каквото и да било ниво.

Но това движение е нещо повече; на това основание Мун издига своята идеологическа, организационна и икономическа империя, която действително обезпечава неговите почти неограничени възможности за влияние над политици, учени и други лица, отговорни за вземането на решения - на регионално, но също и на световно ниво.

Инициативи на родителите

Безапелационността в отношението към привлечените тревожи техните родители. За да бъдат избегнати преследвания на привържениците на движението, новите членове често биват отправяни в чужбина. Във всички страни, където действа движението Мун - от Нова Зеландия до Канада и от Япония до Германия, възникват и движения на “родителската инициатива”, чиято цел е взаимопомощ и консултации, информирание на обществеността и съвместни акции, насочени против движението Мун.

Действия, предприемани срещу критиците

В работните правила на движението Мун влиза и агресивност по отношение на този, който го критикува. Тя се проявява най-вече там, където мунистите се чувстват в свои води, като в Южна Корея, където постоянно има актове на насилие и опозоряване в пресата по адрес на критиците и опонентите. Причиняват се както значителни материални щети, така и физически травми.

Забележително е също, че движението Мун в своята експанзия, насочена против семейството и демократичното общество, се обединява с “психокулта” - сциентология.⁴⁹

Движението Мун от християнска позиция. Представява ли движението Мун църква?

Движението няма никакво “учение за църквата” (еклезология), първоначално то нямало и намерение да става църква, а “движение за обединение”. Вместо това обаче то развива някакво учение, макар и от съвсем друг характер - учение за “истинското семейство” и “истинския произход”. Движението Мун противопоставя на единната християнска църква на всички народи като истинско семейство Божие (familia Dei) своето телесно - биологично разбиране на селекцията за “новото семейство” чрез чистата кръв.

“Църква на обединението” (също “Църква за унификация”, Unification Church) използва наименованието “църква” изключително по тактически съображения в приетия в САЩ смисъл: като обозначаване на каквато и да била религиозна организация, която по този начин попада под защита на правата и свободите, които законите на САЩ предоставят на религиозните общности.⁵⁰

Основните тайнства на християнството - кръщение и евхаристия, около които се обединяват християнските общности, не са представени нито в учението на Мун, нито в неговата практика.⁵¹

Названието “Църква на обединението” е собствена мунистка инициатива, въвеждаща в заблуждение, защото не става въпрос за християнска общност.

Отношение на мунисткото движение към Христос

Самата дума “църква” (нем. “Kirche”) произхожда от гръцката Kyrios, “Господ”, и по този начин църквата се въздига към Господ Иисус Христос, Който съвсем не се намира в центъра на мунистката “Църква на обединението”. Господ е представен само като своеобразен “проводник” към Мун на този, който преди е бил християнин. Тази е единствената осмислена роля, която Му е предоставена (тъй като собствената мисия на Христос съгласно “идеала” на Мун претърпяла пълен крах), и представлява едва една

от многото предпоставки за “възстановяване”. Затова тя дори не изисква допълнение, а трябва да се започне отначало и по друг начин.

Във връзка с това в движението Мун за Исус Христос се говори, че по времето на Своя земен живот преди 2000 години Той уж “разбирал малко неща”, но сега, ставайки “син на отец Мун”, накрая “постигнал всичко” и се разкалял, предавайки на отец Мун като на нов обладател на истината положението на “господар на вселената.”

“Бог обяви: Аз те поверявам на Моя син. Сега аз обявам пред небето и земята, че Мун, Моят син, е най-великият победител сред всички, които някога са съществували... Затова църквата на обединението правилно ще провъзгласи, че Мун е по-висш от Исус. Това го провъзгласява сам Бог: Исус, след когото следват Буда, Мохамед и т.н., е първата подкрепа за отца.”

Разпятието се смята не просто за знак на поражението на Исус; нещо повече - кръстът се разглежда дори като символ на победата на сатаната. Възкресението Христово също е лишено за мунистите от изкупително значение и означава всичко на всичко Неговият преход в рая, духовният свят за духовете, намиращи се в степента на израстване. Смята се, че предполагаемите страдания на Мун надвишават кръстните мъки:

“Кой е страдал повече - Исус или отец? При смъртта на кръста цялата болка преминава за 10 минути, но да носиш кръста и да страдаш 50 години е много по-мъчително. Хората не могат да постигнат страданията на Мун и дори Бог крещи в душевна мъка, когато вижда болката, която търпи Мун.”

Смята се, че със своята сватба Мун се разплатил за поражението на разпятието. В същото време автокатастрофата на неговия син Хонг Ин се разглежда като заместителна жертва за разпятието на Мун.

Широкоизвестните днес изказвания за Исус напълно изключват християнски диалог с движението Мун.

Образът Божий

За движението Мун е типично основаването върху източноазиатската космология. Образът Божий се определя с представите на даоизма. Бог е принцип, първосила, но не лично свободен Творец. “Бог” от такъв тип е напълно определен, несамостоятелен и несвободен. “Бог сам не е в състояние да изпълни Своята воля”. Но тук не става въпрос за синергистичните представи на християнството (Бог и човек трябва да си взаимодействат), както би могло да се предположи. “Бог на принципа” е неспособен за собствени свободни действия. “Волята на Бога е предопределена 100% и не е възможна никаква промяна.”

А при това човекът е предопределен само 95% и по този начин, той е в състояние и е длъжен с всички способности да поеме своя дял от отговорност, защото само по такъв начин би могло да се случи каквото и да било. Единствено човекът има поле за свободно действие - именно тези 5%. От тук са и представите за безличния “божествен принцип”, който е напълно изчерпан и който за своите действия се нуждае преди всичко от физическото тяло на човека. Оттук произтичат и крайно тоталитарните експанзионистични стремежи на Мун, защото той разглежда себе си като “първия” човек, станал телесно изражение на “принципа”, възплъщение на Бога. Към това се отнася и обучението на групите в идеята, че “истинските родители фактически са

пълното явление на бога”, че Мун е “господар на всички владетели и цар на всички царе”, властващ със своята жена като “цар и царица на цялата вселена”. А в такъв случай всички средства и пътища на тоталното проникване са разрешени и оправдани.

Месианско очакване и представа за спасението

Движението Мун е движение за очищение и усъвършенстване на човечеството, при това тези процеси трябва да произлязат от “истинския човек”, който вече е достигнал до лично и семейно съвършенство и сега чрез своето потомство (и осиновление, оказващо физическо въздействие върху изменението на наследствеността) създава съвършена, нова нация, а чрез нея - ново човечество.

Следователно в учението на движението Мун става въпрос не за библейското очакване на Месия, а преди всичко за претендиране, че в лицето на Мун се явил истинският бог-цар Чун-До Рюнг, когото очаква течението Чун-Гам-Нок, а също и Ин Ян (истинският човек на конфуцианството), или Мирук Бул (месианският Майтрейя Буда на корейския будизъм). По този начин “очакването на месия” в движението Мун се проявява като изключително корейско. То е допълнено от представата за “истинските родители” и “царството небесно” на земята, което е владение на семейство Мун.

Концепция на движението Мун

Християнството свидетелства за Иисус Христос като за съвършен Бог и съвършен Човек, пред Когото се прекланят всички създания и чиято кръстна жертва обновява целия свят.

Мунизмът проповядва съвършения, олицетворяващ Бога (т.е. осъществил “принципа”) човек - Мун. Той е “владетел на вселената” и “сътворец на самия себе си”. Той сам си създава закони и граници.

Такова разбиране за Бога е напълно чуждо на християнството. Благата вест говори за Господ, унижен и разпнат заради нашето спасение, и за Божията благодат, укрепваща християните за съблюдаване на заповедите, първата от които е “блажени бедните духом.”

Кроткият, състрадателен Бог е жива личностна любов, а не мъртъв бездушен Принцип. Любовта към Бога и към ближния се явява за християнина мяра и основа за всички неща. В това е кардиналното разминаване между религията на мунизма и християнската вяра.

Съвети

Приятелите и роднините не бива да приемат тази книга или друга информация като “чудодейно средство”: “Прочети ето тук и ще ти падне пелената от очите...” Опитът показва, че нововъвлечените не желаят да приемат такива “информационни нападения” и завинаги затварят критичната книга. Въобще не се препоръчва методът на купищата аргументи, дори да са напълно обосновани. Това по-скоро може да доведе и

често води - до ожесточение, а е възможно и до по-голяма активност на въввлечеността в делата на групата, “която вие нападате несправедливо, без да имате понятие за нея”.

Във всичко, в това число и в обръщението към младежка религия или към идеологическо движение, има две страни: обаянието на лидера и групата и мъката и жизнените затруднения на “търсеция”. Затова е важно да се намерят причините, поради които този или онзи човек се обвързва с подобна група. Какво го заставя да се откаже от предишните цели и старите връзки и да се присъедини към такова екстремално течение?

Този, който е имал случай да беседва със свои родственици и другари, присъединили се към движението на някой гуру или към младежка религия, може да се опита да интерпретира ситуацията от гледната точка, според която човекът е много по-важен от лидера. Именно затова със сина, дъщерята или с другите близки хора трябва да се говори по-скоро за техните проблеми, отколкото за лидера, за причините на неговото обаяние или за тъмните страни от личността му. Главна тема на разговора трябва да бъдат заинтересованите лица (в това число и семейството), техните качества и проблеми, собствената ситуация на привлечения или търсеция и възможните алтернативи пред него.

Какво могат да направят християните

Привържениците на Мун, които срещаме, са мили и дружелюбни. Те самите се считат за християни и при това - “за истинските християни”. Мнозинството от тях, преди да се срещнат с движението Мун, не осъзнавали особено ясно своята собствена религиозна християнска традиция и поради това приели на вяра мунистките интерпретации. Опитът показва, че тези, които привличат нови участници в движението, придават голямо значение на това да чуят в началото, че събеседникът им “вярва” в нещо, нещо смята за важно, нещо определя като смисъл на живота. В такива случаи те се опитват да влязат в тон с чуто. Подчертава се всяко сходство, различията се премълчават или се оставят на заден план. Следователно, за да може човек сам да достигне донякъде, е необходимо да знае своето собствено християнско вероучение и освен това, макар и малко, да е наясно в какво “вярват” привържениците на Мун. В тази книга е направен опит да се даде съществена информация за това.

Християнската вяра обаче не е тояга, която се размахва, и “да свидетелства” за християнина съвсем не означава да демонстрира необосновано всезнайство или да се мери с духовните сили. Нашето свидетелство по-скоро е покана да се радваме на избавлението, дарено ни от Христос. Бог е близо, ние не трябва вече да се страхуваме и не са ни нужни например специални ритуали за заклинания на духове. Ние имаме право да изречем всичко това с радост и да се надяваме, че Евангелието е в сила да докосне и сърцата на мунистите.

И така, как да се държим, когато срещнем на улицата мисионер от движението Мун или пък чуем неговото позвъняване на вратата си?

Ако е възможно, ние трябва да отделим време за спокоен разговор. Информацията е важно и хубаво нещо, особено ако имаме подрастващи деца. Нужно е да си изградим представа. Когато мунистът изложи своите доводи и ние сме го изслушали, можем да кажем например: “Вие като член на движението Мун ще се интересувате в какво вярвам аз, така че с удоволствие ще ви разкажа за моята вяра.” Но

тъй като нас най-често ни “застигат” на улицата или на вратата, то не ще бъде измъкване, ако вежливо кажем: “Не искам да продължаваме нашата беседа; благодаря ви за времето, което ми посветихте.” Ако сектантът е дошъл у дома ни, то бихме могли да го поканим на чашка кафе или чай, ако имаме време за това. Може би си струва да му предложим да използва телефона ни, за да се свърже със своите родители или роднини. Навярно отчаяните близки го (я) търсят? И не можем ли тук да помогнем и изцелим или поне да смекчим и утешим? Във всеки случай ние като християни можем да се молим за този заблуден човек и за неговото семейство.

Следва да помолим муниста, с когото разговаряме, за неговото име, адрес и телефон, за да се интересуваме за делата и съдбата му.

Но в никакъв случай не трябва да купуваме от него картички, сладкиши, растения или печатни произведения, защото е напълно възможно по този начин да го поощрим към по-интензивна дейност спрямо нас и към други посещения в дома ни. Може дори да се случи така, че мунистът да оцени нашите 5 марки като потвърждение на истинността на своите заблудения и като доказателство за силата на своя “безпогрешен” вожд, щом успява да получи за групата “дори от християни.”

Десет съвета за семействата, пострадали от движението Мун

В чисто практическата област тук могат да бъдат приведени само кратки начални съвети. Повече информация можете да намерите например в тома “Съвети” на Мюнхенската серия.⁵²

Своевременната помощ би могла да промени ситуацията в положителен план, но прибързаността и отчаянието са лоши съветници.

1. *Старайте се да бъдете в течение на нещата.* За роднините (както и в случаите с други младежки религии, движения на различни гуру, секти и пр.) най-важното е колкото може по-бързо да получават достатъчно достоверна информация за движението Мун и за видовете негова дейност.

2. *Отбелязвайте развитието на събитията.* Има смисъл да се заведе нещо като дневник, в който да събирате информация, изрезки от вестници и т.н., а също да вписвате бележки от разговори, споразумения и пр. - данни, свързани с въвлечането на ваши близки в движението Мун. Имайки такъв “справочник”, вие ще можете да разговаряте с консултантите много по-осмислено и ефективно.

3. *Незабавно влезте в контакт с консултантския пункт.* В началната фаза бързо получената и вярно отправена информация, почерпана от специалисти, може да промени много неща! Често се узнава сравнително късно за постъпването в движението, защото привличането е станало по време на пътуване извън страната, в САЩ или Англия.

4. *Не се потискайте.* Няма да ви помогне, ако симулирате доброжелателно отношение или позитивен интерес към движението Мун. Така че не позволявайте да ви въвлечат в “семейството на Мун”. Бъдете внимателни с поканите за “родителски вечери” на движението и “църква на обединението”. Въздържайте се от прояви на доброжелателност към движението и още повече - от одобрение - така вашето последващо прекъсване на връзките ще бъде посрещнато с още по-голямо ожесточение.

5. *Никога не давайте пари.* Не давайте никакви финансови гаранции и поръчителства, не ги снабдявайте с никакви “зестри” - все едно, всичко ще постъпи в касата на Мун; инструктирайте за това своите роднини и приятели. При някои обстоятелства е желателно да имате изчерпателна информация за имуществените и наследствените права, защото движението Мун винаги се нуждае от пари за всичките си планове и проекти. Вместо това подарявайте вещи, които са ценни само в личен план: шалче, фотоалбум, календар със семейните рождени дати и пр.

6. *По възможност не изпращайте оригинални документи* - свидетелство за раждане и пр., задоволявайте се със заверени копия.

7. *Поддържайте контакт със свои правила!* Роднините на привържениците на Мун трябва ясно да осъзнават, че техните съвети и грижи са нежелани от близките им. При все това можете да бъдете посъветвани - не позволявайте да ви държат в неведение. Поддържайте постоянна връзка (редовни разговори по телефона, поздравления за рождения ден, писма). При срещи и други контакти говорете за нещо странично и хубаво, не насочвайте разговора към Мун и неговите планове. Говорете за общите си увлечения, за приятните спомени от детството, семейните въпроси, за хубава музика и т.н.

8. *Пазете се от лъжливи приятели и “професионални помощници”, които обещават за пари и отчасти с незаконни средства да върнат вашите близки в семейството.* Немските групи за родителска инициатива още преди няколко години предупреждаваха за т.нар. депрограмиране.⁵³

9. *През цялото време помнете, че такива проблеми имат и други семейства независимо от тяхната социална, културна и религиозна основа.* Присъединете се към инициативна група на родителите. В такива групи можете да се запознаете с хора, които имат същия проблем, с бивши привърженици на съответните движения, които са успели да скъсат с младежките религии.

10. *Заемте ясна и твърда позиция:*

- Не крийте принципното си неприемане на движението Мун и на неговата идеология. Откажете слушането на лекции и съобщения, целящи да ви привлекат към движението.

- Старайте се да проявявате своята симпатия към родственика си; кажете, че любовта ви не зависи от различията в мненията и възгледите.

Бележки

¹ Всички цитати от изказванията на Мун са взети от мунистките издания, поставили си за цел максимално точно да предават всички думи на “учителя” (бел. А.Д.).

² Списък на организациите, влизащи в движението Мун, вж. в раздел VIII.4.

³ Това писмо било подписано от Филип Санчес, президент на филиала на CAUSA в САЩ и бивш посланик на САЩ в Хондурас и Колумбия.

⁴ Цит. по: Investigation of Korean-American Relations, Report of the Subcommittee on International Organisations of the Committee on International Relations. Washington 1978.

Този доклад, наречен на името на председателя на подкомитета “доклад на Фрезер”, се цитира широко в книгата.

⁵ ”Крилата глава” - термин, претендиращ за мистично проникновение както в същността на човека, така и в насочеността на движението Мун (бел. А.Д.).

⁶ ”За мен стана ясно, че благодарение на подчертаването на религиозния характер на групата на Мун нейните членове ще бъдат защитени по принципа на свободата на съвестта и Първата поправка (от конституцията на САЩ) и при това ще могат да извлекат изгода от данъчното законодателство” - из “доклада на Фрезер.”

⁷ Има се предвид не нещо от типа на “Общество на Светия Дух”, а по-скоро религиозно- спиритическо общество. По думите на Дейвид Ким организаторите желяели да подчертаят, че при тях не става въпрос за Светия Дух като за Лице от трите Ипостаси, а за понятие, отнасящо се към местната корейска разновидност на спиритизма.

⁸ Из “Ръководство за 120-дневен семинар”: “Отецът е видимият бог.”

⁹ Това название, съответстващо на същността му, се предлагало отдавна и с времето се установило чрез напълно солидни изследвания. През 1975 г. корейският свещеник Чун Йон Бок забелязал, че “по предпоставките на неговото възникване и развитие в Корея е по-точно да бъде наричано мунизъм, отколкото християнство, тъй като основата на това движение е единствено самият Мун.”

¹⁰ “След като Сан Мен Мун проникна в духовния свят, ние твърдо вярваме, че той ще развива и укрепва нашето дело. Ние като членове на църквата за обединение почитаме Мун. Изразяваме също и нашето уважение и възхищение пред неговата жена и цялото семейство. Семейството на Мун го познава отблизо. Несъмнено те ще продължат и укрепят делото на нашата църква след като Мун умре.” (Из книга на Чон Ван Квак.)

¹¹ На север църквата нараствала толкова бързо, че през 1930 г. в Пхенян в едно неделно утро 10% от населението на града присъствало на богослужението в 11 презвитериански църкви. В Сунчун (окръжен център в провинция Пхенян) с население 13 хил. половината граждани посещавали църквите в неделите. На някои места на северозапад практически цели села приемали християнството.” (Roy E. Shearer. *Wildfire. Church Groth in Korea. Michigan, 1966, p.142.*)

¹² “На децата се дават имена, включващи йероглифа “дракон”, за да не може злият дух да им причини вреда.” (Charles Allen Clarc/ *Religions of Old Korea, Seoul, 1961, p.209f.*)

¹³ Според някои версии това събитие станало, “когато той бил на 16 г.”. В различните издания на мунистката литература се посочват и двете възрасти.

¹⁴ В един от разказите се говори за 17 април 1936 г. “Иисус възвестил на отца неговата мисия и отецът приел знанието, като дал обещание да бъде верен”; в други версии се говори обратното - как Мун два пъти отказвал да приеме своята мисия.

¹⁵ За този брак е написано в Kim, Won-Pil. *Father’s Course and our Life of Faith. London, 1982, p.43 ff.* ”В 1945 г. след освобождението от Япония отецът по Божие благословение започнал семеен живот.” Неговата жена авторът нарича “майка”. През 1951 г. след шестгодишна раздяла съпрузите се събрали отново, но тъй като жената, бидейки християнка, не признала ролята, която в това време започнал да изпълнява Мун, те отново се разделили. Родилият се в началото на 1946 г. син Мун взел при себе си през 1958 г.; за него и неговата майка се говори в мунистката литература.

¹⁶ Предшестващите бракове на Мун се представят по следния начин: 1945-1955: Сон Гил Хо (син); 1948: г-жа Ким (съюз, осъществен уж “благодарение на откровението”); окт. 1955-1959: г-жа Мун Хи Ким.

¹⁷ Привържениците на Мун говорят, че християнското духовенство го преследвало при комунистите. Напротив, доказано е че: “Господин Мун бил обвиняван от служителите на традиционните църкви в това, че написал 64 писма до централния орган на комунистите.”

¹⁸ За названието вж. бел. 6.

¹⁹ Тъщата на Мун разказвала, че в Северна Корея тя участвала в различни спиритическо-месиански християнски кръжоци, намеквайки по този начин за избраничеството на своята дъщеря.

²⁰ Обичайно за Запада обозначение за неоезическите секти (бел. А.Д.).

²¹ Вж. *O Se Keun, Die Volksglaube und das Christentum in Korea*, Muenchen, 1978, p. 213-218 (Авторът описва историята на мисионерството в Корея като “шаманизация” на християнството.)

²² Това твърдение е отправено на първо място срещу изводите, съдържащи се в дисертацията на Ли Донг Ю “Корейският синкретизъм като мисионерско-богословска проблема. С отчитане на данни за “църква на обединението” на Сан Мен Мун” (Тюбинген, 1986) преднамерено строгата критика на някои елементи в корейското богословие, които могат да се разгледат като синкретични, довела до това, че авторът на тюбингската научна дисертация максимално сближил движението Мун и различното от него богословие “Миджунг”, което обаче се определя преди всичко като християнски синкретизъм.

²³ “Месиански” са тези движения, които живеят с очакването на Осветителя или Спасителя или пък предполагат, че той ги ръководи. В по-голямата си част, както и в движението Мун, тук присъстват концепции, които не съответстват нито на библейското понятие за Месия (евр. “Месия”, гр. “Христос” и означава помазаник), нито на стоящата зад него представа за господството на Бога.

“Хилиазъм” - учение за “хилядолетното царство” под царуването на Христос на земята и очакване на това царство. Ср. Откр. 20:1-20 (гр. “chilioi” - хиляда). “Хилиастични” са онези движения, които живеят в очакване на царството на справедливостта на земята.

²⁴ Така например в листовки многократно се потаря: Ново видение за мира в целия свят (1988).

²⁵ Т.е. не “Божие семейство” (familia Dei) в смисъла, изразен в Евр. 3:6 (устроено от Христос и неподвластно на кръвното родство и етническия произход).

²⁶ Катлийн Виртюр в пособие за 21-дневен курс разказва за тази методика, чийто автор е Онни Орм: ”Ти си длъжен да ги бомбардираш с любов.” По-нататък тя пише:”Ние ги следваме (новаците) дори до душа и обратно и в началото правим всичко за тях.” А Судо Кен коментира:”Това, което тя описва, е ключът към успеха...Любовта е по-важна от истината.”

²⁷ “Гостът може да изпита желание да си тръгне, зад което обикновено стоят приятели или приятелки, родители или съученици. Това се случва по-често, отколкото вие подозирате.”

²⁸ Това не се отнася за по-възрастните хора, присъединили се към движението Мун. Те навярно и не биха издържали на натоваването, свързано със събирането на

средства. Въобще за всички компромиси от изискванията често съществуват, и то не практически и очевидно правилни обяснения от типа на горното, а “спиритуални” тълкувания за проявата на снизхождение.

²⁹ Вж. глава VII.

³⁰ Случва се и благословение на “самотни” (например 7 април 1989 г.) Живите могат да се съединяват с умрели (“духовни хора”) и да получат съвместно “благословение”. В основата на това лежи корейската представа за ненамерилите покой и затова носещи вреда духове на покойници, които не са имали брак и не могат да се успокоят, защото нямат потомци, които да им принасят необходимите жертви и пр.

³¹ “Иисус изпълнил своето обществено служение за три години, а след това бил убит. Така че тези три години са много важни. През тези три години Иисус не е бил женен, така за тези три години отецът трябва да ръководи сключването на 30000 брака, от 1 септември 1992 г. до 31 август 1995 г. на църквата ѝ предстои тежък труд” - така Тайлер Хендрикс, вицепрезидент на организацията на Мун в САЩ, предава указание на Мун от 14 септември 1992 г. в писмо до регионалните центрове и ръководители от 15 септември 1992 г.

³² “Според личното убеждение на Мун членовете на организацията трябва да бъдат изтръгвани от световното зло съвсем не на първо място заради личната им награда на небесата. По-скоро ние се стремим практично и агресивно да осъществим на високо ниво благото Божие. Ние сме убедени в това, че за начало небето трябва да се създаде тук, на земята, като основа за вечното духовно царство.” (Из листовка на “Ново видение за мира в целия свят”.)

³³ Вж. бел. 23.

³⁴ В основата на това се намират представите на корейската религия, в това число и “месианистичните” идеи от книгата Чун Гам Нок, приписвана на праведен владетел - пророческо и политическо съчинение от XVI в. Подобна е и представата на корейската религия “чондогъо” - една от новите корейски религии от XIX в., съществуваща и до ден днешен. Те очакват земното небесно царство, наричано както и от Мун “чонгук”. Освен това тази религия също учи за хармония и единство между религия и политика.

³⁵ “Най-голямото благословение, което ни е дал Бог, е властта да изискваме от хората; ти си длъжен да платиш за страната, но за да изискваш от човека, не е нужно да плащаш, а само да го научиш на “Принципа” (из изказване на Мун).

³⁶ За религиозната практика, свързана със свещената земя и за тези места, където тя вече се намира, вж. гл. IV.4.

³⁷ Из изказване на Мун: “Когато ние възстановим за Бога цялата земя, очищението повече няма да е необходимо, но до този момент всеки миг от деня ние се занимаваме с процедурата на очищение; очистивай всичко, за да се възползваме от това.”

³⁸ FAZ - “Франкфуртски общ вестник”, един от най-влиятелните в Германия (бел. А.Д.).

³⁹ От архива на автора (личните данни са незначително променени).

⁴⁰ По-подробна информация е дадена в книгата F/W/Naack, Das MunImperium/Beobachtungen-Informationen-Meinungen (Findungshilfe MunBewegung), Munchen, 1991.

⁴¹ Известна автомобилна фирма (бел. А.Д.).

⁴² Например, КЦРУ инспирирало организираната от движение Мун антияпонска демонстрация в САЩ на 12 септември 1974 г., която след кратко време била

прекъсната пак от КЦРУ, срв. Доклад на Фрезер, с. 344. За това говори относително пряко и Мун в речта си от 22 септември 1974 г.

⁴³ Вж. глава VIII - 5.

⁴⁴ Вж. Информацията на руската журналистка Н. Бабасян, която сама взела участие в два семинара и беседвала с някои от участниците за техните мотиви и впечатления. Вж. и бел.2.

⁴⁵ “Първоначално се смяташе, че това не може да започне, преди истинските родители да се отправят към духовния свят. Но като се основават на посвещението на Хонг Ин Ним и организирания от него духовен свят, благословените членове сега могат да получат основание за церемонията Сеунг Хва” (от мунистка литература).

“Сеунг Хва” означава “разрешение в хармония и мир”. Тя се разбира като празник на началото на живота в чисто духовната същност, като празник на възраждането в духовния свят. В съответствие с това се разширява заключителната част на ежеседмично даваните обети. “Ние принасяме в обет тази наша решимост и волеизявление в духа на благородната жертва на Иисус и Хонг Ин Ним” (Today’s World, v.4q 1/2, Jan.-Febr. 1984).

⁴⁶ На немски тук има второ значение - “нови средства за масова информация” (бел. А. Д.).

⁴⁷ *Mun. San Myung: Proclamation of the Messiah* - 1. - New York 1993.

⁴⁸ *Thomas Gandow. Jugendreligionen. Evangelisches Kirchenlexikon, Internationale theologische Enzyklopaedie. Goettingen, 1989, Bd. 2, Sp. 898 f.*

⁴⁹ Връзката между двете младежки религии (култове) е на организационно ниво; съществува т.нар. Конференция за религиозна свобода и за права на човека. Както се представя, в Германия инициативата за срещите между организациите преминава на смени от мунистите към сциентолозите. Други участващи в организацията младежки религии и секти са “Деца Божии”, розенкройцери и т.н. В Страсбург, резиденцията на Европарламента, е регистрирано отделение на това обединение, наричано се 2 Международна федерация на религиозното и философско малцинство (FIREPHIM).

⁵⁰ Вж. бел.6.

⁵¹ В първоначалните документи те никъде не се споменават, което още веднъж може да послужи като доказателство, че реалните подбуди и източници на движението Мун трябва да се търсят извън рамките на християнската църква.

⁵² Серия от публикации, разглеждащи от християнска позиция различните аспекти на религиозната ситуация в съвременното общество (бел. А.Д.).

⁵³ Система за насилствено връщане на децата в домовете им, даваща като правило рязко отрицателни резултати (бел. А.Д.).

Преводът е направен от руски език според:

“Империя Муна”

(Перевод с немецкого)

Перевод, Центр священномученика Иринея Лионского, 1995

Вступительная статья, составление, Александр Дворкин, 1995

Миссионерский Листок # 70b

Издательство храма Покрова Пресвятой Богородицы

Holy Protection Russian Orthodox Church

2049 Argyle Av., Los Angeles, California, 90068, USA

